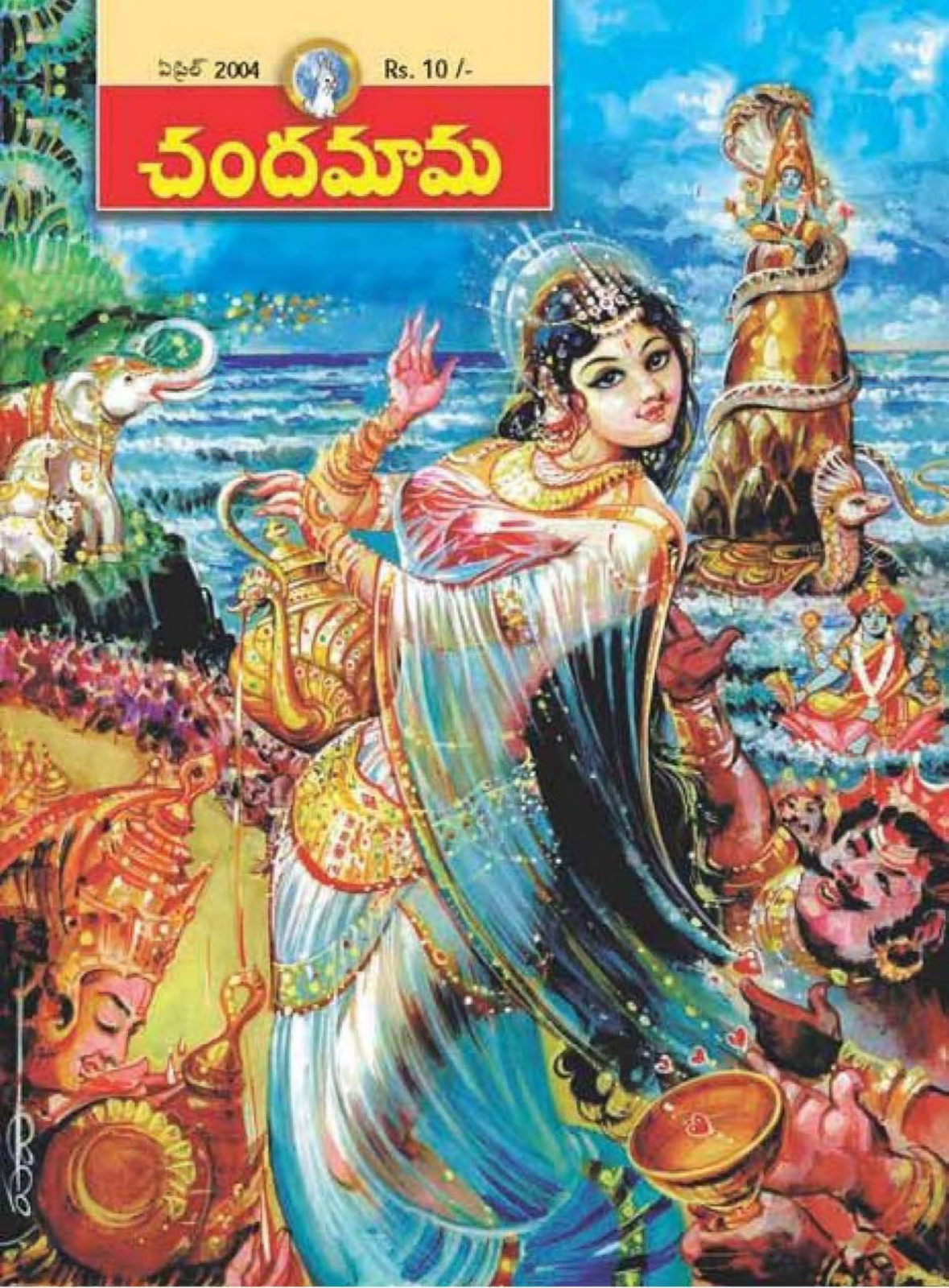

ఏప్రిల్ 2004

Rs. 10 /-

చందమామ

జి. పుల్లారెడ్డి

స్వచ్ఛమైన నేతి
మిఠాయిలు

శ్రీ తారణనామ
సంవత్సర
ఉగాది
శుభాకాంక్షలు

నైతికత, నిష్ఠ, నిత్య లాభములను పొందే నిత్య నిష్ఠాపూరితములు
అతి, విశిష్టత, నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య నిత్య

నైతికత, నిత్య నిత్య నిత్య 23201833, 23203176.

అతి, విశిష్టత, నిత్య నిత్య నిత్య 23411441.

విశిష్టత, నిత్య 244188, 221445.

‘చందమామ’ శ్రద్ధాంజలి!

శ్రీ బి. నాగిరెడ్డిగారు తొంభైరెండు సంవత్సరాలకు పై ర్యం ఆంధ్రప్రదేశ్ కడపజిల్లా పోట్టిపాడు అనే పూర్వ పూల గ్రామంలోని ఒక రైతుకుటుంబంలో జన్మించారు. ఆ పిల్లగా రి పీఠభిషిలో రాష్ట్ర యైనా, పు హాభారతాలు , భాగవతం వంటి మోతాన గ్రంథాలను మాత్రమే బోధించేవారు. ధర్మబుద్ధమైన జీవితం ఎలా గడపాలో, ఉపాధ్యాయుడు పీల్లలకు రోజూ చెప్పాడు. (ప్రాచీన గ్రంథాలలోని స్త్రీ క్తులను, స్త్రీ భాషితాలను పీల్లల చేత కంఠస్థం చేర్చుంచే వాడు. ఆ ఉపాధ్యాయుడి వద్ద చదువుతున్న శ్రీ నాగి రెడ్డిగారు విడి, పన్నెండేళ్ళు వచ్చేనాటికే మోతానాటికే పీల్లలను ప్రణంగా ఆకళింపించే స్త్రీ కోశలిగారు. అవన్నీ అయిన ఆలోచనా విధానాన్ని ఎంతగానో విభావితం చేశారు.

ఆ తరువాత ఆయన నపు ద్రావి
(ఈనాటి చెన్నయ్) నగరం చేరు
కుని కొన్నేళ్ళపాటు పాఠశాల
విద్యనభ్యసించారు. పాఠశాల
విద్య పై రికాకుండానే ఆయన
తన కుటుంబం నడుపు మిశ్రా స్న
ఎగు వు తి వ్యాపార బాధ్యతలు
చేపట్టవలసిన వచ్చింది.

యు వసుధ గా ఆయన సాక్షాత్కారాన్ని పొందినట్లు అక్షరాలతో చెప్పారు. భాద్రపద శుక్ల పక్షానికి అర్ధమైనప్పుడు అయితే, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం సమయంలో వ్యాపారం పూర్తిగా చెల్లినట్లు ఉంది. ఆయన వృత్తి క్రమంగా జీవితం ప్రారంభించవలసి వచ్చింది. (ప్రింటింగ్ ప్రిజన్ ప్రారంభించారు). క్రమంగా ప్రభుత్వం వారిని విడుదల చేసింది.

ఆంధ్రజ్యోతి అనే సామాజిక-రాజకీయ పత్రికను ప్రారంభించారు .

అప్పడే శ్రీ చక్రహాణిగాలి సాహ చర్యం లభించింది. ఇద్దరూ కలిసి పీల్లల కోసం ప్రత్యేకంగా ఒక విశిష్టాన్ని తీసి కుర్రావాలను కున్నారట. దేశం స్వాతంత్ర్యం పొందడానికి ఒక నెల ముందుగా చంద్రా వు ఆవిర్భావం జరిగి, దిన దిన ప్రవర్ధనం కాసాగింది. ఆ తరువాత అయ్య న సీనిష్టా నిర్మాణారంగ ప్రవేశం జరిగింది.

1974లో ఆయన దక్షిణ

పైద్యవరంగం మీదికి మళ్ళించి.
మద్రాసులో రెండు ఆస్పత్రులు
నెలకొల్పారు. కున శ్రమ, నిరాడు
బరత, వినయం, నిర్భయిష్ట విధ
కాలు రూ పొందించడం శ్రీ నాగి
రెడ్డిగారి సహజ గుణాలు. అయిన
పిల్లకి ప్రతి పూటలోపూ, ఊ
ప్రతి పెనిలోనూ భారతీయ
తాత్వికద స్త్రీ, పు ఖ్యంగా భగవ
ద్గీత ప్రబోధించే కర్మసీద్ధాంత
ప్రభావం సాష్టాంగ కనిపించేది.

ప్రింటింగ్, ప్రిచురణ, సినిమా
రుగాల సంచీ; ప్రభుత్వ, ప్రభు
త్వేతర సంస్థల నుంచి ఎన్నో
అవార్డులూ, సత్కారాలూ స్త్రీనాగి

రెడ్డిగారిని వెతుక్కుంటూ వచ్చాల్సింది. విశ్వవిద్యాల
యాల్ని గౌరవ డాక్టరేట్ (డి.లిట్) లతో సత్కరించాల్సింది.

అవుహెనీయు డు ఆచరించి చూపిన ఆదర్శా
లను సెతించిబిన్నాన్న చంద్రావు - పిల్లలకు
ఉత్తమమైన మానవతా విలువలను అందించ
డంలో తన క పీని కొనసాగిస్తున్నది. అదే తన
వ్యవస్థాపకుడికి ఘటించే వినయ పై ర్యక శ్రద్ధాం
జలిగా భావిసాంది!

శ్రీ బి. నాగిరెడ్డిగారు
2 డిసెంబర్ 1912-
25 ఫిబ్రవరి 2004

ఈ నెల విశేషాలు

సంపుటి 110

ఏప్రిల్ 2004

చందమామ

సంచిక: 4

భల్లూక
మాంత్రికుడు-6
13

శిల్పయోధులు
(భే.క)
19

విష్ణు కథ-4
45

వివిధ దేశాల కథలు:
సాహస యువకులు
51

ఈ సంచికలో...

- ★ మిశ్రమరూపంగానె ...7 ★ శేషయ్య చెంపదెబ్బ ...8 ★ భల్లూక
మాంత్రికుడు -6 ...13 ★ శిల్పయోధులు (భే.క) ...19
- ★ పు న్నవ ర్షగాధలు : పు త్ర గ్ర బ్ధా పీశాచం ...24 ★ య ద్ధ
నేరపరిశోధన కథలు : నిందితు డికి ఉరితాడు సొయం! ...27
- ★ చందమా పు కబు ర్త ...31 ★ కాశీర్థ జానపద కథ :
య్య వరాజా - దానిపు ప్పెంతు ...32 ★ అన్నీమహ్మవిస్మరి! ...38
- ★ కథల పోటీ ...41 ★ రాతికింద జల (జా.క) ...42
- ★ విష్ణు కథ-4 ...45 ★ వివిధ దేశాల కథలు : సాహస
య్య వకులు ...51 ★ వజ్రాలహారం ...54 ★ ర్థ బామా...57
- ★ అర్య -10 ...59 ★ ఇందనం పోడు మిరేద్దాం ...63
- ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ...64
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

వియర్ మెయిల్ ద్వారా అన్విదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్ షాపు ద్వారా రూ. 120లు
చందా డబ్బు డిపాండ్ (డ్రాఫ్ట్) ద్వారాగానీ, పు న్న అర్డర్ ద్వారాగానీ
చందమా పు ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact.

MUMBAI Sonia Desai : Ph : 022-56942407 / 2408

Mobile: 98209-03124

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447

Mobile: 98412-77347 email : advertisements @chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

శిలలు చెప్పే కథలు విందాం!

మన రాష్ట్రపతి డా. అబ్దుల్ కలాం, 2020 నాటికల్లా మనదేశం బలోపేతమైన దేశంగా రూపొందగలదని కాంక్షిస్తూన్నారే. ఇప్పటికీ పీల్చులు గా మళ్ళువాళ్ళందరూ అప్పటికి యక్షమంరో అడుగుపెడతారు. దేశాన్ని ఉన్నత స్థాయికి తీసుకువెళ్ళడంలో, గురుతరమైన పాత్రవహించగలదని ఆయన యువతరంపట్ల అపార విశ్వాసాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు. అవకాశం లభించినమీదల్లా గొప్పగొప్ప కులుకున విజయవంతంగా బాటలుకలన ప్రాశస్త్యమిస్తున్నారు. వాళ్ళు తాము కనే కలలను సాకారం చేసి కోగలరన్నది రాష్ట్రపతి ప్రగతి విశ్వాసం!

గత రిపబ్లిక్ దినోత్సవ సందర్భంగా ఆయన వందవేల పీల్చులు చేత, “నా ప్రజలు, దేశం సాధించే ఘన విజయాలు చూసే అనందిస్తూ, సంగ్రహంగా చాటిచెబుతాను,” అని ప్రమాణం చేర్చుచారు. ఆ ప్రమాణం మునుపు లోలాది యువ హిదయాలో ప్రతిధ్వనించి కోటాను కోట్ల అశలనూ, అశలనూ చిగ్గరించి చేయగలదనడంలో సందేహంలేదు.

ఘన విజయాలు అన్నవి ప్రస్తుతానికి మాత్రమే పరిమితాలు కామాగతంలోనూ, మన పీల్చులు గొప్పగొప్ప విజయాలు సాధించారు. అవన్నీ మన సాంస్కృతిక, సాంఘిక, నిబిడికృతమై ఉన్నాయి. గతం భవిష్యత్తుకు పునాది అంటారు. దేశంలో మనం ఏ ప్రాంతానికి వెళ్ళినా, ప్రాచీన వైభవాన్ని చాటి కట్టడాలు, భవనాలు, దేవాలయాలు ‘అద్భుతమైన ప్రాచీన భారతదేశాన్ని’ మన కళ్ళకు టనిల్ మిళిల్చు. అలాంటి వాటికి ప్రభుత్వం ‘వారసత్వ ప్రాంతాలు’ అనే ప్రత్యేకస్థాయిని కల్పిస్తున్నది.

సెలవు రోజులలో ఇలాంటి ప్రదేశాలను సందర్శించి, వైభవోపేతమైన దేశ గత చరిత్రను కళ్ళారా చూసే తెలుపు కోవచ్చు. ఇలాంటి కట్టడాలు, నిర్మాణాలు చూసేప్పుడు, “శిలలు కూడా కథలెన్నో చెబుతాయి!” అనిపిస్తుంది.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

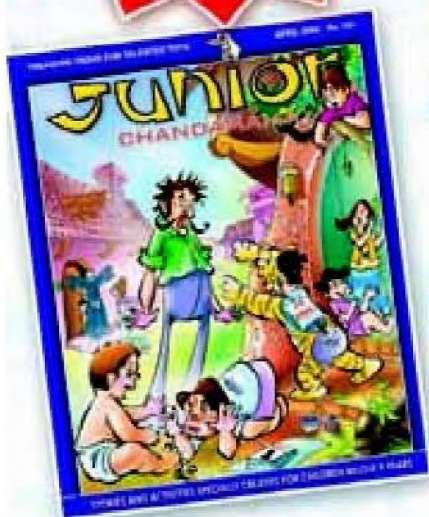
GET YOUR COPY
AT YOUR DOORSTEP
FOR ONE YEAR
FOR JUST
RS. 120/-

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN
AND ACTIVITY MAGAZINE.

► Games, puzzles,
riddles, stories,
colouring activity
and more...

► Good habits grow when young.
Check out articles and features
in which values are taught subtly
and let your child learn about
Indian culture and heritage.

PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE YOUR CHILD'S IMAGINATION

Mail the form below along with the remittance to : Subscription division,
Chandamama India Limited, 82 Defence Officers' Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama.

I give below the required particulars:

Name : ..... Address : .....
.....
.....PIN Code : .....

I am remitting the amount of Rs.120/- for 12 issues by Money Order/Demand Draft/
Cheque No..... on..... Bank .....
branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation
cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place : .....

Date : .....

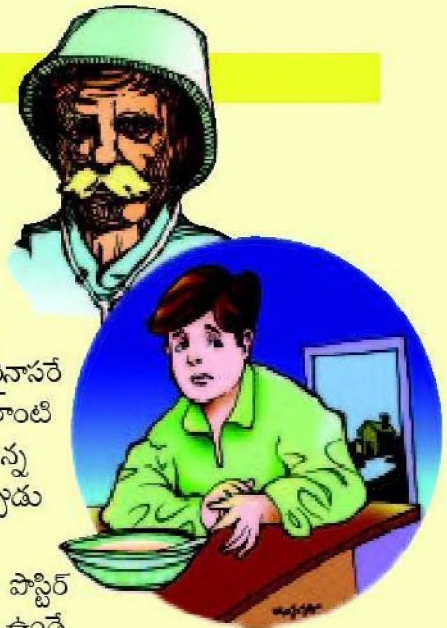
Signature

పువ్వు పుట్టగానే...

పేదలపై ప్రేమ!

సంపన్న కుటుంబంలో పెట్టి పేరిగినవారికి బుడలకష్టాలు, బాధలు అర్థం చేసి కోవడం అంత సులభం కాదు. ఏదైనా ఒక బాధాకరమైన దృశ్యాన్ని చూస్తేనే, సంఘటన ఎదురైతేనే మామూలుగా ఎవరైనా సరే ముఖం చాటేసి వెళ్ళిపోతూవుంటారు. అయితే, అలాంటి ఒక సంఘటనతో, తన జీవన విధానాన్నే పూర్తిగా మార్చుకున్న సున్నిత మనస్సుడైన ఒక పసివాణ్ణి గురించి ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

ఆ కుర్రవాడిని ఆల్బర్ట్. అతడొక జర్మన గ్రామ పాస్టిర్ కుమార్తె. అతనికి జార్జ్ నిష్టాన్ని అనే మిత్రుడు ఉండేవాడు. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ కలిసి మెలిసి ఉండేవారు. ఒకనాడు బడినుంచి తిరిగి వస్తూ, “నాతో వుల్లయ్యి ధైర్యం చేస్తావా?” అని జార్జ్ సవాలు విసిరాడు. ఆల్బర్ట్ సేరేనని మిత్రుణ్ణి నాయాసింగా పిడగొట్టి, “ఇప్పుడేవుంటావా?” అన్నట్లు చూశాడు.

“నువ్వు జయించావు, నిజమే. అయితే నీలాగా నేనూ వారానికి రెండుసార్లు సూపర్, వుంచి భోజనం చేస్తా, నన్ను ఏమూ త్రంకదీలించే వాడివికాదు అన్నాడు జార్జ్ రొప్పితూ.

ఆల్బర్ట్ సవాలు ధానం ఏదీ చెప్పకుండా వక్షనంగా ఇంటికేసి బయలుదేరాడు. వంటగదిలో సూపర్ సిద్ధంగా ఉంది. చాలా ఆకలితో ఉన్నప్పటికీ, ఆల్బర్ట్ సూపర్ తీసుకుంటున్నప్పుడు కుటుంబ సభ్యులు ఆశ్చర్యపోయారు. సాయంకాలం తనూన్నాడన్న పూట ఆల్బర్ట్ చెవుల్లో ఇంకా ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. తన గదికి తిరిగివచ్చిన ఆల్బర్ట్ - పేదవాళ్ళుగావున్న తన మిత్రులకన్నా తన ఆహార విషయంలోగాని, దుస్తుల విషయంలోగాని ఏమూ త్రంభిన్నంగా ఉండకూడదన్న నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. ఆ తరువాత నుంచే దాన్ని ఆచరణలో పెట్టాడు.

శిశుకాలంలో ఓవర్ కోట్ చేసి కోకుండా ఇతరులపై పీల్చల్లాగా పూవులు ఊలుపుతున్న ధరించేవాడు. కన్నవాళ్ళ బుజ్జగంపిలు, వుండలంపిలు, బెదిరింపిలు ఏమీ ఆపిపెట్టి నిర్ణయాన్ని మార్చలేక పోయాయి. అతడు వేరెవరో కాదు. సుప్రసిద్ధ మతప్రచారకుడు డా. ఆల్బర్ట్ ష్వెర్. బుడసాదలకు బలపరిచాలన్న ఉద్దేశంతో ఉజ్వల భవిష్యత్తుగల సింగీత జీవితానికి స్వీటీపిలికె పూసవతావాది. 1952లో ఆయన నోబెల్ శాంతి బహిషు తిలభించింది.

శేషయ్య చెంపదెబ్బ

శేషయ్య పేదవాడైనా ప్రతిఫలం ఆశించకుండా పిరోపికారం చేస్తూంటాడు. రోజంతా రక్కలు పుక్కలు చేసి కుని పొట్టపొడించు కునే శేషయ్య, ఇతర లకు తన అవసరపు లంటి తీరిక చేసి కుని పురీ సాయ పడేవాడు.

శేషయ్య గ్రామదరికం చూసి జాలిపిడే ఊరి పియోహాట్రుడు, అప్పిడప్పిడూ వాడికి, “ఒరే, అడగనిదే అప్పులు నా పేట్టదంటావు! ఇతర లకు నువ్వు సాయ పడినప్పిడు ఎంతో కొంత ప్రతిఫలం అడిగి తీసి కోవడం అలవాటు చేసి కో,” అని నిలహా ఇస్తూండేవాడు.

“ప్రతిఫలం అడిగితే చేసింది సాయమెలా గమత్తుంది. నేను పనికి పూత్రవు ప్రతిఫలం తీసి కుంటావు; సాయానికి తీసి కోను. నా సాయంగుర్తుంచుని, నాకు అవసరమైనప్పుడు ఎవరో ఒకరు నాకూ సాయ పడతారని, నా ఆశ!” అని ఊరు కునేవాడు శేషయ్య.

ఆ ఊళ్ళో రంగనాథుడనే భాగ్యవంతుడు న్నాడు. కోట్లకు పడగలెత్తినా, ఆయన

పుహషీనీనారి. ఆయనకు శేషయ్య విషయం తెలిసింది. అలాంటివాడి చేత ఖర్చులేకుండా పని చేర్చి ఎప్పుడో వచ్చునని తోచిందాయనకు. క్రమంగా ప్రతిరోజూ ఆయన వాడి చేత ఏదో ఒకవిని చేర్చి ఎప్పుడో కునేవాడు.

రంగనాథుడి తల్లి నిత్యరోగి. రోజూ మైయ్యడింటికి వెళ్ళి అమె పరిస్థితి చెప్పి, మైయ్యడిచ్చే వస్తువుల తీసి కురావాలి. వురెమైనా అల్లుతే డబ్బు తీసుకోకుండా అపని చెయ్యరు. రంగనాథుడు, శేషయ్య కాపిని అప్పిజెప్పాడు.

రంగనాథుడికి పిల్ల రకాల వ్యాపారాలు న్నాయి. వివిధ వస్తువుల ధరలు తెలుసుకునేందుకాయన, వారంవారం ఆ ఊళ్ళో జరిగే సంతలో ధరవరలు వాకబు చేర్చి న్నూంటాడు. శేషయ్య చేత ఆయన అపని కూడా చేర్చి ఎవ సాగాడు. అంతేకాక, ఇంట్లో వాళ్ళ వాడిచేత పేరట్లో అరిటాకులు కోయడానికి, ఎవరింట్లోనైనా కబురు పంపడానికి వాణ్ణి ఉపయోగించు కునేవాళ్ళు.

ఇలామాడగా, శేషియ్య కూతురు కు పేళ్ళి కుదిరింది. పేళ్ళి ఖర్చులకు తన వద్దమన్నది చాలక వాడు నలుగురిసాయపుడిగాడు. కానీ, ఫిలితం లేకపోయింది. అప్పితు ఊరి పిఠాహేతుడు వాడితో, “నీకు సాయపడ గలసిత్తావు న ఊళ్ళో రంగనాథుడికోక్కడికో మూది. పేగ్గా ఆయన నీచేతబోలెడు పిన్నులు చేర్చుంపు కుంటున్నాడు. ఆయన నున్నాడు!” అని చెప్పాడు.

శేషియ్య అసాయంత్రపు రంగనాథుడి వద్దకు వెళ్ళి, “దండాలు బాబూ! తమరి సాయంకోరి వచ్చాను,” అన్నాడు.

ఆ సమయంలో ఏవో ఖాతాపిస్తాకాలు చూసి కుంటున్న రంగనాథుడు, సాయం అన్నవూట వింటూనే చప్పన తలపైకెత్తి, “సాయమా! ఎవరు నున్నా?” అన్నాడు.

“అదేంటి, బాబూ! తవురు రోజునన్ను చూస్తూనే ఉంటారు గదా,” అంటూ శేషియ్య తన రోజు చూసేసేపల వివరాలు చెప్పాడు.

“ఏమో, ప్రతిరోజు నేను బోలెడు పుండిని చూస్తూంటాను. నున్నావా అప్పుకు పుంపులు తెచ్చిలుస్తానామంటున్నామాదా, అవిడనిన్నగుర్తుపడుతుందేమోచూద్దాం,” అంటూ రంగనాథుడు, శేషియ్యను తట్టివద్దకు తీసుకువెళ్ళాడు. అవిడ శేషయ్యను ఎగాదిగా చూసి, “ఇతగాణ్ణి చూసినట్లే అని పిన్నున్నది. ఒక రోజున పుంపులు తేవడం సొబురా తనవల్లగాదన్నాడు. ఆ రోజు పుంపులు తెప్పించుకునేందుకు పునిషీ దొరక్క చాలా ఇబ్బంది పడి, వీణ్ణి నానతిట్లా తిట్టుకున్నాను,” అన్నది.

“చూశావా! ఈ విడకు నున్న సాయం చేశావో లేదో కానీ, ఇబ్బంది మాత్రం కలిగించామా” అన్నాడు రంగనాథుడు.

ఈ జరిగినదానికి శేషియ్య దిగులు పిడి పొల్లు, ఇంటికి బయల్దేరాడు. దారిలో పిఠాహేతుడు ఎదురు పిడి, వాడివాలకం చూసి, “ఏం జరిగిందేమిటి?” అని అడిగాడు.

శేషియ్య, ఆయనకు జరిగింది చెప్పాడు విచారంగా.

పిఠాహేతుడు కొంచెం మితిలోంచి, “ఒరే, నీకు పనిపాటుల్లో సాయపడడంలో నేర్పు తప్పి, ఇతరత్రా భయస్థిడివనీ, అవూయ కుడివనీ, ఆ రంగనాథుడు అనుకుంటున్నాడు. నున్నా ఆయన భార్యవాళ్ళు కూడా సాయపడుతుండేవాడివిగదా, వెళ్ళి అవిడ నిన్ను గుర్తు పట్టగలదేమో చూడు.

అవిడా నిన్ను గుర్తు పట్టకపోతే, నీలో కొద్దిపాటిచేవా, కాస్తంత సాహసం కూడా మన్నదని, ఆ రంగనాథుడికి తెలియ పిల్ల చు!” అని చిన్నగా నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

పిమ్మట పూటలు శేషియ్యలో కొంత ధైర్యం కలిగించాయి. వాడు ఈసారి రంగనాథుడి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి, ఆయన ఇంటివసారాలో భార్యతో మాట్లాడుతూ కనిపించాడు. శేషియ్య ఏదో తెగించిన వాడిలా కాస్త పేద గొంతుతో, “బాబూ! నేను ఈమెగారిక్కుడా చాలాసార్లు సాయం చేశాను, అడిగి చూడండి!” అన్నాడు.

రంగనాథుడు కొవ్వంగా ఒకసారి శేషియ్య కేసి చూసి భార్యను, “ఇతగాణ్ణి నీ వెప్పడైనా చూశావా?” అని అడిగాడు.

“ఏదో చూసినట్లే అనిపిస్తున్నది. ఒకసారి పేరట్లో అరిటాకులు కొలుపు పందే పిదాకులు

కోశాదు. ఇంకో పిది కావాలంటే పేరట్లో వురి లేవన్నాడు. ఆ పిది ఆకులు కరించడం కోసం నానా అవస్థలూ పిడుతూ వీణ్ణి తెగ తిట్టుకున్నాను,” అన్నది రంగనాథుడి భార్య.

“బాబూ! నాపాట్ల కోసం రెక్కలు ముక్కులు చేసి కునేనేను, వీలు దొరికినప్పుడెల్లా వీ కూ, వీ ఇంట్లో వారికీ ఎన్నో పనుల్లో సాయం పిడ్తాను,” అన్నాడు శేషియ్య కట్టు మా.

ఆ పూటలకు రంగనాథుడు నవ్వి, “కలిగి నవాళ్ళకు సాయం పిడడంలో గొరవవుంది. అందుకే నాలాంటి వాళ్ళపిల్లలు చేసే పట్టుడం కోసం ఎందరో పాటిపిడతారు. పూ మటివాళ్ళు నిన్ను గుర్తుంచుకోవాలంటే, నువ్వు చాలా గొప్ప పనేదైనా చెయ్యాలి,” అన్నాడు.

“చేసినదానికి నన్నెవ్వరూ వెచ్చుకో వాలనుకోలేదు. కానీ చేయ నుండుకు పూత్రం నన్ను బాగా తిట్టుకున్నారు. అందుకు నాకు బాధగా మూడి,” అన్నాడు శేషియ్య.

“అందుకే, కడివెడు పాలను విరవడానికి, ఒక్క ఊప్పిరాలు చాలంటారు,” అన్నాడు రంగనాథుడు.

“పానీలెండి బాబూ! అదంతా ఎందుకు గానీ, నా కూతురు పేళ్ళికి డబ్బుకావాలి. పేద వున్న చేసి కుని నాకు డబ్బుచ్చి అడు కోండి. వీ వీలు జన్మజన్మలకూ వుచ్చిపాను,” అన్నాడు శేషియ్య పేద కుంటూ.

రంగనాథుడు చిరాగ్గా, “నేను తప్పిక సాయంంచేసేమాడేవాణ్ణి. ఈ పూట వుందే చెప్పాను - నువ్వెవరివో నాకు తెలియ దేవురి!” అన్నాడు. ఈ జవాబుతో శేషియ్య ఎసిగిపోలు వెళ్ళిపోతూ, రంగనాథుణ్ణి సాచి చెంపదెబ్బ

కొట్టాడు. అనుకోకుండా జరిగిన దీనికి రంగనాథుడు నివ్వెరపోయి చూస్తూండగా, శేషియ్య అక్కడినుంచి తప్పికున్నాడు.

ఆనాటి వరకూ రంగనాథుడు అలాంటి అవపూను ఎరగడు. ఆయన ఉక్కిరిపిట్ట లేకమంటనే వెళ్ళి గ్రామాధికారిని కలుసుకుని, “శేషియ్య అనే పొగర బోతు నన్ను చెంపి వీద కొట్టాడు. వాణ్ణి తగినవిధంగా శిక్షించక పాతే, ఊళ్ళో క్రమశిక్షణనశించి అరాచకం తలెత్తుతుంది!” అంటూ జరిగిందానికి చిలవలూ పలవలూ అల్లి చెప్పాడు.

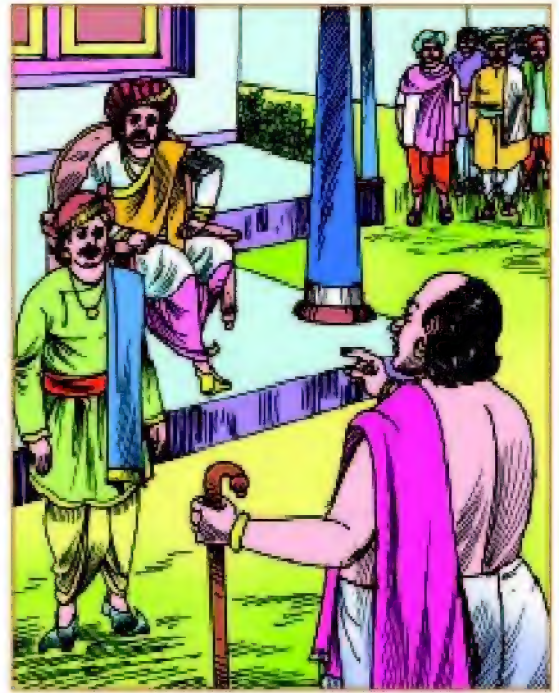
సింజార్లు వె అడగడానికి గ్రామాధికారి మెంటనే శేషయ్యకు కబురుపెట్టాడు.

అర్లు తే కొంతసేపటికి అక్కడికి వచ్చిన పిఠాహీతుడు, “ఒకవైపు కూతురి పెళ్ళి దిగులూ, మరొకవైపు చలిజ్వరంతో శేషయ్య వుంచం దిగలేకుండా ఉన్నాడు. జరిగిన సింగతి తవు కు వు నవ చేయ వు ని నన్ను పింపాడు,” అన్నాడు.

“ఏం చెప్పాడేవు టి?” అని అడిగాడు గ్రామాధికారి.

“రంగనాథు డికి జ్ఞాపిక శక్తి తక్కువట. పేగ్గా ఆయనకు బోలెడు వ్యాపికాలు. కొంద రాయనకు సాయ పిడు తూంటారు. కొంద రాయనమీద చెయ్యిచేసి కుంటార్. అర్లు తే ఎవరూ ఆయనకు గుర్తుండరని చెప్పమ న్నాడు,” అన్నాడు పిఠాహీతుడు.

రంగనాథుడు కోపంతో, “వాడెవరు శేషియ్య. వాడికూత్తరికి పేళ్ళు కుదిరింది. డబ్బు సాయం కావాలని నా దగ్గరికి వచ్చాడు. ఇవ్వనన్నానని చెంప మీద కొట్టాడు,” అన్నాడు.

“శేషియ్య ఈయనకూ, ఈయన కుటుంబానికి జీతం బత్తెం లేకుండా ఎన్నోసవలు చేశాడు. అర్లు నా వాడు ఈయనకు గుర్తు రాలేదు. ఏదైనా గొప్పపని చేస్తేనే తనకు గుర్తుంటుందన్నాడట. వాడు చెంపిదెబ్బ కొడితే ఈయనకు బాగా గుర్తుంది. అంటే ఇన్నాళ్ళకు వాడొక గొప్పపని చేశాడన్నూట. గొప్పపని చేసినవారిని మెచ్చుకోవాలి గానీ సింజార్లు వె అడక్కుడవు గదా!” అన్నాడు పిఠాహీతుడు గ్రామాధికారిని పిరిగా చూస్తూ.

దాంతో గ్రామాధికారికి విషయం అర్థమవుతుంది. అర్లు నా పిఠాహీతుడి వూటలు సివుర్ధించలేక, “చవు త్వరగా వూట్లాడినత వూత్రాన తప్పి తప్పి కాకుండా పాడు. శేషియ్యకు శిక్ష తప్పదు,” అన్నాడు.

“అయ్యో, శేషియ్య రంగనాథు డికి ఎన్నో ావలు చేశాడు . ప్రితిఫలం లేదు . వా డి ావలకు ప్రితిఫలం ఇప్పించలేగినవారికే వాడి తప్పిను శిం చే అర్హత ఉంటుందంటే అది తప్పివతుందా?” అన్నాడు మిథోవా తుడు వినియంగా.

గ్రామా ధికారి చిన్నబు చుచుకున్నట్లుగా పు ఖంపట్టి, “శేషియ్య సింగతి నాకు తెలుసి . గ్రామంలో చాలామందికి సాయ పిడు తూంటాడు . అలా అతడి సాయం పొందిన వారిలోనేనూ మూస్తా . అతడు చేసిన తప్పికు శిం విధించాలంటే, పుంధు చేసిన సాయానికి ప్రితిఫలం ఇవ్వాలి. ఈ ఊరిలో అతడి సాయం పొందిన ప్రితివారూ, అతడికి ప్రితి ఫలవిచ్చేలాచూడ్డం, నా బాధ్యత. లేకుంటే, ఊరందర్నీ అతడు చెంపదెబ్బలు కొట్టినా, అఖరికి నన్ను కూడా చెంపదెబ్బ కొట్టినా శిం చే అర్హత నాకుండువు,” అన్నాడు .

ఈ తీర్పు ఊరందరికి చెంపదెబ్బలా తగిలింది. అందరూ కూడులు కుని, శేషియ్య కూతురు పేళ్ళికి సాయ పిడాలని నిశ్చయించారు . గ్రామా ధికారి మిథోవా తు డిక్కు మెచ్చు

కుంటున్నట్లు చూస్తూ, “నువ్వన్నూటలు శేషియ్య చెప్పి పంపాడో, లేక నువ్వే అన్నావో తెలియదు . శేషియ్య వచ్చినా ఇలా జరిగి ఉండేదిగాదేమో. సమయానికి వచ్చి సమస్యను పరిష్కరించి శేషియ్యకే కాకుండా మొత్తం మీద గ్రామానికే మేలు చేసి నిజంగానే మిథోవా తు డి వనిపించు కున్నావా” అన్నాడు .

వాళ్ళల్లో కొందరు రంగనాథుడు వింటట్లుగానే, “ఊళ్ళో ఇంత పుందివి మన్నాం. పుమ్మల్ని మాట మాత్రంగానైనా అడుక్కుండా, ఏరికోరి వీసీనారిని అర్థించి, శేషియ్య లేనిపాని గొడవ తెచ్చుకున్నాడు,” అన్నారు .

నలుగురూ అన్నూటలతో రంగనాథు డిక్కతైతై చుకున్నారు . ఆయన, “శేషియ్య కొట్టింది నన్ను కాదు , నాలోని వితివీరిన స్వార్థాన్ని, నా అహంకారాన్ని. వాటికాశితగినదే! అందు వల్ల శేషియ్య చేసింది తప్పి కాదు . ఇకపీదట పుంచితనానికి తగిన ప్రితిఫలం ఇవ్వడమే నా జీవితాశయం చేసి కుని, శేషియ్య వంటి వారిని పుంచి చూరంకాకుండా చూస్తాను,” అన్నాడు .

భల్లూక మాంత్రికుడు

6

[చంద్రశిలాసగరు వీధి దాడికి బయల్ పడిన రాజు ధుర్ముఖుడి పేర్కొనబడిన భల్లూక మాంత్రికుడు, తలారి భల్లూకాన్ని ఉపయోగించి అది చూసే దాని నుంచి తప్పించుకోవడానికి ధుర్ముఖుడు ఒక అంగరకుడితో పాటు గుర్రం మీద, అరణ్యానికి అడ్డంపిడి పొరిపొత్తాండగా, నాగపుల్ల అనే దొంగలనాయకుడు అతణ్ణి తాడు ఉచ్చుతో బిగించి, చాట్టు కొప్పుల పేర్కొనబడినాడు. తరువాత-]

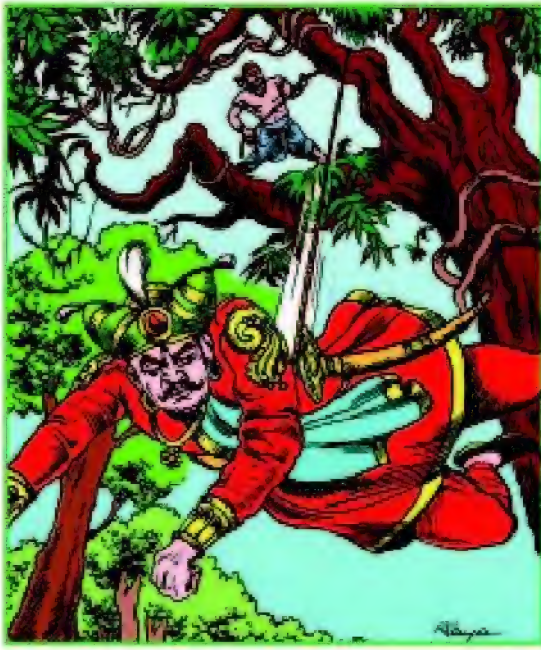
ఇద్దరు దొంగలు భీకరంగా అరుస్తూ, చెట్ల కొమ్మల్లోంచి, తన గుర్రం వుండు కుదూక గానీ, రాజు ధుర్ముఖుడి అంగరకుడు, “అయ్యారా, నా నుంచి నుంచి కత్తివేళ్ళాడుతున్నా, నేను నిరాయుధుడికిందనే లెక్క! నా నుంచి మీ కెలాంటి హాని కలగదు,” అన్నాడు భయంతో వణికిపోతూ.

దొంగల నాయకుడు నాగపుల్ల, కుడి చేతిలో మన్ను కత్తిని అంగరకుడి కంఠం కేసి చాచి, “ఒరే, నువ్వు నిజంగా కత్తిదూసినా, నుంచి భయపడేవాళ్ళం కాదు. అవునో, నీ

వుండు పొయిన గుర్రంవాడు, చెట్టుకొమ్మ నుంచి వేళ్ళాడుతున్నాడు. వీవాళ్ళు వురి కొందరు ఇటు కేసి వస్తున్నారా?” అని అడిగాడు.

అంగరకుడు జవాబిచ్చేందుకు తటపిటాయిస్తున్నంతలో, రాజు ధుర్ముఖుడు కొప్పు నుంచి తాడు కు వేళ్ళాడుతున్నా, “ఈ అవధు నాన్ని నేను సిహించను; ఎక్కడరా, అంగరకుడా!” అంటూ కేకపెట్టాడు.

అంగరకుడు జవాబివ్వబోయేంతలో నాగపుల్ల కత్తి రుణిపిస్తూ, “నువ్వు అంగ

రకం వాడికి, అంగరకుడికి? వుండు గ్రంధిగ, ” అని, అంగరకుడు గ్రంధిగనా, రాజు ధర్మబుద్ధి కొవ్వల్లోకి లాగేందుకు నానా అవస్థలు తీసుకుంటే, “ఒకప్పుడు నాకు బాగా ఉన్నట్లు జీవితం దొరికినట్లున్నవి. ఆ పట్టు ఉన్నట్లు కట్టినవాణ్ణి, నుంచి విరక్తుండే జాగ్రత్తగా నేలమీదికి బార్చు, ” అన్నాడు.

కొవ్వల్లోని దొంగ, ధర్మబుద్ధి నేలకు దించాడు.

అంతలో అక్కడికి చెట్టుమీద మృదంగా, నాగపుల్ల వచ్చారు. నాగపుల్ల రాజు ధర్మబుద్ధి నఖశిఖ పిర్యంతం ఒకసారి పిరగా చూసి, “నీ విలువైన దుస్తులూ, నగపేలు చెక్కిన కత్తి ఒకా చూస్తూంటే, బాగా ఉన్నట్లు వాడివిలాగే కనిపిస్తున్నామావుండు నీ దగ్గర మృద ఉన్న అక్కడ పట్టి, తరవాత నువ్వనే,

ఈ అంగరకుణ్ణి ఇంటికి పింపి, పిదివేల వరహాలు తెప్పించు. అలా చేయక పోయావో,” అంటూ, కత్తి రుళిపించాడు.

ఆ పూటలో రాజు ధర్మబుద్ధుడు తాను పేద చిక్కుల్లో పడిపోయానని గ్రహించాడు. తాను ఫిలానా దేశానికి రాజునని చెప్పితే, ఈ దొంగల నాయకుడు తన తలను నరికి బయట పులి సింహాలకు చెప్పేందుకు, తన శత్రువైన చంద్రశిలా సుగరమిరాజు జితకేతుడి దగ్గరకు తీసి కుప్పావచ్చు. అలా కాక తాను ఏసింపిస్తున్న వర్తకుణ్ణి అని అబద్ధం అడిగితే, అప్పుడు తన అంగరకుడి చేత పిదివేల వరహాలు తెప్పించ వలసిన మాట ఉంది. ఈ లోపిల తాను అబద్ధ పూడిన సింగతి బయటపడితే...

రాజు ధర్మబుద్ధుడు తన ప్రశ్నకు జవాబివ్వకుండా, పూగిలా ఇలా ఆలోచిస్తున్నంతలో దొంగల నాయకుడు నాగపుల్ల కుండా పిల్చి కొరికి, “ఏమిటాలో చిన్నామా? ఎలాంటి జిత్తులు వేసి, నా నుంచి పారిపోవాలా అని పిథకం అల్లుతున్నావా?” అంటూ కత్తి పైకెత్తాడు.

అవెంటే దుర్ముఖుడు, “నువ్వనే అపదివేల వరహాలు ఎలా తెప్పించటమో అని ఆలోచిస్తున్నాను. నా పేరు దుర్జయశెట్టి. ఉదయ గిరిపట్టణం వాణ్ణి. ఇప్పుడు నా దగ్గర చిల్లిగవ్వ లేదు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు నాగపుల్ల ఆశ్చర్యపోతూ, “ఇంత విలువైన దుస్తులు ధరించి, అంగరకుణ్ణి కూడా తోడు పట్టుకుని, అరణ్యంలో చిల్లిగవ్వ చేత లేకుండా పియ్యాణం చేస్తున్నావన్న పూట! ఈ పూట నువ్వే నా

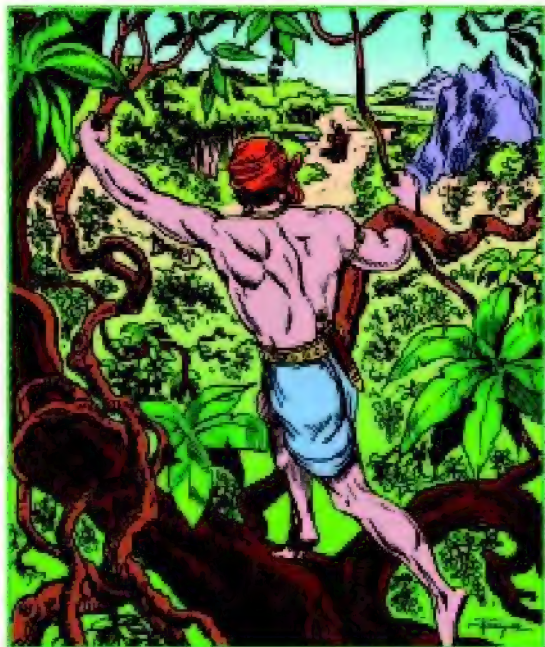

ను వ్వనేది?” అని, పిక్కనమ్మ దొంగలతో, “ఒరే, వీడి నత్తు పు కున్న తాడు విప్పి, గొంతు కు బిగించండి. ఉరితీసుంపు కు గట్టి చెట్టుకొమ్మ చూస్తాను,” అన్నాడు .

నాగవుల్లు మాట పు గించే లోపలే, ఎక్కడో ధూ రాన్నుంచి ఏన గ్ర వు ంకరించిన ధ్వనితోపాటు , తలారి ఎలు గ్ర బంటు పేట్టిన గామశేక కూడా వాళ్ళకు వినిపించింది. ఆ పు ర్ర ిణం రాజు పు ర్ర ిఖు ధూ , అంగర కుడూ నిలువెల్లా వణికిపోసాగారు. అంగ ర కుడు పు ట్టూ కలయి చూ స్తూ, “పు హా రాజా, ఆ తలారి భల్లూకు అరణ్యంలో ఎక్కడో దారి తప్పేందన్న కున్నాను . కాని, అది పు న జాడలు పిసికట్టి, ఇటే వస్తాన్నట్లున్నది,” అన్నాడు .

దొంగల నాయ కుడు నాగవుల్లు నోరు తెరిచి, గ్ర థ్ల తేలవేసేతన అన్న చర్ర లిద్దరికే అయోమయంగా ఒకసారి చూసి, “ఏళ్ళ మాటలు విన్నారా? వీళ్ళ తనబర్ర పు ర్రయ శెట్టి అంటున్నాడు ; వాడు పు హారాజా, అని పీలు స్తాన్నాడు . అన్నిటికన్నా వింత, తలారి భల్లూకు... అది అరణ్యంలో దారి తప్పేటం!” అంటూ కత్తిని పైకెత్తి, “ఒరే, మీ ఇద్దరూ నిజంగా మతిమాలిన వెధవలా లేక మాకు, వీ పీచ్చి వాగ్ర థ్ల తో పు త్రు లు పొగొట్టాలని చూ స్తాన్నారా?” అన్నాడు .

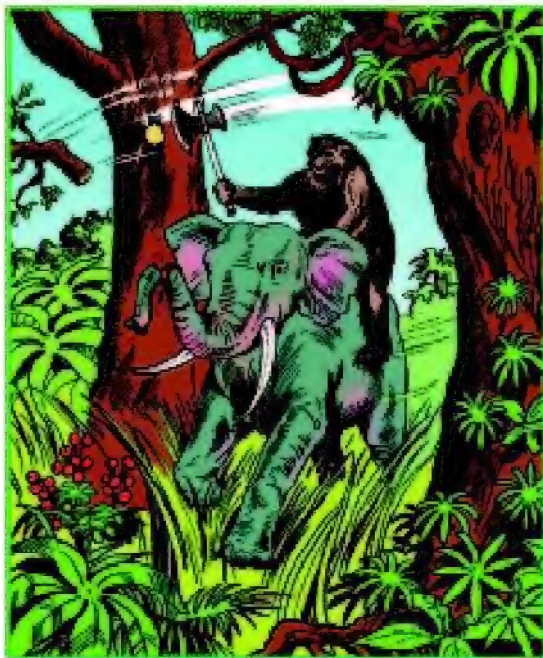
రాజు పు ర్ర ిఖు ధ్ల బెంబేలు పిడిపోతూ , ఏం జవాబివ్వటమా అని తికప క పిథ్ల న్నంతలో, ఈసారి పు రి కాస్త దామిగా ఏన గ్ర వు ంకారం, తలారి ఎలు గ్ర బంటు కేకలూ వినిపించింది. దానితో నాగమల్లు కూడా బెదిరి

పోలు , ఒక దొంగతో, “ఒరే, నువ్వు చెట్టెక్కి చూ డ ! ఒకేసారి ఏన గ్ర వు ంకారం, ఎలు గ్ర బంటు గొంతు లాంటి పు నీవీ కేకలూ విన బడటం ఏమిటి? ఏళ్ళ మాటల్లో ఏమి న్నా నిజం పు న్నదేమా!” అన్నాడు .

దొంగల్లో ఒకడు గబగబా పిక్కనే మ్మ ఒక చెట్టెక్కి, ఆ పు ర్ర ిణం ఒక చామశేక పేట్టి, “మల్లా! ఆ దుర్జయశెట్టి, వాడి నాకరూ చెప్పింది నిజం! తెగవేళ్ళాడుతున్న తొండంతో ఏన గ్రా , దాని ప్రి డ గండగొడ్డలి పిట్ట కున్న ఎలుగుబంటూ - అరె, దాని గండగొడ్డలి దెబ్బకు, అడ్డం వచ్చిన చెట్లకొమ్మలు పూచిక పుల్లల్లా విరిగి, చెల్లా చెదురుగా లేచిపోతున్నవి,” అన్నాడు .

నాగవుల్లు భయా శ్చర్యాలతో దిక్కులు చూ స్తూ, ఇప్పడేం చేయ టమా అని అలోచి స్తిన్నంతలో, రాజు పు ర్ర ిఖు ధ్ల అతడి చేర్చు

పిట్టకుని, “వుల్లా! వు నం త్వరగా ఇక్కణ్ణించి పారిపోవటం వుం. డబ్బాశ కొద్దీ ప్రాణాలు బలిపేట్టకు. కావాలంటే, నా ఇంటనున్న డబ్బుతో ఒక రాజ్యం కొని పేట్టగలను,” అన్నాడు వణికిపోతూ.

అంగరకుడు గుర్రం ఎక్కి పారిపోవటానికి ఎత్తువేసి, దాని కళ్ళమీతాళ్ళపిట్టకుని, నాగవుల్లుతో, “వుల్లా! ఈ ాన ను మ్హ, వు హారాజుగారి ప్రాణాలు కాపాడవంటే, అవు న నీకు అర్ధరాజ్యం ధారాదత్తం చేయగలదు! నేను గుర్రం ఎక్కి, వాయువేగంతో రాజధానికి పోయి, సైన్యాన్ని వెంటబెట్టుకు రావటం ఎలా మాట్టుంది, వు హారాజా?” అన్నాడు.

“అపిని నేనే చేయగలను; కాని రాజధానికి వెళ్ళే మార్గమేదో, ఈ మహారణ్యంలో తెలియటం లేదు,” అంటూ రాజుడు రృఖుడు,

తానూ గుర్రమీకళ్ళమీతాళ్ళను వదిసిపిట్టకున్నాడు.

నాగవుల్లు తన అనుచరు లిద్దరికి స్వేచ్ఛే, దుర్ముఖ, అంగరకుల కేసి కళ్ళారచేసి చూస్తూ, “ఒరే, వీ ఇద్దరూ నిజంగా బుద్ధి హనులా లేక ఏ ఆరితేరిన మోసగాళ్ళా? అవతల వీ రనే తలారి భల్లూకం వచ్చిపిడుతూండే, మీరెక్కడోవున్న రాజధానికిపోయి సేనీకులను తీసి కువస్తారా?” అని, అనుచరులతో, “ఒరే, వీళ్ళనిద్దరినీ తాడు కుకట్టి, ఆ కనబడే కొండ గుహల కేసి లాక్కురండి. ఆ తలారి ఎలుగు బంటు, ఈ ప్రాంతాలు వదిలిన తరువాత, అనిలు నిజంగా వీళ్ళవరో తెలుసుకుందాం,” అన్నాడు.

నాగులు ఇలా చెప్పి, గుహల కేసి బయట దేరేసిరికి, అతడి అనుచరులు రాజు దుర్ముఖుణ్ణి, అంగరకుణ్ణి తాళ్ళతో కట్టి వెనకగా లాక్కుపోసాగారు. వాళ్ళ ఒక పేద గుహను సిమ్మిపిన్నిన్నంతలో, తలారి ఎలుగు బంటు చెట్లచాటునుంచి ఏనుగు నెక్కి అటుకేసి వస్తూ, దుర్ముఖుణ్ణి చూసి, “ఒరే, దుష్టుడా, దొరికావా! నిన్నుదే నా గుండగొడ్డలికి బలిచేయబోతున్నాను,” అంటూ ఏనుగు వీడిన దూకి, వాళ్ళ వెంటబడింది.

నాగవుల్లుతోపాటు అందరూ భయకంపితై పరుగెత్తుతూపోయి ఒక గుహలో జొరబడ్డారు. తలారి ఎలుగు బంటు గుహను సిమ్మిపిన్నిన్నంతలో, వాళ్ళ ఒక పేద బండరాయి ని గుహద్వారానికి అడ్డంపెట్టారు.

తలారి ఎలుగు బంటు గుహపుండు కు పొయి, దానికి అడ్డంగా మళ్ళీ బండరాయి ని

ఒకటికి రెండుసార్లు కాలితో గట్టిగా తన్ని, “ఒరే, గుహలో మళ్ళీవాళ్ళంతా బయటటికి రండి. నాక్కావలసింది, రాజువు రృఖుడి తల. మిగతావాళ్ళకు ఎలాంటి హానీ చేయవు,” అంటూ కేకలు పేట్టాడు.

ఆ కేకలు విన్న దొంగలనాయకుడు నాగవుల్లు, తన ఇద్దరు అనుచరులతో, “ఇది ఇంకా బాషాబది! ఆ పీశాచి ఎల్లుగు బంటుకు కావలసింది, రాజువు రృఖుడి తల అట! ఏమిటి తలా, తోకా లేని గత్తరంతా?” అని రాజువు రృఖుడితో, “ఈ ప్రాంతాలకు సిమ్మి పానగల ఉదయగిరి రాజ్యాన్ని, పుర్రులు డనేరాజు పాలిస్తున్నాడు. నేను, ఆ రాజువు ఏనాడూ చూడలేదు. నువ్వే, ఆ పుర్రులు రాజుమకావు గదా?” అని అడిగాడు.

“నేను దుర్జయశెట్టిని, ఉదయగిరి నగరం వాణ్ణి. ఏ పీశాచి అవమానించిన ఆ ఎల్లుగు బంటు వూటలు ఎందుకు నమ్ముతామో నుంపుంగా ఇక్కణ్ణించి బయటపడే మార్గం ఏదైనా ఉంటే చూడు. నువ్వడిగిన ఆ పిడివేల వరహాలూ ఇచ్చుకుంటాను,” అన్నాడు రాజువు రృఖుడు.

“వుహరాజుగారు, అన్నవూట తప్పిట వుంటూ ఏనాడూ జరగలేదు, వుల్లా!” అన్నాడు అంగరక్షకుడు.

“ఛీ, వెధవా, నోరు ముల్లు యిన్ నీ నూన, ఏదైనా పీశాచి పట్టలేదుగదా? ఈ అరణ్యం ప్రవేశించుమీటి నుంచీ చూస్తున్నాను. నన్ను విడువకుండా, అదేపనిగా వుహరాజా అంటున్నామా బహిరంగ శిరోభేదం చేర్చుంచగలను, జాగ్రత్త!” అన్నాడు పుర్రులు.

దొంగ నాగవుల్లు ఉలిక్కిపడి, ఇద్దరు దొంగలతో, “ఒరే, నుం అద ప్రింకోద్దో లేక పురద ప్రింకోద్దో, ఉదయగిరి రాజువు రృఖుణ్ణి పట్టినట్లుంది. రాజుకు తప్పి, మరెవడికి తోటి వునిషిని బహిరంగంగా శిరోభేదం చేర్చుంచేహిస్తుంది? ఏదైనో నోర జారి నిజంగా తనెవరైందీ చెప్పేశాడా ఏం!” అన్నాడు.

రాజువు రృఖుడికి బయట గుహకు అడ్డంగా మన్న రాతిని పిక్కకు తొలుండుకు ద్రియ త్తిన్నిన్న తలారి ఎల్లుగు బంటి భయంతో పాటు, లోపలవున్న దొంగలు తనకేమైనా హానికలిగించగలరేమో అన్న భయం పట్టుకున్నది. అతడు ఏదో హెచ్చరిస్తున్నట్లు పిక్కనమళ్ళీ అంగరక్షకుణ్ణి మోచేతితో ఒకసారి పొడిచి, “వుల్లా! నన్ను గురించి నువ్వేదో భ్రవులకు లోనమవు న్నామానేను, నిజంగా, దుర్జయశెట్టినే! ఈ భయంకరారణ్యం

చేరినప్పటినుంచి, నా నౌకర వు తిస్థివి తం పొగొట్టుకున్నవాడిలా పిచ్చివారై తు వారై తు న్నాడు. వీణ్ణి, ఏదో దుష్టిగ్రహం పట్టి మాడాల్సి!” అన్నాడు.

“వుంచుడి, వు హారాజా! అంతే, అంతే,” అన్నాడు అంగరకుడు.

నాగవుల్లు తల గట్టిగా పట్టుకుని, “ఇప్పటి పిరిస్థితిలో ను మ్హారాజువ్హా, శెట్టివ్హా నాకు ఒరగబోయే దేంలేదు. ఆ భయంకరవైకుంఠం ఎల్ల గు బంటు గు హికడంగా మళ్ళరాతిని పక్కకు నెట్టి, గుండ్రగొడ్డలితో వు నుందరి తలలూ నరకబోతున్నది,” అని తన ఇద్దరు అనుచరులతో, “ఒరే, వు నవు వుండు గా రాతిని పిక్కకు నెట్టి కత్తులతో పొర్లు, ఆ తలారి ఎల్ల గు బంటు వీ దపిడటం ఎలామాటై ఉంటారు?” అని అడిగాడు.

దొంగలిద్దరూ తవు నాయకుడికి జవాబివ్వబోయేంతలో, అంగరకుడు, “వుల్లా! ఆ తలారి ఎల్ల గు బంటు ను, భల్లూకపూరితమైన వాడు సి స్థించాడు. దాని బలం రాసి బలం అనుకో! వు నం ఈ గు హిసే అంటి పట్టుకుని మాడటం వుం,” అన్నాడు.

వాడు పూట వు గించేలోపలే తలారి ఎలుగుబంటురెండు చేతులతో పట్టి రాతిని కొంచెంగా పక్కకు నెట్టి, “ఒరే, దుర్మఖరాజా, బర్లు టికి రా. నీ తల నరికి, నా దారిన నేను వెళ్ళిపోతాను,” అన్నది.

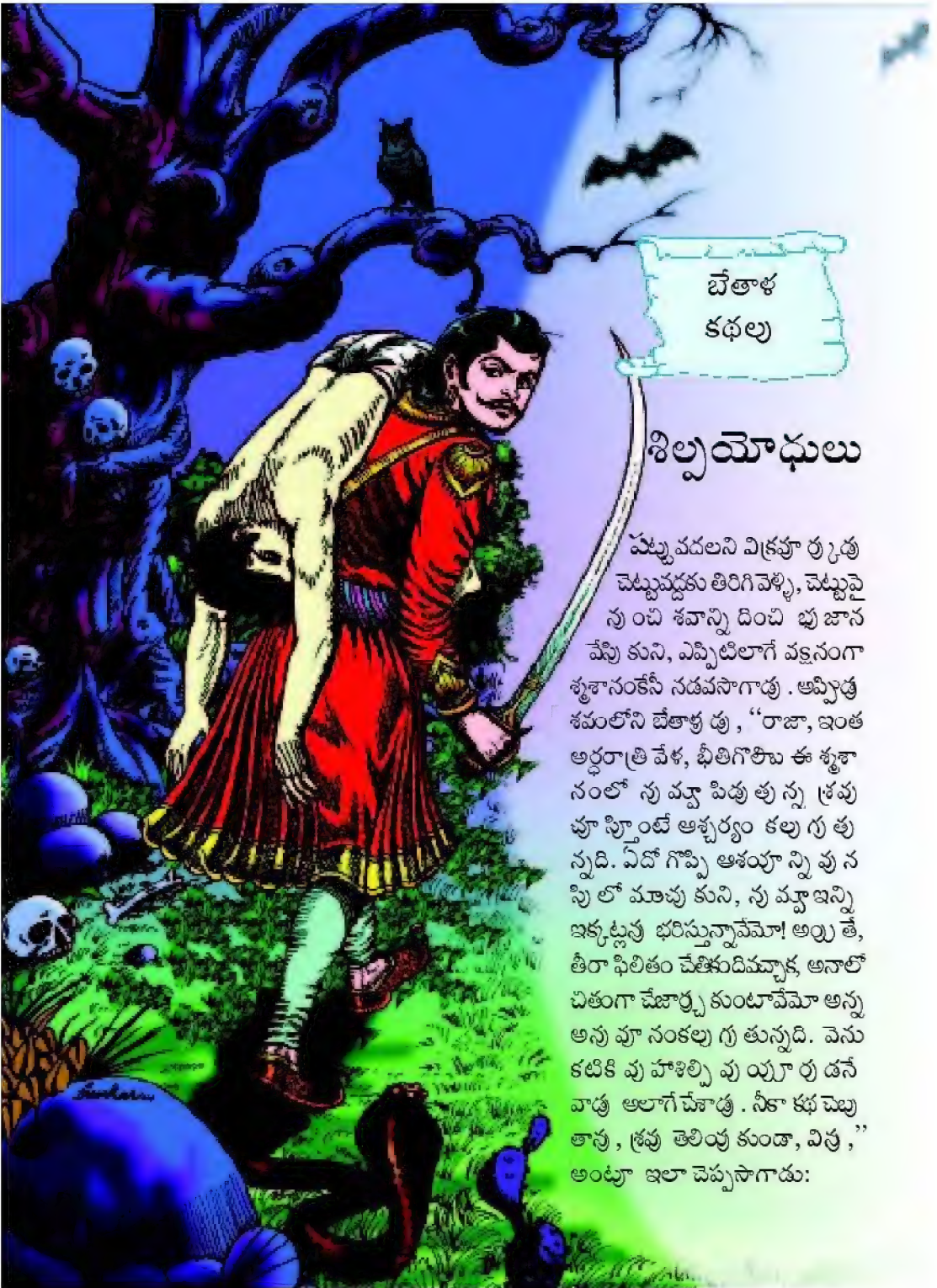
“బామాది! దీని పిగ దుర్మఖరాజో, దుర్మయశెట్టో అనే వీడి ఒక్కడి మీదనే అన్న మాట; వీణ్ణిపట్టి గుహబయిటికి నెట్టండి!” అన్నాడు నాగవుల్లు.

దొంగలిద్దరూ, రాజు దుర్మఖరాజుడి వు జాలు పట్టుకుని, పేను గు లాడు తున్న అతణ్ణి గు హి బర్లు టికి ఈడ్చబోతున్నంతలో, గు హి కు కొంచెం దూరం నుంచి, “ఇందాకటి నుంచి వూ ప్పిన్నాను, ఏమి ట్రా ఈ గొడవ? పిక్క గు హిలో మహారాక్షసుడైన ఉగ్రదండుడు మహాడనే సింగతే ఎరగరా?” అన్న భీకరమైన కంఠస్వరం వినబడింది.

తలారి ఎల్ల గు బంటు, “వుమ్మ, రా! ప్పి డివా? ఉగ్రదండుడా, నీబర్లు? భల్లూక పూరితమైన వుంట్రికి వుంట్రి శక్తిగల, ఈ గుండ్రగొడ్డలి నీ కంఠాన్ని నరకబోతున్నది!” అంటూ, రా! ప్పి డి కేసీ బయల్పడేరింది. - (ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

శిల్పయోధులు

షట్పత్తవదలని విక్రమా ర్కృత
చెట్టువద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన
మేల్చి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా
శ్మశానంకేసీ నడవసాగాడు. అప్పిత్త
శమలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత
అర్ధరాత్రివేళ, భీతిగొలిచి ఈ శ్మశా
నంలో నువ్వు పడుతున్న శ్రమ
చూస్తూంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది.
ఏదో గొప్ప ఆశయాన్ని నువ్వు
నులో మాచుకుని, నువ్వు ఇన్ని
ఇక్కట్లను భరిస్తున్నావేమో! అయితే,
తీరా ఫిలితం చేసుకుదిమ్మా, అనాలో
చితుంగా చేజార్చుకుంటావేమో అన్న
అనుమానం కలుగుతున్నది. వెనుకటికి
వు హెచ్చిస్తున్నారా డనే వాడు
అలాగే చూడు. నీకా కుభు చెబుతాను,
శ్రమ తెలియకుండా, విస్త్రుట,
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పై ర్వం కనకగిరి సామ్రాజ్యాన్ని పాలించే చక్రవర్తి ఆదీనంలో అనేక సామంత రాజ్యాలుండేవి. అలాంటి సామంత రాజ్యాల్లో శోణపిఠి ఒకటి. దాన్ని పాలించే వీరవర్ధన్లు తమ మంచి పరిపాలకుడు, మీదు మిక్కిలి చెన్నకేశవ స్వామి భక్తుడు.

ఆయన ఒకసారి వేట నిమిత్తం, తన రాజ్యానికి పాలివే రల్లోమ్మ అరణ్యానికి వెళ్ళాడు. అక్కడి ప్రకృతి సౌందర్యం ఆయన కెంతగానో నచ్చింది. పచ్చని పరిసరాల మధ్య ఎత్తైన న కొండ, దాని నాన కుని ట్రిమ్మీన్న్ సున్న్లు శునది, ఆయన్న్ పిరమిడి జేర్న్ .

రాజు వుద్వాహ్నం వరకూ వేటాడి, ఒక వటుంకింద విశ్రాంతి తీసి కుంటూ నిద్ర పొందాడు. ఆ నిద్రయంలో, రాజు ముఖ్య కులదైవమైన చెన్నకేశవస్వామి కలలో కనిపించి - కొండ మీద ఒకప్పుడు తన

అలయం మూడేదనీ, అది కాలగర్భంలో కలిసీ పొయిందనీ చెప్పి, “రాజా, కొండ మీద పడవు టి దిశలోమ్మ అశ్వత్థవంకింద తవ్వించు, అక్కడ ఒక విగ్రహం కనబడుతుంది. నువ్వు అక్కడ ఒక అలయం నిర్మించి దాన్ని అంధుల ప్రతిష్ఠ చేయి. నీకూ, నీ రాజ్య ప్రజలకూ ఘనం కలుగుతుంది. ఆలయ నిర్మాణ బాధ్యతలు, నగర సిపిపింలొని గ్రామ వాసీ అల్లసపుయ్యుడనే శిల్పికి అప్పింపు. అతడు కారణ బన్ముడు!” అని ఆదేశించాడు.

వీరవర్ధనుడు మెలకువగానే, తనకు మచ్చిన కలన గుర్తించే కుని చాలా ఆనందించాడు. తర్వాత నగరానికి తిరిగిరాగానే, శిల్పి పుయ్యారాడికి కలుగుతే, కొండ మీద ఆలయ నిర్మాణాన్ని గురించి చెప్పి, అశ్వత్థవంకిందమ్మ విగ్రహాన్ని అంధుల స్థాపించ వలసీమాట దంసి గుర్తించాడు.

పుయ్యారాడు, రాజాజ్ఞ వేరకు నదీ తీరాన్ని చేరి, కొండ మీద ఆలయానికి శ్రీకారం పట్టాడు. అశ్వత్థవంకింద అతడికి చెన్నకేశవస్వామి విగ్రహం లభించింది. అల్లతే, పుంపు అను కున్నట్లుగా కాక, ఆలయ నిర్మాణ పిఠులు పేరిగాల్సి వ్యయం బాగా పేరిగింది. ఖజానా ఖాళీ అల్లింది. రాజుకు ఆవిధు చక్రవర్తికి కప్పం కట్టలేని పిరిస్థితి ఎదురల్లింది.

మృద్దుడైన చక్రవర్తి మరణంతో, కొత్తగా పట్టాభిషిక్తుడైన ఆయన కుమారుడు ధీర సునరుడు యరాపిరుడు. సామంతలను వెడించి అధిక కప్పం వసూలు చేయాలను

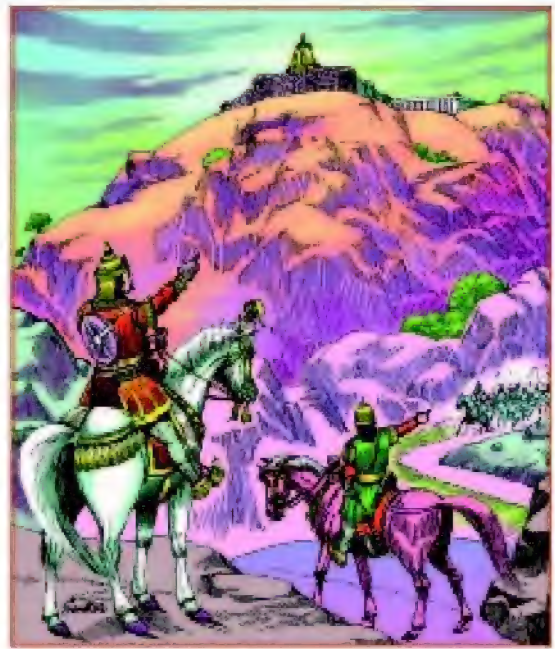
కునే భోగలాలని ఉత్తర , వీరవర్ధన్ దికి
కప్పిం వెంటనే కట్టవలసిందిగా ఆజ్ఞలు జారీ
చేశాడు . తన అసిహాయ త గు రించి వీర
వర్ధన్ ఉత్తర , అతడికి తెలియ బరిచాడు .

దానితో చక్రవర్తి ధీరుని ఉత్తర కోపంతో
పుండిపోయి , సేన్యాన్ని శోణిపిరి పీదకు
దాడికి పింపాడు . సేన్యాని పోలివు రలను చేరి,
కొత్తగా నిర్మించిన అలయ పిరిసిరాల్లో ఆగింది.
క్రూరుడైన సేనాపతి తల ఎత్తి కొండపేర్లు న్న
అలయాన్ని పూసీ , సేన్యకులతో, “దీనికం
తకూ కారణం, ఆ అలయం! పోయి దాన్ని
కూలగొట్టండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

సేన్యకులు కొండ ఎక్కి, అలయ రాజ
గోపితంగండా లోపలికి పోయారు . వాళ్ళకు
అప్పుత శిల్ప నందరాన్ని కలిగివన్న ద్వార
పాలికల విగ్రహాలు కళ్ళబడ్డాయి . ఆ
శిల్పాలను ధ్వంసం చేయ బోయారు సేన్య
కులు . ఇంతలో ఒక అప్పుతం జరిగింది.
ద్వారపాలికల విగ్రహాల కళ్ళనుంచి ధారగా
అశ్రు ములు కారసాగాయి .

సేన్యకులు భయ కుపిత లయ్యారు . వాళ్ళు
కొండదిగి వెళ్ళి పోయారు. ఈ విషయం
సేన్యాధిపతికి, అతడి ద్వారా చక్రవర్తికి తెలి
సింది. ఏదో అపిశకు నం ప్పిరిసిన్నదని
చక్రవర్తి, సేన్యాన్ని వెలక్కు పీలిపించాడు .

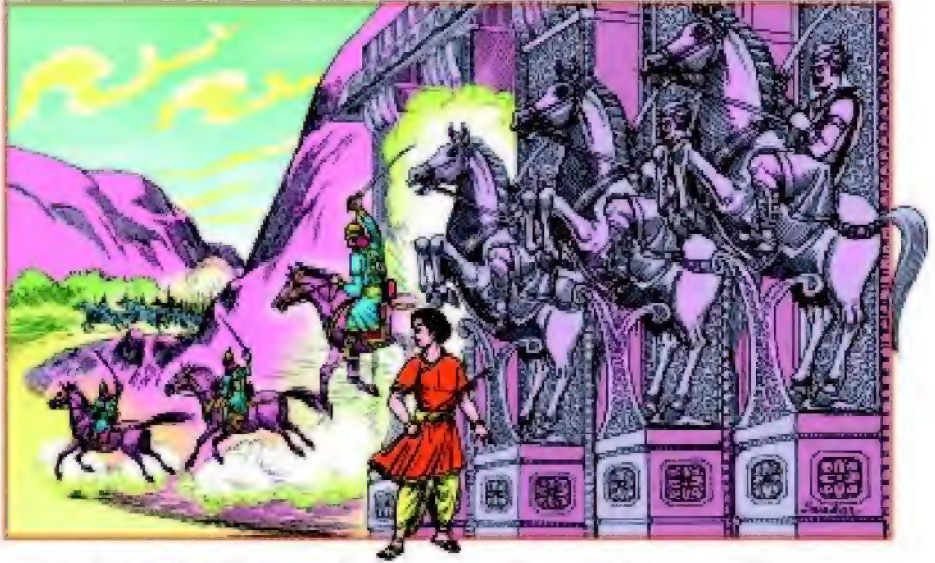
శోణిపిరి ప్రిజల ఆనందానికి అవధు లేమా
రాజు, శిల్పి పు యూరణ్ణి నిభకు పీలిపించి,
కోపంగా, “నీ మ్హవపు న్న శిల్పివి! శత్రు ములు
ఎదు రయి నప్పిడు కన్నీరై కార్చే శిల్పాలను
గాక, కత్తి చేతబట్టి కదనరంగాన పూకి,
శత్రు ములుకుత్తు కలు కత్తిరించే శిల్పాలను

నువ్వు చెక్కివుంటే, మనకీ బానిస బతుకు
తప్పదకదా,” అన్నాడు .

పు యూర డి నోట పూటరాలేడు . ఆవు
ర్నాటి నుండే కొండకు దిగి మహా పిడివేలకాళ్ళ
మండపాన్ని నిర్మించడానికి మొదలు పెట్టాడు.
ప్రతి స్తంభం మీద అశ్వారూఢుడై కత్తి చేత
బట్టి, కదనరంగాన పూకటానికి సీద్ధంగా
వుండే యోధుడి శిల్పం చెక్కాడు. ఆ మండప
నిర్మాణానికి, తనకు అలయ నిర్మాణంలో
రాజు నుంచి లభించిన పారితోషికాన్ని వాడాడు .
కొంత వేరకు దాతల నుంచి విరాళాలను
రాబట్టాడు . పిడివేలకాళ్ళ వుండపం పై ర్త
య్యింది. తర్వాత పు యూర ఉత్తర , రాజును
కలు పి కుని, “రాజా! పు నం ఇక అస్వితం
త్రులు గామూడ నక్రరాలేడు!” అన్నాడు

రాజు శోణిపిరి నిస్వతంత్ర రాజ్యంగా ప్రిక
టించాడు . ఈ సింగతి చక్రవర్తికి తెలిసింది.

అతడు పేద ఎత్తున సేన్యాన్ని శోణపిసి వీధుకు దాడిపంపాడు .

పుయ్యారథు చేతిలో బెత్తం లాంటిది తీసి కుని, పిడివేల కాళ్ళు పండ్లకు చేరి, ఒక ప్రభంలోని శిల్ప యోధుణ్ణి బెత్తంతో తాకి, “యోధా! బయలుదేరు, కత్తి రుళి పీంపు ! కదనరంగాన ధూకు! రాజుగారికి విజయం చేకూర్చు!” అన్నాడు .

ఆశ్చర్యంగా శిల్పంలోని యోధులు సజీవులై, ఒకరి వెనక ఒకరు కదనరంగంలోకి ధూకి, వూ వూలు సేన్యంలో కలిసిపోయారు . వారి పిరాక్రమ ధాటికి శత్రు సేన్యం పారిపోక తప్పలేదు . రాజు వీరవర్ధను డికి, ఆ విధంగా ఘనవిజయం చేకూరింది.

వీరవర్ధను ధు పట్టలేని ఆనందంతో, పుహా శిల్పి పుయ్యారథుణ్ణి సిన్యానిద్దామని సింభ ఏర్పాటు చేసి, పుయ్యారథి కొరకు చూస్తూ, అతడు కనిపించకుండా పోయాడు .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, నాకు పుయ్యారథి డి ప్రివర్తన వింతగా తోస్తున్నది. అతను పూర్ణ డన్నా అల్లు మాడాలి, లేదా అహంకారన్నా అల్లు మాడాలి అని నాకనిపిస్తున్నది. తనలోని అసమానమైన అద్భుత కళాప్రిజ్ఞతో రాజుకు ఘన విజయాన్ని సాధించి పట్టిన అతను, చివరకు సిన్యానానికి నోపు కోకుండా కనిపించకుండా పోవడం దేనికి? ఒక వేళ రాజుగారి ధోరణి నచ్చలేదన్నా, పినిగట్టుకుని సొంతఖర్చుతో పుండపాన్ని నిర్మించి విజయానికి దోహదం అయ్యాడతడు కద! ఎంతో వైలు చేసి, ఎటువంటి ఫిలితం ఆశించక కనబడకుండా పోవటం ఏమిటి? ఈ సిందేహాలకు సిన్యాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు, ‘పుహాశిల్పి పుయ్యారథు పూర్ణ ధు కాదు, అహంకారి

అసలే కాదు . స్త్రీ నిశిత ప్రజ్ఞావంతుడనడంలో ఎలాంటి సందేహంలేదు . ఆస్థాన శిల్పి పిదవి ఆయనను అనుకోకుండా వరించింది. మొదటి సారి యుద్ధంలో కన్నీరు కార్చే శిల్పాలు , ఆయనను ప్రసీద్ధుణ్ణి చేశాయి . అవి ఆయన అస్త్ర కొని చేసిన వికామాశిల్పకళ పట్ల ఆయన కున్న అంకిత భావానికి పిరవశించికళావు తల్లి అస్త్ర గ్రహించిన వరపు అది! అవిషయం వున్నప్పుడు డికి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది .

అప్పుడే, రాజు అతనిలోని కళాకాశలాన్ని వున్నారా అభినందించలేదు సరికదా, దాన్ని తన స్వార్థ ప్రయోజనాలకు వాడుకోవాలనుకున్నాడు. ఏ కళాకారుడైనా తన ప్రతిభ గుర్తించుకోవాలనీ, ప్రశంసలు అందుకోవాలనీ ఆశిస్తాడు . అభినందించుకున్నాడని అనిపించినప్పుడు రొకటి ఉండదు . అప్పుడే అది వున్నప్పుడు డికి లభించలేదు . అది స్త్రీ నిత్యమనస్సుడైన మయూరుణ్ణి బాధపెట్టింది. కానీ ఆయన ఆ బాధను బయటపెట్టక తప్ప ఆదరించిన రాజుకు, తన రాజ్య ప్రజలకు మేలు చేయాలనుకున్నాడు. శిల్ప యోధులను సిద్ధించి, రాజుకు ఘన విజయం చేకూర్చాడు . ప్రజలను స్వీకరించు చూడటం .

ఇక కనబడకుండా పోవడానికి కారణం, ఈ రోజు రాజ్యం స్వీకరించడం కావడానికి రాజు, యోధుల్ని సృజించమన్నాడు . అంతవరకు బాగానే మూడి. ఇందులో కొంత న్యాయం కూడా మూడి. అందుకని వున్నప్పుడు శిల్పయోధుల్ని సిద్ధించాడు . ఈ రోజు యోధులను సృజించమన్న రాజు భవిష్యత్తులో లేనిపోని ఆశలకు లోనై, చక్రవర్తి కావాలన్న కోరికతో కల్పవృక్షాన్ని, కావలసిన మంత్రాన్ని జపించుచున్నాడు. శిల్పిగా అమితా పిరాతి శిల్పాలను చెక్కడం మాత్రమే తనమని. దేవాలయ నిర్మాణంతో ఆ పని పూర్తి అవుతుంది. సిజీవ శిల్పాలను నిరంతరం చెక్కే పని ఆ సృష్టికర్త మాత్రమే. తనది కాని పనిని నెత్తిన వేసుకునే వాడెవడైనా, ఈ లోకంలో ఏదో ఒక రోజు భంగపడక తప్పదు . అందువల్లనే, వున్నప్పుడు సిన్యానీతికారాలకు ఆశించక, తన పని పూర్తి కాగానే కనిపించకుండా పోయాడు , అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వ్యవస్థాపకం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెచ్చెక్కాడు. - (కల్పితం) [అధారం: డా. గంగేశ్వరి శివకుమార్ రచన]

మరుగుజ్జు పీశాచం

అరణ్యపు ధ్వంసంలో ఆశ్రమం నిర్మించు కుని శిష్యులకు శిక్షణనిస్తున్న అలోకానంద యోగి శతవద్దుడు. ఆయన తన తదనంతరం ఆశ్రమ నిర్వహణ బాధ్యతలను ధీరానందు డనే ప్రధాన శిష్యుడికి అప్పగించాడు. ఒకనాటి రాత్రి బాగా పొద్దు పొయ్యాక, ధీరానందుడు గురుమూరి పాదాల వద్ద కూర్చున్నాడు. అప్పుడు యోగి శిష్యుడితో, “ఆశ్రమంలోని విచిత్రమైనవి నీ జాగ్రత్తగా పరిరంధుకో. అవి ఎంతో కష్టపడి సాధించినవి. వీ కు వేలు కలిగిస్తాయి. అల్లుతే, వాంఛవ్యూలలో ఉన్న పెద్దలో, విచిత్ర ఆకారంతో ఒకశిల కనిపిస్తుంది. దాన్ని తీసి కుప్పొలు శాంతినుంతుం పరిస్తూ నదీజలాలలో పారవెయ్యి!” అన్నాడు.

“ఆ శిల ప్రత్యేకత ఏమిటి గురుదేవా?” అని అడిగాడు ధీరానందుడు వినయంగా.

“చెబుతాను, నాయనా. దానిని నాకొకతాంత్రిక

విశ్రుతి ఇచ్చాడు. ఆ శిల లోపల ఒక వుర్ర గుజ్జు పీశాచం ఉంది. ఆ రాత్రి ని ఎవరైనా నేలకేసి కొడితే, పీశాచం వెలుపలికి వచ్చి, ‘ఏం చేయాలో ఆనతియ్యండి,’ అంటుంది. నిజానికి ఉపయోగకరమైన పిను లేపి దానికి చేతకాదు. చిన్న చిన్న వస్తువులు తెప్పించడం, వింతవింత ధ్వనులు విజ్ఞించడం, లాంటి చిల్లర వుల్లర పినులు చేసి, చూసువారిని అబ్బురపెరుస్తుంది. అంతే! అనిలు సెవు స్వీ ఏమిటంటే, అది ఎంలు పిలికి వచ్చాక ఒక్క ఊం ఊరుకోడు. అలాంటి పిను లే చెప్పమని యజమానిని వేధిస్తుంది. అందువల్ల వుండు గానే ఆ శిలను నదీ జలాలలో విసిరి వేసు పీశాచం శాంతిస్తుంది. అలా కాకుండా మరుగుజ్జు పీశాచం గనక ఒకసారి వెలుపలికి వచ్చిందంటే, వెలుపలికి తెప్పించిన మనిషిని ఓ పిట్టాన వదిలి పేట్టకుండా పినులు మిథు

యిం చవు ని వేధించి, వేధించి బదేశ్వ తరవాత అదృశ్యమైపోతుంది,” అని వివరించాడు గురువు.

ఇది జరిగిన వు ర్ర నాడే గు ర్ర మఱిరవు పి దించాడు. రెండు రోజులు గడిచాక ధీరానందు డ్ర గురువు చెప్పిన శిల కోసిం, ఆయ న చెప్పిన కొయ్యపెట్టెను తెరిచి చూశాడు. అందులో శిల ఏదీ కనిపించలేదు .

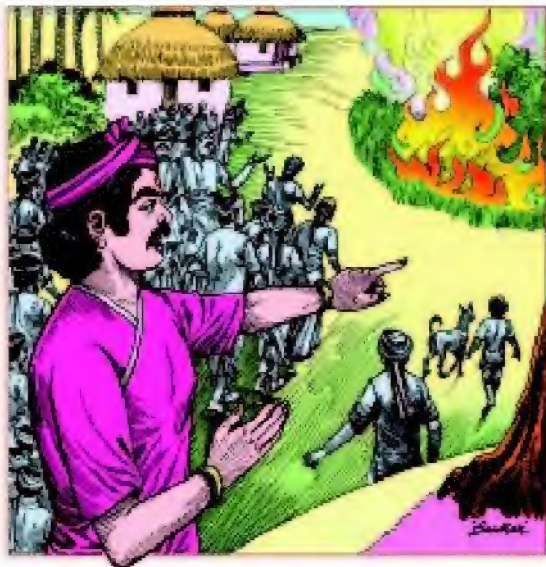
ఇంకోరెండు రోజులు గడిచాయి. అర్ధరాత్రి సివు యం ఎవరో తలుపి తట్టే చప్పిడు విని ధీరానందుడు లేచి వెళ్ళి, తలుపు తెరిచాడు. ఎదు రు గా గు ర్ర మూరి పాత శిష్యుడు చంద్ర శేఖర డ్ర కనిపించాడు .

“ఏమిటి సింగతి? ఎందు కలా దిగు లు పిడి ఉన్నామో?” అని అడిగాడు ధీరానందు డ్ర .

“ఏం చెప్పమంటావు మిత్రమం? వు ర్ర గు జ్ఞ పీఠాచం పేట్టే బాధలు భరించలేక చచ్చిన్నాను,” అన్నాడు చంద్రశేఖర డ్ర .

“పీఠాచం పెట్టే బాధ? కాస్తవివరంగా చెప్పు,” అని అడిగాడు ధీరానందు డ్ర .

“గు ర్ర మూర వు రణించ దానికి వు ందు విచిత్రమై శిల గు రించి నీతో అన్న వూ టలు చాటు నుంచి విన్నాను. అంతే, నా ఆశను అదు మిచేయ లేక పోయా ను . దాన్ని దొంగిలించి తీసుకుపోయి నేలకేసి కొట్టాను. వెంటనే మరు గు జ్ఞ పీఠాచం ప్రత్య వు యింది. పేగ్గా, అది నాకు వూ త్రవే కనిపిస్తున్నది. సింబర పడిపోయారు. ‘ఏం చెయ్యాలో ఆజ్ఞాపించు,’ అన్నది. నేను గ్రామం రచ్చబండ వద్దకు వెళ్ళాను. అక్కడ పిలు ము గు వి రూ డి ఉన్నాడు. నాళ్ళకు అద్భుతం చేసే వూ మితానన్నాను. వాళ్ళు వింతగా నాకు వూ శారు. నేను పీఠాచంతో దామిల నున్న పొదకు నిప్పంటించు వున్నాను. వు ర్ర ిణవే పొద భగ్గు నున్నది. వెంటనే దానిని ఆర్ప వున్నాను. పీఠాచం అలాగే చేసింది. గ్రావు

స్థిలు ఆశ్చర్యపోయా రు. కాని ఆనందించలేదు . నేను నిరుత్సాహంగా ఇంటికీ తిరిగి వచ్చాను. నా వెంటనే వచ్చిన పిఠాచం, ‘ఏం చెయ్యాలో ఆజ్ఞాపించు,’ అన్నది. నాతోటలోని మై క్కలకు నిశ్చయ వున్నాను. వు ర్ర ిణవే చెట్లన్నిటినీ వెకి, నీళ్ళు పాసింది. ది గ్రాంతి చందాను. దాన్ని తిట్టాను. అదేం పిట్టించు కున్నట్టు లేదు. ‘ఏం చెయ్యాలో ఆజ్ఞాపించు,’ అన్నది మళ్ళీ. ‘నాకోక బంగారు ఉంగరం తెచ్చిపెట్టు,’ అన్నాను. ఆ ిణవే నాచేతిలోకి ఒక ఉంగరం వచ్చింది. అయితే, నా చెల్లెలి వేలి ఉంగరం వూయ వు యింది. అంటే పీఠాచం అమె చేతి లోంచి లాగి, నాకు ఇచ్చిందన్న వూ ట!” అని ఏక రు మఱేట్టాడు చంద్రశేఖర డ్ర .

“దాన్ని నీ పొలానికి వెళ్ళి దున్నుమని ఎందుకు చెప్పుకోయావు?” అని అడిగాడు ధీరానందుడు.

“నా పెరటిలోని మొక్కలకు చేసినట్టే అది ఏ అపూ యి త్యానికి ఒడిగడు తుందో అని భయ పిడ్డాను. ఇంకా బదేశ్వ పొట్ట జనానికి పనికి రాని అద్భుతాలు ఎలా వూ మిత్రా కూర్చో వుంటామో వాటిని ఎవరు పిట్టించు కుంటార ? ఈ రెండు రోజుల్లోనే నాకు పిచ్చిపట్టేట్టున్నది.

అద్దరాత్రి సెవు యంట్ ఒక గంటామిళ్ళా త్రవ్వే అది విశ్రాంతి తీపు కుంటుంది. ఆ తరవాత రెట్టించిన ఉత్సాహంతో నన్ను వేధించడం మొదలు పెడుతుంది. ఇప్పిత్తు విశ్రాంతి తీపు కుంటోంది గనక, ఇలా రాగలిగావు. దయ చేసి దాన్ని వదిలించుకునే మార్గం చెప్పు. నీకు పుణ్యవుంటుంది,” అన్నాడు దీనంగా కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైపోతూ.

ధీరానందుడు నెమ్మదిగా ఆలోచించి చంద్రశేఖరుడికి ఏదో చెప్పాడు. అంతలో అక్కడికి వచ్చిన పీశాచం కిటికీలోంచి లిపిలికి తొంగిపోతూ, “ఏం పని చేయాలి ఆజ్ఞాపించు,” అన్నది.

“వు మ్మచేవు వలసిన పని సీద్దంగా మూది,” అంటూ చంద్రశేఖరుడు వెలుపలికి వచ్చాడు. పీల్ల పీశాచాన్ని వెంట బెట్టుకుని తన పేరట్లాకి వెళ్ళాడు. అక్కడ వాళ్ళకుక్క పడుకుని ఉంది.

“పీశాచమా! అదిగో వూ కుక్కను చూశామా కదా. దాని తోకను చూడు. వంకరగా మూది. దాన్ని నిటారు గామూడెట్లు చొర్ర, చాలు. నీ పని పూర్తికాగానే వచ్చిచెప్పు,” అంటూ ఇంటి లోపలికి నడిచాడు చంద్రశేఖరుడు.

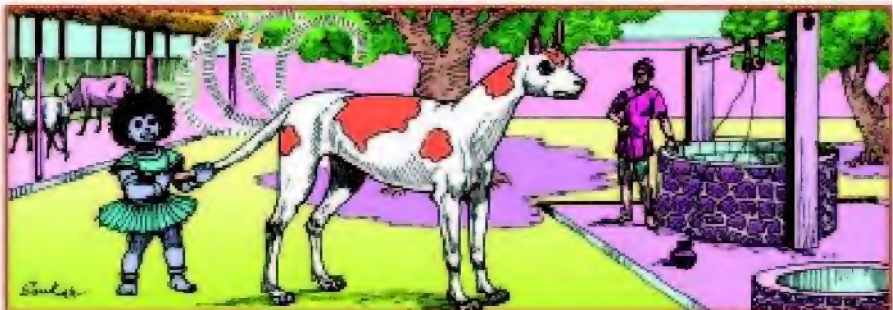
“అదెంతపని. చిటికలో చేస్తాను,” అంటూ పీశాచం అలాగే ఎగిరి వాళ్ళి కుక్క, ఎక్కన కూర్చుని కుక్క తోకను పిట్టి నేరగా లాగింది. అది వదలగానే తోకపు శ్చియ భాస్థానానికి వచ్చి వంకరగా తయారయింది. పీశాచం వుళ్ళి

ప్రియ త్నించింది. వుళ్ళి వుళ్ళి ప్రియ త్నించింది. ఎన్ని సార్లు ప్రియ త్నించినా కుక్క తోక వంకర పోలేదు. కుక్క కొంతామిళ్ళాక లేచి వళ్ళి విదిలించుకుని ఇంటివాకిట్లోకి వచ్చింది. పీశాచం దాని వెనకే నడిచింది, అదృశ్యంగానే అక్కడ తన ప్రియ త్నాన్ని కొనసాగించింది.

చంద్రశేఖరుడు ఎంతగానో సంతోషించాడు. ఒక సింహపురం గడిచింది. అల్లు నా పీశాచం తిరిగి రాలేదు. బదేశ్శుల్లు నా కుక్క తోకవంకర అలాగే మూట్టుంది గనక పీశాచం తన వద్దకు రాజాలదనీ, అలాగే అది గడ్డు ముట్టు గిశాక అద శ్యంకావల సీందేనని చంద్రశేఖరుడు గ్రహించాడు.

వుర్ర నాడు తెల్లవారగానే అతడు ధీరానందుడి వద్దకు వెళ్ళాడు. “వు న గ్రుర్ర దేమిటా కొందరు వూ నము వు నస్తిత్వాన్ని తరచూ కుక్కతోకతో పోల్చేవారు నీకు జ్ఞాపకం ఉందా? ఆ పొలిక ఎంతటి భావగర్భితమో ఇప్పుడు అద్దమయిందనుకుంటావు. కొందరి స్వేభావాలను ఎంత ప్రియ త్నించినా బాగు పరచలేవు. కుక్కతోకలా వంకరగానే ఉంటుంది, అమా?” అన్నాడు ధీరానందుడు మెల్లగా నవ్వుతూ.

“అమిత్ర,” అంటూ చంద్రశేఖరుడు కూడా ఆయనతో కలిసే నవ్వాడు. ఆశ్రమం నుంచి ఆ శిలను దొంగిలించుకుని వెళ్ళినందుకు క్షమాపణలు చెప్పుకుని అతడు అక్కడి నుంచి సంతోషంగా ఇంటికి బయలుదేరాడు. - బిందు సార్

నిందితుడికి ఉరితాడు సాయం!

జీవు , బిల్ బక్లీని పి పిట్టణం నుంచి ఇంటికి తిరిగివస్తున్నాడు . పూర్వ పు ధ్యంలో పొదల పూట న దాగివస్తున్న ఇద్దరు హిరాత్తుగా వాళ్ళు పి దికి కాలప్పులు జరిపారు . ఒక తూటా గుండెల్లోకి దూసుకు పోవడంతో, బిల్ ప్రాణాలు కోల్పోయి గుర్రంపై నుంచి కిందకి ఒరిగిపోయాడు . జీవు గాయ పడకుండా ఎలాగో తప్పించు కోగలిగాడు . కొన్ని రోజులు గా తను ప్రాణాలను హరిస్తావు ని హేచ్చురికలు వస్తున్నప్పటికీ, తను వద్ద ఆయుధాలు లేకపోవడం వల్ల ఆ ఇద్దరున్నదమ్ములు తను ను తావు కాపాడు కోలేక పోయారు .

ఇది అమెరికా మి సీసివె, కాలంబియా లోని పూ రియ న కౌంటీలో జరిగింది.

పందొమ్మిదవ శతాబ్దంతంలో ఫైట్ క్యాష్ అనేవారు తో రహస్యి వు రా ఒకటి ఆ ప్రాంతం లోని పేద రైతులను బెదిరిస్తూ వేధిస్తూ ఉండేది. ఇటీవల సీగ్ర ఒకడు వాళ్ళ వేధింపకు గురై య్యాడు . బక్లీ సొదరు లు ఎక్కువ జీతం ఇస్తా వు నడంతో, వాడు అంతవరకు పనిచేస్తున్న ఒక వితంతు మహిళల వదిలి, బక్లీ సొదరు ల పొలంలో పనిచేయ దానికి చేరాడు . వాడు , తనను వేధిస్తూ, బెదిరిస్తున్న వాళ్ళను గు రించి బక్లీ సొదరు లకు

తెలియ జేశాడు . బక్లీ సొదరు లు ఆ విషయాన్ని పొలీస్ లకు, న్యాయ స్థానానికి ఫీర్యాదు చేస్తా వు ని హేచ్చురించారు . ఫీర్యాదు చేస్తూ చరమస్తావు ని ధృంధులు బెదిరించారు . అయితే, జీవు , బిల్ సొదరు లు క తనిశ్చయంతో న్యాయాధికారు లకు ఫీర్యాదు చేశారు . దాని విషయ పర్యవసానం గానే ఆ ఇద్దరు సొదరు లలో ఒకడు ఇప్పిడు తన అమూల్యమైన ప్రాణాన్ని కోల్పోయాడు.

తన సొదరు ణ్ణి హతవూ ర్చినవాణ్ణి గు రించ వు ని, అధికారు లు జీవు ను అడిగారు . ఎల్ పిర్నియ హింతకుడని జిమ్ చెప్పాడు. ఎల్ పర్నియ సమీప పట్టణమైన పర్నియలో ఉంటూ న్న గౌరవ

నీయమైన ఒక రైతుకుటుంబానికి చెందిన యువకుడు .

అనుభూతి నిత్యమేమంటే ఖైదు చేశారు . విషయం కోర్టుకు వెళ్ళింది . విల్ ఇరుగు పొరుగు వారైన ముగ్గుర్ల, ఇద్దరు బంధుమిత్రులు విచారించారు . హిత్యజరిగిన సమయంలో నిందితుడు ఇంటి వద్ద ఉన్నట్టు వాళ్ళందరూ చెప్పారు . అతడి తుపాకీ కూడా చాలా కాలంగా ఉపయోగించబడలేదు . అయితే, న్యాయ ప్రార్థన వారి వాగ్దానాలను శంకించారు . అందువల్ల విల్ పిరియడ్ కు పురణ దండన విధించారు . ప్రాణాలు పోయేంత వరకు ఉరితీయాలి! అతడు ఉన్నతన్యాయ స్థానాలకు చేసి కున్న విన్నపాలు నిరాకరించబడ్డాయి .

విల్ పిరియడ్ ను ఎరిగి ఉన్న వాళ్ళందరూ దిగ్భ్రాంతి చెందారు . అలాంటి సేరాన్ని అతడు చేసి ఉంటాడని వాళ్ళు నమ్మలేకపోయారు . చర్చి పాస్టర్ అతన్ని జైల్లో కలుసుకున్నాడు . ఆయన కూడా నిందితుడు నిరపరాధి అయి మూటాడని భావించాడు . ఉరిశిక్ష వుండు రాత్రి ఆయన అతన్ని వుళ్ళి కలుసుకున్నాడు . అతడు సంతోషంతో నేలకు బంధించబడి ఉన్నాడు . అయినా ఎంతో ప్రశాంతంగా కనిపించాడు . “నా అత్త ఎలాంటి ఇక్కట్ల పాలమవుతోందో అన్నదాన్ని గురించి, నా కెలాంటి విచారమూ లేదు!” అని అతడు అన్నాడట .

పురుషుడు తెల్లవారింది . అది 1894 ఫిబ్రవరి 7వ తేదీ . వేలాది మంది స్త్రీలు పుల్ల , పీల్లలూ పేదలూ బహిరంగ ప్రదేశంలో గుమ్మరూడారు . ఉరితీయడానికి అన్ని సిక్రటుంగా ఉన్నాయో అని పేరీఫ్, ఇతర అధికారులు ఒకటికి రెండుసార్లు పరీక్షించి చూశారు . ఇంకొకరినీ సంవత్సరాల రైతుయ్యవకుడైన విల్ పిరియడ్ ను , మెల్లగా కొవ్వవేడికి పూచికి నడిపించారు . అతడే నేరస్థుడని పేర్కొని విశ్వసించి, అతన్ని ఖైదు చేసిన పేరీఫ్, “విల్, ఆఖరు సారిగా ఏదైనా చెప్పదలుచుకున్నావా?” అని అడిగాడు కఠిన కారస్టరంతో .

నిందితుడు ప్రశాంత గుభీరస్వరంతో, “నేను ఈ నేరం చేయలేదు . కావాలనుకుంటున్న రక్షించగలవాళ్ళు వెలుపల ఉన్నారు,” అన్నాడు .

పాపం! విల్ పిరియడ్ ను కాపాడడానికి ఏ ఒక్కరూ వుండుకు రాలేదు . అతని చేతులు వెనక్కు కట్టబడ్డాయి . రెండు పాదాలూ ఒకటిగా బంధించబడ్డాయి . అతని తలకూ, ముఖానికీ నల్ల తొడుగు కప్పారు . అతని మెడచుట్టూ ఉప్పుగల ఉరితాడు బిగించారు . గుమ్మరూడిన

జనం ఊపిరి బిగబట్టి ఉత్కంఠతో ఎదురు చూస్తూండగా, షేరిఖ, “దేమవు సాయపిడు గాక, విల్పిర్విణు!” అంటూ లివరన్త విసీరాడు .

అందరూ కొన్ని ిణాలు నిశ్చేతనంగా అలాగే శిలల్లా నిలబడ్డారు . వాళ్ళు తవు కళ్ళను తావు నవ్వులేక పొయారు . పేరు తెవు వబడిన బ్రామ డోర్ పు దు గా ఒట్టి ఉరితాడు వూత్రం, గాలికి అటూ ఇటూ ఊగ్రు తు న్నది. విల్పిర్విణు ఎక్కడ? ఉరికంబం దిగు వ నేలప్పేన్ని ివాతప్పే పిడి ఉన్నాడు . ఇంకా ఊపీరాడు తు న్నది. తలపేరు వు ఖం పు ద కప్పేన నల్లవు సు గు అలాగే ఉంది. చేతు లు , కాళ్ళు చేర్చి కట్టిన కట్టు అలాగే ఉన్నాయి . ఇది ఎలా జరిగింది? ఉరి తాడు నుంచి జారి అతడు కిందికి ఎలా పిడ్డాడు ? ప్రితి ఒక్కరినీ అచ్చర్య చకితు ల్ని చేసేన నిగూ ఢ దొస్యం అది!

నిందితుణ్ణి వు శ్శి ఉరితీయ డానికి అతన్ని ఉరికంబం దగ్గరికి లాక్కువెళ్ళడానికి అధికారు లు ప్రియ త్నించారు . అయి తే, అక్కడే ఉన్న డ్రెస్టు అడుపిడి, “విడి అతని వు రడాన్ని తప్పించింది. అతన్ని వు శ్శి ఉరితీయ డంఎలా న్యాయం?” అని అడిగాడు . జనం కూడాఅరు హిలతో, కేకలతో, ఆటపాటలతో డ్రెస్టు వాదానికి వత్తాసి పిలికారు . అప్పుతంగా నిరహిరాధిని రించినందు కు దేమాణ్ణి పోగిడారు . షేరిఖకు ఏంచేయాలో తోచలేదు . ప్రిజల వ్యతిరేకతవు చూసే భయ పిడ్డాడు . నిందితుణ్ణి వు శ్శి జెల్లో వేశాడు .

అయి తే, గవర్నర్కి అది నచ్చలేదు . విల్పిర్విణు దోషిగా పిట్టుబడ్డాడు . వు రణ దండన విధించబడింది. ఒకసారి తప్పించు కుంటే, రెండవసారి ఉరితీయించాల్సిందే కదా? ఇదీ ఆయన వాదం. విల్ న్యాయ వాడు లు ప్రిభు త్వ

ఉన్నత న్యాయ స్థానానికి విన్నవించు కున్నారు . అయి తే, దురద స్థిమాత్మ వారి వాదనలన న్యాయ స్థానం తసీపిచ్చింది.

కాబట్టి, అద స్థిమాత్మ చామత్తుంచి తప్పించు కున్నరెండు సింవత్తురాల తరవాత, విల్పిర్విణును 1895 డిసెంబర్ 12వ తేదీ రెండవసారి ఉరి తీయాలని నిర్ణయించబడింది. తీర్పు పిట్ల ఏవూత్రం చలించకుండా నిందితుడు పిరవు ప్రిశాంతంగా కనిపించాడు . ఒకసారి తనను రక్షించిన శక్తి రెండవసారి కూడా రక్షించగలదన్న పిరిస్తిర్ణ విశ్వాసంతో అతడు ఉన్నాడు .

కొత్త సా్యాలేవీ లభించలేదు . నిందితుడి పిట్ల కట్టకడపిటి కరుణ చర్యగా ప్రిభు త్వం అతన్ని, కొలంబియా నుంచి అతని స్పిస్టిలం పిర్విణులో మళ్ళి చిన్న జెల్లు కు వూర్చింది. జీవిత చరవు ఘట్టంలో కొన్నివారాలయి నా అతడు తన బంధు ప్రిత్రు ల సిప్పీ పింల్ గడపిడానికి అది దోహదం చేస్తుందని ప్రిభు త్వం భావించింది.

అది అర్ధరాత్రి సమయం. రెండవసారి అతన్ని ఉరితీయడానికి ఒకటిరెండు రోజులే ఉన్నాయి.

హివాత్తుగా ఒక గుంపు చెరసాల తలుపు మిశ్రపు పిగలగొట్టి లోపలికి జొరబడి, కాపిలాభలు లను అదుపు చేశాక తీసి కుని, ఎల్ పిర్వియను చెర విడిపించింది.

గవర్నర్ వుండిపిడ్డాడు. ఎల్ పిర్వియను పిట్టి తెచ్చిన వారికిగాని, అతని ఆచూకీ, అతన్ని చెరవిడిపించిన వారి విమలాలు అందజేసినవారికి బహివు తులు ఇస్తావుని ప్రకటించాడు. ఆ చిన్న పిట్టణంలోని చాలా వుందికి ఎల్ పిర్వియను చెరనుంచి కాపాడిన వారెవరో తెలుసు. అతడు ఇప్పిడు తనకుటుంబంతో కలిసి కొండలకావల వున్న అడవి ప్రాంతంలో తలదావు కుంటున్నాడని కూడా తెలుసు. అయినా ఏ ఒక్కరూ గాని ఆ సింగతని ప్రభుత్వానికి తెలియజేసి, బహివు తని మిశ్చుకోవడానికి వుండు కుంలావు.

ప్రస్తుత గవర్నర్ పిదపికాలం వుండి గిసింది. కొత్త గవర్నర్, ప్రచారసివుయంలో తను అధికారం చేపట్టగానే ఎల్ పిర్వియ శివు తగ్గిస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. అదే ప్రకారం పిదపిని చేపట్టగానే, రహిస్య స్థానం నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన ఎల్ పిర్వియ వురణశివు యా వజ్జవ కారాగార శివుగా వూర్చాడు.

రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి. ఎల్ పిర్వియకు మైదట శివు విధించిన న్యాయ వూర్తితో సహా వేలాది వుంది వోరులు అతన్ని విడుదల చేయవుని ప్రభుత్వానికి వినతిపత్రం సివుర్పించాడు. ఆఖరికి నిందితుణ్ణి వుంచి ప్రభుత్వం విడుదల చేసింది. అతడు తన పొలంలో పిని చేసి కోవడం ప్రారంభించాడు. త్వరలోనే చర్చి ప్రైవై అందాల కుమార్తెను పేళ్ళిచ్చేసి కున్నాడు. కొంత కాలానికి ఆ దుపితులు పిదకొండు వుంది సంతానానికి తల్లిదండ్రులయ్యారు.

అయినా బిల్ బక్సిని చంపిన వారెవరో తెలియ

కుండా చేదించలేని నిగూఢ రహిస్యంగానే కొనసాగింది!

సంవత్సరాలు దొర్లి పొయ్యాయి. జో బియర్ల అనే ఒక వృద్ధుడు, అనారోగ్యంతో వుంచం పిట్టాడు. వురణం సిఫీ పీన్లున్నదనగా తానూ, వైట్ క్యాప్స్ మురాకు చెందిన మరొక సభ్యుడూ కలిసి బక్సిని హతవూర్చావున్న అసిలు విషియం బయటపేట్టాడు. ఆవార్త ఆ ప్రాంతం తా సంచలనం రేకెత్తించింది. ప్రభుత్వం తన తప్పిదానికి క్షమాపణలు చెప్పుకుని ఎల్ పిర్వియకు ఐదు వేల డాలర్లు నష్టిపరిహారం చెల్లించింది. హింతకుణ్ణి గుర్తించడంలో పొరబడి, జివు బక్సి, తన సొదరుణ్ణి చంపింది ఎల్ పిర్వియ అని చెప్పాడా?

ఎల్ పిర్వియ ఉరిశివుంది తప్పింపు కోవడం కేవలం కాకతాళివు వూ? లేక అతడూ, అతని శ్రేయోభిలాషులూ ప్రగాఢంగా విశ్వసించినట్లు, అతని అచంచల భక్తి విశ్వాసాలకూ, ప్రార్థనలకూ దేవత వూ పిన అద్భుతవూ?

స్కూలు బ్యాగులకు వీడ్కోలు!

వయస్సు పసిపిల్లలు వీపులకు బ్యాగులు తగిలించుకుని వెళుతుంటారు. వాళ్ళ బ్యాగుల మీద LKG, UKG, 5KG అని ఉంటుంది. శక్తికిమించి పుస్తకాల బరువుమోసే పిల్లల అవస్థ గురించి టీవీలో వచ్చే ఈ జింగిల్స్ మీరూ చూసే ఉంటారు. పసిపిల్లలు ప్రతిరోజూ ఇన్నేసి పుస్తకాలను బడికి మోసుకు వెళ్ళాలా? అని ఇటీవల మన పార్లమెంటులో కూడా చర్చించారు.

దేశవ్యాప్తంగా కేంద్రీయ విద్యాలయాలను నడిపే ప్రభుత్వ సంస్థ 'కేంద్రీయ విద్యాలయ సంఘటన్' పిల్లల పుస్తకాల బరువును తగ్గించడానికి చొరవచూపి చర్యలు తీసుకుంటోంది. ఈ దిశలో తొలిమెట్టుగా మొదటి, రెండవ తరగతి విద్యార్థులు మునుముందు పాఠశాలలకు పుస్తకాలు మోసుకువెళ్ళనవసరం లేదు. వాళ్ళ పుస్తకాలు, నోటు పుస్తకాలు బడిలోనే ఉంటాయి. సాయంకాలం గాని, వారాంతంలో గాని వాటిని ఇళ్ళకు మోసుకు వెళ్ళనవసరం లేదు.

అంతే కాదు. ఆ తరగతుల చిన్నారులకు హోంవర్క్ ఉండదు. తీరిక సమయంలో ఆడుకోవడం, చదువుకోవడం, టీవీ చూడడం, తోటపని చేయడం ఇలా వాళ్ళకు ఇష్టమైన పని ఏదైనా హాయిగా చేసుకోవచ్చు. కొన్ని నెలలపాటు పరిశోధనలు, శాస్త్రీయ అధ్యయనం చేసిన తరువాత ఈ నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

మునుముందు ఈ నూతన పథకాన్ని మరికొన్ని తరగతులకు కూడా ప్రవేశపెట్టాలని 'సంఘటన్' భావిస్తోంది.

యువరాజు - దానిమ్మపండు

ముగ్గురికీ రాజ్యపాలనా బాధ్యతలు అప్పి
గించాలన్న కున్నరాజు, మైదట వాళ్ళకు వివా
హాలు జరిపించాలన్న కున్నాడు. ముగ్గురు
కుమారులకూ సదైనదధుషున్న చూసీరమ్మని
రాజ్యంలోని నలు దిశలకూ, ఇరు గ్ర పోరు గ్ర
రాజ్యాలకూ రాజు ధూ తలన్న పింపాడు.

కొన్ని రోజుల తరువాత ఒక ధూ త తిరిగివచ్చి
తాన చూసీన నందర్యవతి అయిన వపు మత్త
గురించి చెప్పాడు. అపురూప సౌందర్యవతి,
గ్ర ణవతీ అయిన ఆవు ఒక న్నకి కూతురు.
ఆమె తల్లి ముగ్గురు రాకుమారుల గ్రావిలా
వణ్యాలనూ, శక్తిసామర్థ్యాలనూ అడిగి
తెలుపు కున్నది. తన కుమార్తెనైన రాజుగారి
పేద్ర కుమార్తె డికిచ్చి వివాహం జరిపించడానికి
సీద్ధంగా ఉన్నదని, చెప్పింది. ఎందు కంటే
పేద్ర కుమార్తె డే రాజ్యానికి రాజు అవతాడు
గనక, ఆవున్న వివాహం డే తన కూతురు
రాణి అవతుందని ఆమె ఆశ.

రెండవ కుమారుడికి సంగీత నాట్యసాహి
త్యాల వంటి లలితకళల పట్ల అభిమానం
ఎక్కువ గనక, ఆయనకే ఆ నర్తకి కుమార్తె
సరైన వపు మూ ఉండగలదని రాజు
భావించాడు.

ఒకానొకప్పుడు ధర్మాత్మధూ, దయాళువ
అయిన రాజు ఒకరాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తాండే
వాడు. ఆవు నకు ముగ్గురు కుమారులు.
గ్రాపింట్నూ, పిరాక్రపుంట్నూ ముగ్గురు
సిరిసిమానంగా ఉండేవారు. ముగ్గురు
కుమారులూ రాజధానికి ధూరంగా ఉన్న
గ్రురు కులంలో చేరి యుద్ధ విద్యలలోనూ,
రాజ్యపాలనా విషయాలలోనూ ఆరితేరి
రాజధానికి తిరిగి వచ్చారు. కుమారులు

అయితే, తన ఎంపికను వాళ్ళ వీధి బలవంతంగా రద్దవుతున్నారేమో. ఒకపిరి ద్వారా తగిన మృణ్మినిష్ఠులను కలుపుతున్నాడు. పురుగు కుమారులను పిలిపించాడు. నర్తకి కుమార్తెను గురించి చెప్పాడు. పురుగురిని పూర్తి దిశలలోని తన కుమార్తెని నివేదిస్తూ రాజ్యాలకు వెళ్ళి, ఆరు నెలలలోగా అద్భుతమైన బహువు తో తిరిగిరావాలనీ, అలాంటి బహువు తిని ఈ రాజ్యంలో ఇంతవరకు వేరెవ్వరూ చూసి ఉండకూడదనీ చెప్పాడు. చాలా అద్భుతమైన, అపూర్వమైన బహుమతిని తెచ్చినవారే ఆ నర్తకి కుమార్తెను వివాహం వూడడానికి అర్హులని చెప్పాడు.

ఆ వూటని రాకుమారులు పరమానందం చెందారు. పురుగునాడు తెల్లవారుజామునే ఉరకలు మేసి ఉత్సాహంతో పురుగుగ్రాల వీధి బయలుదేరారు. రాజధాని పొలిమేరలోని పటవన్ని చేరగానే, ఆరు నెలల తరవాత రాజధానికి వెళ్ళే ముందు మైత్రవర్ణపు నాటికి ఇక్కడ కలుపుకోవాలని కూడ బలుక్కుని పురుగు పూర్తి దిశలకేసి పిలుపు నువ్వు య్యారు.

పేద కుమారుడు తూర్పుదిక్కుకేనె, రెండవవాడు పడమర దిక్కుకేసి, మూడవ రాకుమారుడు దోణదిశగా పూర్తి దిశల వెళ్ళారు.

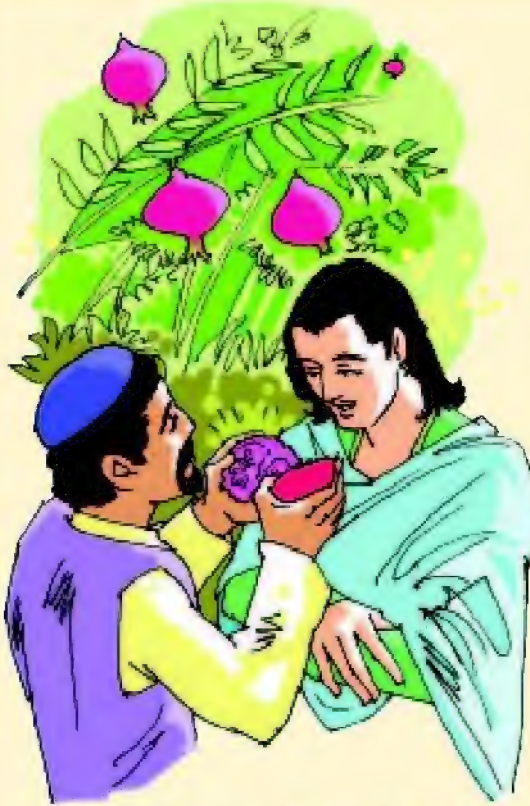
పేద కుమారుడు అక్కడక్కడ ఆగుతూ, అక్కడి వాళ్ళను అడిగి తెలుపుకుంటూ చాలా రోజులు పరియాణం చేశాడు. అయినా ఆసక్తికరమైన వస్తువులు గానీ, సంగతులు గానీ ఒక్కటి అతని దిక్కు రాలేదు. వట్టి

చేతులతో తిరిగివెళ్ళడం ఇష్టంలేక, ఒక చెట్టుకింద కూర్చుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ న్నప్పుడు అతనికొక వింత దిశ్యం కనిపించింది. అక్కడి పిల్లలు మానవ భాషలో మాట్లాడుతున్నాయి. ఒక చెట్టుకు రకరకాల ఫలాలు ఉన్నాయి.

అశ్చర్యంతో అతడు లేచి పిల్లల పట్టుకోవడానికి పిలుపు తీసుకున్నాడు. కాని సాధ్యపడలేదు. ఆ చెట్టు పళ్ళను కోసుకుని రాజధానికి తిరిగివెళ్ళినంత మాత్రాన పెద్దగా ఒరిగేదేమీ ఉండదు. అందు వల్ల మరేమైనా వింత వస్తువులు లభిస్తాయేమోనని అతడు పురింత ముందుకు వెళ్ళాడు.

అతడు పురికొన్ని రోజులు పరియాణం చేసి ఒక విట్టణాన్ని చేరుకున్నాడు. అక్కడొక

వ్యాపారి అందమైన తివానెలను అమ్ముతూ న్నాడు. అవి చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయి. రాకుమార్లు తన గుర్రం దిగి అతన్ని సిప్పీ పించాడు. ఆ వ్యాపారి కొన్ని తివానెలను తీసి చూపాడు. వాటిలో ఒకటి పురింత ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. ధర అడిగాడు రాకుమార్లు. “ఐదు వేల రూపాయలు” అన్నాడు వ్యాపారి. “అంత ఎక్కువ ధర ఎందుకు?” అని అడిగాడు రాకుమార్లు.

“ఇది మా పూలు తివానెకాదు. దీనిని పరిచి దాని మీద కూర్చుని ఎక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటే అక్కడికి చేరుస్తోంది. అందుకే అంతధర,” అని వ్యాపారి వివరించాడు. రాకుమారుడు ఏమాత్రం వెనకాడకుండా దానిని

కొని జాగ్రత్తగా పుడిచి భద్రంగా దాచుకుని తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాడు.

పిడవు రదిగా వెళ్ళిన రెండవ రాకుమార్లు కూడా అనేక ప్రాంతాలు తిరిగి చూశాడు. నర్తకి కూతురికి బహిష్కారం తిగా ఇవ్వడానికి తగిన అపైర్వ వస్తువును కనిపించలేదు. ఒక చోట ఆయనకు తలుపులు, కిటికీలు బార్లా తెరిచిన ఇల్లు ఒకటి కనిపించింది. ఇంటిలోపల ఎవరూ కనిపించలేదు. సిరుకులతో కొన్ని కుళులు కనిపించాయి. అయితే ఒక్క వ్యాపారి కూడా కనిపించలేదు. అది అతనికి చాలా వింతగా తోచింది. పక్కనే ఉన్న దానిమ్మ చెట్టునిండా పిళ్ళ కనిపించాయి. ఒక పిండును కొని కొట్టాడు. ఆ సమయంలో, “పిండును కొట్టవద్దు,” అంటూ తోటవారి ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

“ఎందుకు కొట్టవద్దు?” అని అడిగాడు రాకుమార్లు.

“ఈ చెట్టులోని పిళ్ళ చాలా అపూర్వమైనవి,” అన్నాడు తోటవారి.

“సిరే, ఎంతకాలాలో చెప్పి, ఇస్తాను,” అన్నాడు రాకుమార్లు.

తోటవారి, “ఐదు వేల రూపాయలు కావాలి,” అన్నాడు.

అంతటి ధర పిలకడానికి ఆ పిండు గొప్పదనమేమిటని రాకుమార్లు అడిగాడు.

“ఆ చెట్టు దానిమ్మ పిండు ఎలాంటి రోగాన్ని నా చిటికెలో నయం చేస్తుంది. పిండును కొని గింజలను వెలుపలికి తీశాక, పిండు పేళ్ళకు తానుతట ప్రాణి కు పుల్లు,

పింధు లోకి గింజలు వచ్చేస్తాయి . పింధు ను కోసే నట్టే తెలియదు , ” అని తోటవూలి చెప్పాడు.

ఇది నిజంగానే నర్తకి కుమార్తెకు ఇవ్వదగినవిలువైనకానుక అని భావించినరాకువూరుడు , ఆ పింధును కొనుక్కుని గ్రంథిద తన రాజ్యానికి తిరుగు ప్రయాణపు యాత్ర .

దక్షిణ దిశగా వెళ్ళిన మూడవ రాకువూరుడు కొన్నాళ్ళకు అద్దాల భవనాలు నిండిన ఒక వింత నగరాన్ని చేరుకున్నాడు . నగర ప్రజలు కూడా గాజుతో తయారైన వస్త్రాలనే ధరించి ఉన్నట్టు అతడు గమనించాడు . కానీ, ఆ దుస్తులు , వుడవడానికీ, ధరించడానికీ చాలా అనుకూలం ఉన్నాయి . అయితే అవి అద్దంలాంటి ప్రకాశంతో తళతళ మెరుస్తున్నవి.

నగరవాసుల చెప్పిన ప్రకారంలో బిగించిన ఒక అద్దాన్ని చూడగానే రాకువూరుడు దానిని కొనాలనుకుని ధర అడిగాడు . ఐదు వేలు అన్నాడు వ్యాపారి. అద్దం వున్నప్పుడు కూడా వివరించాడు . ఆ అద్దాన్ని పుంపుంపుకుని ఏవ్వకైనా తలుచుకుంటే, ఆ వ్యక్తి ఎక్కడ ఎలా ఉన్నాడో ఆ అద్దంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుందట!

రాకువూరుడు ఆ అద్దాన్ని పుంపుంపుకుని తన అన్నలను తలుపుకున్నాడు . వాళ్ళిద్దరూ వచ్చిన పిని పై రైచేసి కుని రాజధానికి తిరుగు ప్రయాణంలో ఉండడం అద్దంలో కనిపించింది.

వెంటనే అయిదువేలు ఇచ్చి, అద్దాన్ని

చంద్రావు

కొనుక్కుని, గుర్రమెక్కి అన్నలను కలుసుకోవడానికి శరవేగంతో బయలుదేరాడు .

ముగ్గురన్నదమ్ములూ, మొదట అనుకున్న ప్రకారం రాజధాని పోలివేరలోని ఊడలపురి వద్ద అనుకున్న సింహానికి చేరుకున్నారు . తమ అనుభవాలనూ, చూసిన వింతలనూ ఒకరితో ఒకరు ఉత్సాహంతో చెప్పుకున్నారు . తాము ఎవరికి కానుక తీసి కురావడానికి ఇంత దూరం వెళ్ళవలసివచ్చిందో ఆయ్యవతి జ్ఞాపకం రావడంతో ఆమెను చూడాలనుకున్నారు . పూడవ రాకువూరుడు ఉత్సాహం కొద్దీ పించిలోని వూయా దర్శనాన్ని తీసి అంధు లోకి చూపిస్తూ, “అహా!” అంటూ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు .

ఇద్దరన్నదమ్ములు ఆ అద్దంలోకి చూసి ఖిన్నులయ్యారు . ఆయ్యవతి భయంకరమైన వ్యాధితో బాధపెట్టినట్లు నుది. పిడకపెక్కున

ఆమె తల్లి విచారపడనుతో కూర్చుని, ఆమెకేదో వుండు తాగించడానికి ప్రియ తిన్నీస్తున్నది.

వుహీవు గల దానివుహీంతు ను తెన్నీస్తు రెండవ రాకుమారుడు, “నేను ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళి, ఈ దానిమ్మగింజలను ఇవ్వగలిగితే, ఆమె వ్యాధి నయమౌతుంది. మెటనే అక్కడికి చేర్చుకోవడం ఎలా అన్నదే నీవు స్వీ!” అన్నాత్ర విచారంగా.

ఆమెకు తివాసీని కానుకగా తెన్నీస్తు పెద్ద రాకుమారుడు దాని వుహీవు గురించి తప్పుకొన్న చెప్పి, దానిని నేలపైపెరిచి తాను కూర్చుంటూ, తప్పుకొన్న కూడా కూర్చోవున్నాడు. వుగ్గరినీ తీసి కుని ఆకాశంలో ఎగురుతూ వెళ్ళిన తివాసీ వారిని నర్తకి ఇంటి వుండు దించింది.

ఆయ్య వతి వ్యాధి నయం చేయ గలవు ని చెప్పడంతో, ఆమె తల్లి వుగ్గరి ఆయ్య వకులనూ ఆప్యాయంగా లోపలికి ఆహ్వానించింది.

రెండవ రాకుమారుడు దానివుహీంతు ను కోసీ, అందులోని కొన్ని విత్తనాలను తీసి ఆయ్య వతికి ఇచ్చాడు.

వాటిని తిని ఆయ్య వతి ఒక్క “ఐం కళ్ళు మూసుకుని మెటనే లేచి కూర్చుంటూ, “అమ్మా నేను బావానాను. ఎలాంటి బాధ లేదు,” అన్నది ఆనందంగా నవ్వుతూ.

ఆమె తల్లి పట్టరాని ఆనందంతో ఆయ్య వకులకు కతజ్జతలు చెప్పికున్నది. తామె వదైందీ చెప్పుకుండానే రాకుమారులు అక్కడి నుంచి తివాసీపైబయలుదేరి రాజధాని నగరు పోలివు రలే గుర్రాలు న్న చోటికి వచ్చి,

అక్కడి నుంచి గుర్రాలపైరాజభవనాన్ని చేర్చుకున్నారు.

వారిని చూసి రాజు ఎంతో సంతోషించాడు. కుమారులు కానుకను పంపును చూసి, ఆమె వ్యాధిని నయం చేసినవైనం వివరించారు. ఇప్పుడు ఆయ్య వతిని తన ముగ్గురు కుమారులలో ఎవరికిచ్చి వివాహం చేయాలో రాజు నిర్ణయించుకోలేకపోయాడు. తల్లి కూతుళ్ళను పీల్చిపించి, వరు మతు తగ్గవరట్టి ఎంపిక చేసి కునే బాధ్యతను వాళ్ళకే అప్పగించాలనుకున్నాడు.

తల్లికూతుళ్ళు రాగానే వాళ్ళకు ఘనంగా స్వాగతం పిలికి, తన కుమారులు తీసి కువచ్చినకాన కలనూ, తననివు స్వీస్తూ తెలియజేసి, “నా కుమారులు మీ ఇంటికి వచ్చి

నప్పుడు వాళ్ళెవరైనదీ బహిష్కరణ చేయ లేదు . వాళ్ళు చేసిన సాయానికి వీరు క తజ్జతలు కూడా చెప్పికున్నారు . అంతకు ముందు జరిగిన సింఘటనలను ఒకసారి పరిశీలిద్దాం. మొదట నా కనిష్టి కుమారుడే గనక పూయో దర్పణంలో చూడలేదంటే నీ కుమార్తె అనారోగ్యం సింగతి అనిలు తెలొంది కాదు . నా ద్వితీయ కుమారుడి వద్ద వుపీపూ స్వితమైన దానివు ఫిలం ఉన్నప్పటికీ, నా జ్యేష్ఠ కుమారుడి వద్ద ఎగరే తివాసె లేకుంటే వాళ్ళ అక్కడికి సెవు యోనికి చేర్చ కుని ఉండేవాళ్ళ కారు . నీ కుమార్తె అరోగ్యం కుదుటపడడానికి వాళ్ళు ముగ్గురూ సెపూ నుగాసే సాయ పిడ్డారు . ఇప్పిడత నా ముగ్గుర కుమారులనూ రప్పిస్తాను . వారిలో ఒకరిని నీ అల్లుడిగా ఎంపిక చేయ వలసిన బాధ్యత నీది!” అన్నాడు .

రాకుమారులు ముగ్గురూ అక్కడికి వచ్చారు .

వాళ్ళను చూసే తల్లికూతుళ్ళు అమితానందం చెందారు. కొంతసేపు వకనంగా ఆలోచించిన తల్లి రాజుకేసీ తిరిగి, “పుహ రాజా! నా బిడ్డ వ్యాధి తీరడానికి ముఖ్యకారకుడు తవు ద్వితీయ కుమారుడు . ఆయనే గనక పూహిపు గల దానివు ఫిలం తేలేదనుకుంటే నాకుమార్తె ఆ వ్యాధి నుంచి బయటపడేది కాదేమో! అందువల్ల ఆయన్ను భర్తగా న్వేకరించడానికి నాకూతురు సంతోషంగా అంగీకరిస్తోందనే భావిస్తున్నాను ,” అంటూ కూతురికేసీ చూసింది.

అంతవరకు వక్షనంగా తలవంపు కుని పున్న ఆమె కూతురు ఒకసారి రాజుగారి రెండవ

కుమారుడి కేసీ సీగ్గుతో చూసే తల్లితో, “వీ ఇష్టానుసారవు చేయండి,” అన్నది చిన్నగా నవ్వుతూ .

తల్లికూతుళ్ళ నిర్ణయం రాజుకు పిరపూనందం కలిగించింది. ఎందుకంటే వరు మత్తు చూడక ముందే, సింగిత నాట్య కళాప్రియుడైన తన రెండవ కుమారుడే ఆమెకు తగిన వరుడని భావించాడు . “నా ద్వితీయ కుమారుడికి మొదట వివాహం జరుగుతున్నది గనక, అతడి పిత్నికి రాణిగారి అంతస్థి లభిస్తోంది,” అన్నాడు రాజు.

నర్తకి ఆశించింది కూడా అదే. రాజుగారి రెండవ కుమారుడికి, నర్తకి కూతురికి ఘనుగా వివాహం జరిగింది. వివాహానుతరుకుమార్తెతో పాటు నర్తకి కూడా రాజభవనం చేరింది. ఆమెను అందరూ ఎంతో గౌరవంగా చూడసాగారు .

అన్నీవున్నవిస్తరి!

పొర్లు పిల్లి అగ్రహారంలో నివసించే విద్యా నాథుడికి, తన మీద తనకు అపారమైన నవ్వుకు. అన్ని విద్యలూ తనకు తెలికగా అబ్బు తాయ నీ, అందరిలాగా కష్టపడివిశ్వతరబడి నేర్వవలసిన అవసరం తనకు లేదని అతడికి అనిపిస్తోండేది.

మైదుగా కొన్నాళ్ళ వేదం నేర్చుకున్నాడు. ఆ పిమ్మట సంగీతం. ఆ తర్వాత మైద్యం, ఆపేఘ జ్యోతిష్యం. వీటిలో ఏవీ సిరిగా పై ర్తికాక పాడడంతో, అగ్రహారంలో అందరూ అతడి విద్య గురించి చెప్పికుని నమ్మకునేవారు. విద్యానాథు డు వూ శ్రం, తన పొండిత్యానికి ఇతరు లు ఈర్ష్యపిడు తున్నారనీ, తనవంటి వాడికి తగిన స్థలం ఈ అగ్రహారం కాదనీ భావిస్తూ, నిరంతరం తనలో తాను బాధ పిడు తూ పడేవాడు.

ఎందు లోనూ ఉత్తీర్ణత సాధించ లేనివిద్యా నాథు డి భవితవ్యం ఏమి టా అని, తల్లిదండ్రు లకు బెంగగా ఉండేది. ఇలామాడగా, ఒక రోజు వాళ్ళ ఇంటికి పు ట్టపిత్తూమిగా వచ్చిన,

విద్యానాథు డి వేలు విడిచినప్పు నత్త, ఒక పేళ్ళి సింబంధం తీప్రి కువచ్చింది. ఆవిడకు విద్యా నాథుడితల్లి, తనకొడుకు ప్రవర్తనగురించి చెప్పి బాధపడింది. కానీ, ఆ మై నత్త వూ శ్రం, “పేళ్ళి ఛ్చాస్థీరత్వం దానుంతుట ఆదేమస్తోంది. అందుం, తెలివితేటలూ అన్నీమన్న అవూర్లు ప్రీయంవద. ఆమై, మై న విద్యానాథు డికి తగిన భార్య!” అంటూ నవ్వుజెప్పింది.

ఎలాగో విద్యానాథు డిని ఒప్పించి, తల్లి దండ్రు లు ప్రీయంవదతో పేళ్ళి జరిపించారు. కామితానికి వచ్చిన కొద్దిరోజుల్లోనే, భర్త గురించి పై ర్తిగా అర్థంచేసి కున్నది, ప్రీయంవద. అతడు స్వితహగా తెలివిగలవాడే. కానీ, మై తిప్పి రిన ఆత్మవిశ్వాసిం అతణ్ణి స్థీరత్వం అనేది లేకుండా చేస్తున్నది!

ఒకరోజున నీళ్ళకొసెం ప్రీయంవద చెరు మశు వెళ్తూ, భర్తను తోడు రపుస్తుంది. విద్యా నాథు డు కాస్త అల్పిష్టింగానే బయల్దేరాడు. దారిలో ఒక మై ళ్ళపొదల పిక్కనపిడిబాసేళ్ళ కుద్రవాడు వై రగలు కక్కుతూ గిలిగిలా కొట్టు

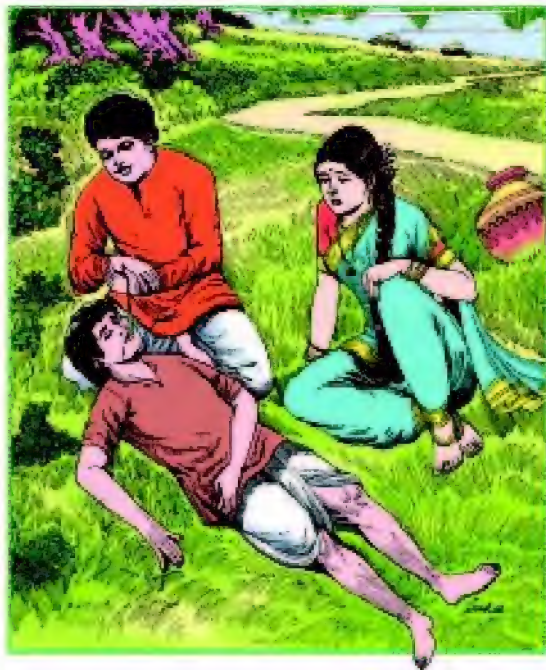

కుంటూ దడు చూసీ, ప్రీయింపద ఆత తతో,
“అయ్యయ్యో, పాముకాటుకు గురైనట్టు
న్నాడు,” అంటూ వాడి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

ఈలోపల విద్యానాథుడు, అక్కడవన్న
చిన్నచిన్న చెట్ల ఆకులు గిల్లి, వాటి పసరు
పీండి కుర్రవాడి నోటిలో కొంత, పొవు కాటు
వేసిన కాలిపీద కొంత పొసు సరికి, పొమా
గంటలో వాడు మెల్లగా లేచి కూర్చోగలిగాడు.
ఇది చూసీ ప్రీయింపదకు భర్త వెళ్ళుపట్ల
గ్రరికుదిరింది.

ఇది జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత, పిక్క
ఊరిలో ఎవరో సింగీత విద్వాంసుడి పాట కవేరీ
మాదని తెలిసీ, విద్యానాథుడి తల్లిదండ్రులు
ప్రియాణువు య్యారు. ప్రీయింపద తనకూ
పాటకవేరీకి వెళ్ళాలనివున్నదని, విద్యా
నాథుడితో అన్నది. మొదట కాదన్నా కాస్త
బ్రతివి లాడక సిరేనన్నాడు విద్యానాథుడు.
ఐతే, అక్కడ సింగీత కార్యక్రమం వు గియి
కుండానీ ప్రీయింపదతో, “ఈయన సింగీతం
అంతా అపిక తులే. తాళ, లయలు కూడా
తప్పివున్నవి!” అంటూ లేచాడు.

తప్పిసిరిప్రీయింపద కూడా లేచి భర్త
మెంటు బయలుదేరింది. దారిలో ఆవు, భర్తను
కాలక్షేపంగావుంటుంది ఏమైనా పాడమని
అడిగింది. శ్రావ్యంగావన్న కంఠస్వరంతో
మోహనగాంలో ఒకక తిని పాడాడు, విద్యా
నాథుడు. అతడి గానవూడు ర్యానికి ప్రీయిం
పద చాలా ఆనందించింది. “ఈ విద్యలో
వురింత ప్రావీణ్యత, ప్రియెంపు కు సాధించ
కూడవు? చక్కని సింగీత జ్ఞానమూరు,”
అన్నది.

“వుంచి సింగీతజ్ఞులు కావాలంటే అర్హత
లేమిటో నువ్వే చెప్పవు!” అంటూ ఎదురు
ప్రశ్నవేశాడు విద్యానాథుడు.

“ఏముందీ! సింగీతాస్రాన్ని అవసాసన
పెట్టినవారి దగ్గర శిష్యురికం చేయడమే,”
అన్నది ప్రీయింపద.

“నన్ను వుంచినవాడు దొరికినప్పిదు
గదా!” అంటూ వుంపు కు నడవసాగాడు
విద్యానాథుడు.

ఈ జవాబుతో ప్రీయింపదకు భర్తలోవన్న
అహింకారం బాగా తెలిసీపాల్చింది.

ఆవు ర్నాడే ప్రీయింపద తల్లిగారి ఊరు
వుంచి, ఒక పాలేరు వచ్చాడు. కూతురు కు
ఇచ్చి రమ్మని అంపకాలు పంపారు ఆమె తల్లి
దండ్రులు. ఆమె నుంచి క్షేమ సమాచారాలు
తెలిప ఉత్తరం కూడా తెచ్చుని పిరవూ
ల్చింపారు.

వచ్చిన పాత్రేర్త కు భోజనం పేట్టి, వు ర్నాడు ఉదయానే బయల్దేరమని చెప్పింది ప్రియం వద. ఆ రాత్రి పిన్న లన్నీ పు గించు కుని ఉత్తరం రాసే, ఆ తర్వాత నిద్రపోల్చింది. భార్యకువున్న భాషాజ్ఞాన మెంతో తెలుసు కోవాలన్న కుతూ హిలంతో విద్యానాడు డు బు డ్డిదీపిం వెల్చ గు లో దాన్నివదివాడు .

ప్రియం వద, ఇక్కడ అందరం ెవుం అంటూ రాసిన తర్వాత .... వూ వారు అన్నీ మళ్ళువిస్తాి! తనలో వు ప్టన్న భోజనంమళ్ళూ, ఆ చవతూ రించే రు చి గు రించి విస్తరికి తెలియ డు గదా! దానిని తిన్నవారికే తెల్చు న్నింది. వూ వారూ అంతే. ఆయ నలో వుంచి వైద్యుడున్నాడు, సంగీతవిద్వాంసుడున్నాడు, వీళ్ళు చాలరన్నట్టు, జ్యోతిష్య శాస్త్రవేత్త కూడాదాగిమళ్ళూడు . ఒకరిని ఒకరు ఎదగ నీయ కుండా అడ్డుపిడు డు న్నార . అండు వల్లనే, వీ అల్లుడి విద్య ఎండు కూ కొరగా కుండా పోతున్నది. ఏనాటికైనా నేనొకమంచి విద్వాంసు డి ఇల్లాలినని గర్వించే రోజు రావాలని ఆశిస్తులందించండి...

ఉత్తరాన్ని అతిశ్రద్ధగా చదివిన విద్యా నాడు డికి, తనలోమళ్ళు లోపివే వు టో అర్థ

మైంది. ఏనాడూ తనను పిల్లెత్తు వూ ట అనినొప్పించని భార్య వు న్ని లోమళ్ళు బాధవు గ్రహించాడు . తనకు వచ్చినవిద్యలలో బాగా నచ్చినదీ, పిర్త లకు ఉపియో గపడేదీ వైద్యం. ఆ రంగంలో నైపుణ్యం సాధించినట్లయితే పిశ్యాం, పిత్త పార్థం కూడా దక్కుతాల్చి అనిపించిందతడికి. విద్యానాడు డికి ఆరాత్రి నిద్ర పిట్టలేడు . అతడు వు ర్నాడు తెల్లవార గానే నిద్రలేచి భార్యతో, "ప్రియం వదా! నాకు నీ బాధ అర్థమైంది. ను మ్మ నాకళ్ళు తెరి పించామా ఆరోజు చావరాబతు కుల్లోమళ్ళు కుద్రవాడి ప్రాణంనిలబెట్టింది, నా వైద్యవిద్య. అండు వల్ల, ఆ విద్యను నాగ్ర రు మళుగర ఒక సింవత్సరంపొట్ట శ్రద్ధగా అభ్యసించివస్తాను . అంతవరకూ నా ఎడవాట్ల ను ను మ్మభరించక తప్పిడు !" అన్నాడు .

విద్యానాడు డిలో మచ్చినవంచి వూ ర్నకు, ప్రియం వదతో పొట్ట అతడి తల్లిదండ్రుడి కూడా చాలానింతోపించారు .

విద్యానాడు డు తనకు వైద్యవిద్య నేర్చిన గు రు మళ్ళు వు రొకసారి ఆశ్రయించి, ఏడాది తర్వాత నిష్ఠాతుడైన భిషగ్వరుడుగా ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు .

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ద్వైత బాటసారులు నడిపేధిలో గొడవపెత్తుతున్నారు. కొంతానుపిటికల్లా వూటా వూటా పేరిగి ఒకరినొకరు కొట్టుకునేస్థితికివచ్చారు. అటువెటున్న కొందరు దానిని చూసి అడ్డుపడి, వాళ్ళిద్దరినీ న్యాయాధికారి వద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. “ఇతడు నా వజ్రపుటుంగరాన్ని చూడాలన్నాడు. తీసి ఇచ్చావు. అంతే, అది తనదేనని తిరిగి ఇవ్వనంటున్నాడు,” అన్నాడు మొదటివాడు.

“అయ్యో, ఇది నాదే. ఇతడు చూడాలంటే, ఇచ్చి మళ్ళివెనక్కు తీసుకున్నాను. అంతే,” అన్నాడు రెండవవాడు.

న్యాయాధికారి ఆ ఉంగరాన్ని తీసి కుని ఒకసారి పరిశీలనగా చూసి, “అహ! దొరికి పోయింది. రాజుగారి ఉంగరం కొన్నాల్సినగా కనిపించడం లేదు. అదే ఇది. తన ఉంగరం దొంగిలించిన వారికి శిరశ్చేదం చేయించాలన్నది రాజాజ్ఞ! వుర్యాదగా చెప్పండి దీన్ని ఎవరు దొంగిలించారు?” అని గద్దించి అడిగాడు.

ఆ ఇద్దరు బాటసారులు ఎవరు ఎలాంటి సీమాధానం ఇచ్చి ఉంటారో పురుషాహిమచగలరా? సత్యాన్ని న్యాయమూర్తి ఎలా బయట పెట్టగలిగాడో చెప్పగలరా?

100-150 పదాలకు వుండకుండా కథను ప్లీర్చి చేసి, వూకు పింపిండి కవరు పుధ పాఠకులు కు ‘కథలపొటీ’ అని రాయ్ండి. కింది కూపిన్స్ జత చేయ్ డం వు రిచిపొకండి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఏప్రిల్ 30, 2004

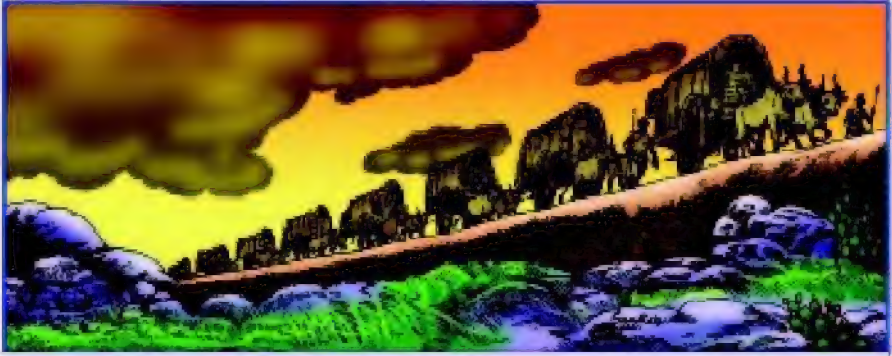
పేరు _____ వయస్సు _____ మిజ్జీన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామా _____
 _____
 _____ పిన్కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, ఢిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

రాత్రికింద జల

పై ర్వం కాశీరాజ్యాన్ని బ్రహ్మాదత్తుడు ఏలే టప్పిడు బోధిసిత్వుడు సార్థవాహికుల వంశంలోపుట్టాడు. అతను పెరిగి పెద్దవాడై, వర్తక వ్యాపారాలలో ఆరితేరాడు. అప్పుడు వందల బళ్ళతో దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళి వర్తకం చేసేవాడు.

ఒకసారి అతని బిడార్లు ఎడారి ప్రాంతం చేరింది. ఆ ఎడారి అరవై యోజనాల నిడివి గలది. అందులోని ఇసుక చాలా సిన్ననిది, గుప్పిట పట్టుకుంటే వేళ్ళు సింధులనుంచి జారిపోతుంది. ఆ ప్రదేశం రాత్రిపైట చల్లగా ఉంటుంది, కాని సూర్యోదయం అప్పుడే మొదలు క్రమంగా వేడెక్కి, భగభగ మండే కుంపిటిలాగా అప్పుడు పోతుంది. పిట్టపిగలు ఆ ఎడారిలో నడుచుట సాధ్యం కాదు. అందుచేత ప్రియాణీకులు ఎడారి దాటడాకా తమకు అవసరమైన బియ్యపునూ, నూనె, వంట చేరకూ, నీరూ బళ్ళలో తీసి కుని, రాత్రి

పైటనే ప్రియాణం చేస్తారు. సిప్పుడ్రం వీడ ప్రియాణం చేసే నావికుల లాగే ఈ ఎడారి ప్రియాణీకులు సత్రాల సిహాయంతో తాము ఎటు పోతున్నదీ తెలుసుకుంటారు. తెల్లవార వస్తే ఉండగా వాళ్ళ ప్రియాణం చాలించి, బళ్ళను వలయాకారంగా నిలబెట్టి, పుడ్య పుంటపింలాగా అప్పుర్చి, దాని వీడ చాంది నీలాటిదికట్టి, పొద్దెక్కుకుండానే త్వరత్వరగా వంటా, భోజనాలూ పుగించి, తిరిగి పోతు వాలేదాకా నీడపట్టున విశ్రాంతి తీసి కుంటారు.

బోధిసిత్వుడు ఇలాగే ప్రియాణంచేస్తూ దాదామిఎడారి దాటాడు. ఇంకా ఒక్కయోజనం ప్రియాణం మాత్రమే మిగిలి ఉన్నది. ఆ రాత్రి ఆ యోజనమూ దాట వచ్చుననుకుని, అతను సాయంకాలం బయలుదేరుతూ, తనూవకులచేత వంటచేరుకూ, నీరూ పోరేల్సి ఉండాడు. ఈ విధంగా బర్ర మతగ్గింపు

కుంటే ప్రియూ డం వు రింత వు ర్త కుగా సాగ్ర తుంది.

అన్నిటికన్న వుండు ఉండే బండిలో దారి నిర్ణయించేవాడు ఉంటాడు. అతను రాత్రంతా వేలు కుని మాడి, నత్రాల గవు నాన్ని జాగ్రత్తగా చూస్తూ, వుండు బండి ఎక్కడ వెళ్ళాలో కేకవేసి చెబుతూ ఉంటాడు.

కాని ఈసారి అతను నిద్రచాలక, బడలి ఉండటం చేత నిద్రపోయాడు. ఎత్తు తోలే వాడు లేక, అదృష్టవశాత్తూ, మచ్చిమారేపట్టారు.

అరుణోదయం అవతూ ఉండగా అతను నిద్రలేచి, నత్రాల గవు నించి, బళ్ళు వెళ్ళవలసినదారికి ఎదురు దిక్కుగా, అంటే వచ్చిన దిక్కుకే, పొత్తున్నట్లు తెలుస్తుంది కుని, “బళ్ళను వెనక్కు తిప్పండి!” అని గట్టిగా కేక పేట్టాడు.

బళ్ళు వెనక్కు తిరిగాయి, కాని జరగ వలసిన పేద ప్రియూ డం జరిగిపోనే పోయింది.

తెల్ల వారేసిరికి బిడార్త కిందటి సాయం కాలం బయలు దేరిన చోటనే ఉన్నది. నీరు వూత్రం లేదు!

వుళ్ళి బళ్ళు వలయా కారంగా అవుచ్చి. జరిగిన పొరబాటు కు విచారిస్తూ, నిస్పృహతో వున్న పులందరూ బళ్ళకింద చతికిల బడ్డారు.

అందరిలాగా తాను కూడా అదైర్యపడితే అందరూ చచ్చిపోవటం తథ్యం. అందు కని దోధిసిత్వపు ఆ చల్లబేవేళ అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ, నీటిజాడ కోసం అవుత శ్రద్ధగా చూస్తూ, ఒక చోట గుబురుగా పేరిగిన దర్బల దుబ్బుచూశాడు. కింద ఎక్కడో నీరు లేకపోతే అక్కడ ఆదుబ్బు మొలవదు!

బోధిసిత్వత్త వున్నప్పటికీ పింపి పిల్ల గు
తెప్పించి, ఒక కుర్రవాడి చేత వు బుచ్చుమన్న
ప్రిదేశాన తవ్వించాడు .

ఎంతో కష్టపడి అరవైమూరల లోతు
తవ్వినాకపిల్ల గు కుకంగు వు ని రాయి తగి
లింది. దాంతో అందరి ప్రాణాలూ ఉస్సా రు
వు న్నాయి .

కాని బోధిసిత్వడికి పూ త్రం రాతి కింద
నీరు ఉండి తీర్పు తుందని గట్టి నమ్మకం.
అతను గుంటలోకి దిగి, రాతికి చెవి పెట్టి
అలకించాడు . రాతికి దిగు వగా ప్రిహాస్తిన్న
నీటి చప్పిపు వినిపిస్తున్నది.

అతను గుంటలో నుంచి పేళ్ళి వచ్చి,
“బాబూ, వు నం ఇప్పుడు నిరాశిడి కాళ్ళు
బారబావావు అంటే, అందరం చచ్చిపోతాం.
ను మ్మాకిందికి దిగి, దీ గా ఆ రాతిని పిగల
గొట్టాలి. దానికింద నీరు న్నది. అది పేళ్ళి
వచ్చిందంటే అందరం బతికిపోతాం!”
అన్నాడు .

బోధిసత్వుడు ప్రకటించిన విశ్వాసం మరె
వ్వరికీ లేదు . అయి నాఅతను చెప్పాడు గదా

అని, కుర్రవాడు గోతిలోకి దిగి, ఇనపిగ్గా
టంతో శక్తి కొద్దీ రాతిని కొట్టాడు . చివరకు
రాయి పిగిలింది. దాని కింద అణగి ఉన్న నీరు
తాడిప్రిహా డాన, ఉవ్వెత్తుగా పేళ్ళిలేచింది.

అందరికీ పావు న్న ప్రాణాలు తిరిగి వచ్చి
నట్టయి ంది. అందరూ దాహ తీర్చుకుని,
స్నానాలు చేశారు . పు రీ పాతబడిన బండి
చక్రాలు నరికి, వంట చెరుకుగా ఉపయో
గించి, వంటలు చేసి, భోజనాలు చేశారు .
పిత ముకువే తా, నీరూ వేట్టి, సాయంకాలం
అయి నదాకా విశ్రాంతి తీసి కుని, రాత్రికాగానే
తిరిగి స్రయాణమైపోతూ, నీరుపడినచోట ఒక
ధ్వజస్తింభం నీరు న్నట్టు గుర్తగా పాతి, తెల్లవారే
లోపల ఎడారి దాటి గుప్తస్థానం చేరారు .

వారి సిరు కులు పూ డింతల ధరకు
అప్పుడు అయ్యాయి . ఖర్చులు పొగా న్యాయ
మైన లాభం మిగిలింది.

బోధిసిత్వత్త కొన్నాళ్ళకు తన స్విస్థా
నానికి తిరిగి వచ్చి, వర్తకం వు ద సింబెడించిన
దానితో దానధర్మాలు చేస్తూ, సు ఖంగా
జీవించాడు .

విష్ణు కథ

శివసాగరపు థననివు యంతో, రాస్సిలు దేవతలను విరిహాసిం చేస్తూ, తవు భుజబలం అంతా చూపిస్తూ లాగారు. దేవతలు కూడా వూ తక్కువేవీ లేదని లాగారు. పు థనం పు హావేగుతో సాగింది. ఆ రాపీడికి తట్టుకోలేక వాస్సి కి పు హాసిర్పం విషాన్ని కక్కింది.

హాలాహిలం జ్వాలలు విరజిమ్ముతూ చెలరేగింది. రాస్సిలు చాలావుంది పుల పులవూడి పుసీ అయ్యారు. హాలాహిల పు హాగ్ని విజంభించి లోకాన్ని దహించే ప్రావీదం ఏర్పడింది. అదే నిపు యంతో పుందరవిర్వతం సిప్పు ద్రంలోకి కంగిపొల్లుంది. అందరూ హిహిరా అని శిమణ్ణి ప్రార్థించారు.

శిమణ్ణు హాలాహిలాన్ని మ్రింగి, గొంతు లోనే ఉంచి లోకాల్ని రోండాత్ర, గరళ కంతు దనిపించు కున్నాత్ర. గండంతప్పిందిగాని,

పిర్వతం పు నిగిపొల్లుంది. దేవతలు విష్ణు మణ్ణు ప్రార్థించారు.

విష్ణు ముఖేద్ద తాబేలు గా కూర్మావతారం తాల్చి సిప్పు ద్రంలో కంగిపొల్లు న పుందర పిర్వతాన్ని మూపున మోస్తూ మీదకు తెచ్చాడు.

తాబేలై మందరగిరిని మోస్తూ క్రిందనూ, పిర్వతం అటూ ఇటూ బెసిక్కుండా పిర్వతా గ్రంపేకూర్చిని పొదంతో అదివి పేట్టుతూ వీదనూ, ఇంకోవంక దేవతలతో కలిసి నిపు ద్రు చిల్ల కుతూ బుర్రూ పాలతో విష్ణుమా కనిపించాత్ర

సాగర పు థనం సిక్రపుంగా సాగింది. శివ సాగరు నుంచి చుద్రుత్ర, లక్ష్మీ కల్పవం, కామధేనువు, ఐరావతం ఏనుగు, ఉచ్చైశ్వం గ్రం, సిర ఆనే పుత్తూ, ఉత్తేజపూ కల్గించే పానీయ పూ, ఇంకా ఎన్నెన్నో ఉచ్చవించడం జరిగింది.

చల్లని చంద్రుణ్ణి శివయ్య కంఠంలోని హాలాహలం వేడికి ఉపిశవు నంగా తలపే ధరించి, చంద్రశేఖరు డయ్య వ్యుత్త .

లక్ష్మీదేవి శ్రీవత్సకన్యైభవణు లతో కూడిన వైజయంతిమాలను వేసి విష్ణువును వరించింది. విష్ణుమాలక్ష్మీకాంత్ర డయ్య వ్యుత్త .

సి రస దేవతలు న్యెకరించి సి రు లు అనిపించు కున్నారు .

చిట్ట చివరకు అవు తం సీద్ధించింది. విష్ణుమాఅయ్య ర్వేదానికి పూ ల విరాట్టు అయిన ధన్వంతరి అవతారంతో, అవు త కలశాన్ని, అనేక ఓషధు లనూ ధరించి, పిద్యాపినంపేకూర్చొని, సిప్పు ద్రం నుంచి వచ్చావు .

అవు తం కోసం పాలసిప్పు ద్రాన్ని తరిల్ల ప్రారంభంలో హాలాహల విషం పిట్టించింది. ఎన్నెన్నో విశేషాలు, దైవసహాయాలు జరిగాక

అవు తం సీద్ధించి ల్యసాధన అయింది. అందుకే ఏదైనా శవు దమూ వు లతో కూడిన కార్యసాధనకు 'సాగర వు ధనం' అనే పూట పిర్యాయ పిదంగా నిలిచింది.

ధన్వంతరి చేతను న్ను అవు త కలశాన్ని రాస్సి లు ఎగరేసి కుప్పొల్లు అంతా వూదే అన్నారు . దేవతలు వాళ్ళతో పేనగ్ర లాడారు . దేవదాసమల పేనగ్ర లాట వు వు పురుగా సాగ్ర త్త సు ఆసిపు య లో, వు జ్జగలస సమ్రాహ్మీ పిరిచే జగన్మోహిని అక్కడకు వచ్చింది. ఆమెను చూ సీ రాస్సి లు పిరవశించిపోయారు .

మోహిని రాస్సి లతో, "అవు తాన్ని ఇలా తెండి, నేను పించు తాను !" అంది.

జగన్మోహిని తవు తో వూట్లాడినందుకే రాస్సి లు ఉప్పొంగిపోతూ, అవు త కలశాన్ని ఆవు కు అందించారు .

రాస్సి లు ఒకవయిన, దేవతలొకవయిన కూర్చున్నారు . ఉభయ శ్రేణు ల నధు వు జగన్మోహిని న త్వం చేస్తున్నట్లు అధు గ్ర లు వేస్తూ, అవు త కలశాన్ని నత్త వు న అనించి పంచడానికి తయారైంది.

ఏవి జగ్ర తు ందో అని దేవతలు సెళ్ళే ప్పిల్వేచూ స్తిన్నారు . ఉన్మత్తల్వై రాస్సి లు మోహిని న్ందర్య విలాసాలను చూ స్తి, తన్మయ్య లొత్తున్నారు .

దేవతలు కూడా జగన్మోహిని ఎవో మొదట తెలు సి కోలేక పొల్లు నా, రాస్సి లను వు భ్య పేట్టి అవు తాన్ని దేవతలకు వూ త్రవు పొన్ను న్నప్పిడు , ఆ విశ్వమోహిని విష్ణువే అని గ్రహించి, గ్ర ట్టుచప్పిడు కాకుండా అవు తాన్ని తాగ్ర త్త న్నారు .

జగన్మోహినీని విలాసివుండా విష్ణు ముఖద్వితాసిమే అని తెలిసిన దేవతలు, నిర్లిప్తంగా అవు రత్నం పొందుతూ ఉంటే, దైత్యులు జగన్మోహినీ మోహజాలంలో పడి ఉన్నట్లు అవు తాన్ని కోల్పోయారు. జగన్మోహినీ వంచన చేస్తున్నదని రాహు మాఅనే ఒక ఒక తెలివైన రాక్షసుడు కనిపెట్టాడు. అతడు జలరాసీ సీంహిక కుమారుడు, బహు ధర్మ యోధుడు.

జరుగుతున్న మోసాన్ని చెప్పినా విని పీంపు కొనే స్థితిలో రాక్షసులు లేకపోవడం జూసి, రాహు మదేవతల రూపిధరించి దేవతల వర్తనిలో చేరి, అవు తాన్ని త్రాగాడు. సూర్యచంద్రులు అది గవు నించి, వుండర పిర్వతాగ్రంపేవిష్ణు ముగానే ఉన్న బాహు రూపియైన విష్ణువుతో చెప్పారు. విష్ణువు తన చక్రాన్ని రాక్షసుడి పేళ్ళి పింపాడు.

రాహు మాచక్రాన్ని తప్పించు కోవాలని గ్రహులు తిరిగే అంతరిక్షానికి వెగిరాడు. విష్ణు చక్రం వెంబడించి రాక్షసుడి తలను ఖండించి, తలనూ మొండెన్నీ వేరు చేసింది. అవు త ప్రభావం వల్ల తలా, మొండెమూ రెండూ నిజీవంగా ఉండి తల రాహు మా, మొండెం కేతువుగా రెండుగ్రహులుగా మారి, గ్రహ కూటపు లో చేరాయి. రాహు కేతు గ్రహాలతో గ్రహులు తొప్పుది అయ్యాయి.

సూర్యచంద్రుల పేళ్ళకనితో అవు వాన్యి, పైర్ణివు పిర్వదినాలలో, రాహు కేతు మలు వారిని పట్టి వెడించ సాగారు. ఆ విధంగా సూర్యచంద్ర గ్రహాలు ఏర్పడ్డాయి.

అవు తాన్నంతా దేవతలకు ఇచ్చి జగన్మోహినీ అంతర్ధానవుల్లిది. రాక్షసులు తవు

తెలివివూ లినతనానికి చింతించి, అప్పిట్టించి విష్ణు మకు, దేవతలకూ బద్ధశత్రు మత్తెగారు.

అవు తవు ధనసిందర్భంగా విష్ణు మకురూ వతారాన్నీ, ధన్వంతరి అవతారాన్నీ, జగన్మోహినీ అవతారాన్నీ ధరించాడు.

ధన్వంతరి అవు తంతేబాట్ల ఓషధులనూ, ఓషధివేదాన్నీ తెచ్చాడు. ధన్వంతరి వైద్య శాస్త్రానికి అధిదేవతగా, వైద్యుల కులదేవంగా అర్చింపబడ్డాడు. జగన్మోహినీ విశ్వమోహినిగా కీర్తించబడి నందర్య విలాసాలకు ప్రియంగా చెప్పుకోబడింది.

నారదుడు జగన్మోహినీ అవతారాన్ని కీర్తిస్తూ, జగన్మోహినీరాగం వు హితివిణ్ణపేలికిస్తూ, కైలాసానికి వెళ్ళాడు. పార్వతి అది విని, “పావురు లెన్న రాక్షసులను వంచించగలిగినంత వూత్రాన జగన్మోహినీ అనిపించు కుంటుందా?” అని అన్నది.

“ఔనమ్మా, ఎంతటివారినైనా రుజువు జేసే ఈ విశ్వాన్నే ఉర్రూగించే విశ్వమోహిని!” అని అంటూ నారపు త్త పెళ్ళాత్త .

పార్వతి ఆ పెషయాన్ని శివుడితో చెప్పింది. శంకర త్త చిర నమ్మతో అలకించి ఊర్త కు న్నాత్త . తర్త వాత పార్వతితో కలిసే నంది వాహినంపై వైకుంఠానికి వెళ్ళి, విష్ణువుతో, “నీ జగన్మోహినీ అవతారాన్ని వు రొకసారి చూపిశావని వచ్చావు!” అన్నాత్త .

“ఏదో అవసరానికి ఏ వేషమైనా పెయ్యక తప్పిదు గదా! నీలాంటి వాడి వుందర అదేవూత్రం లెవ్దా!” అని అంటూ విష్ణుమా వూట్లాత్త త్తూనే అంతర్ధాన వుయ్యత్త .

అంతలో అల్లంత దూరానపై ల బంతితో ఆత్త త్తూ, పొత్త త్తూ జగన్మోహినీ కుప్పించింది. శివుడు సర్వమూ మరిచి ఆమెవెంట పిడ్డాత్త . జగన్మోహినీ అందకుండా విశ్వాకాశంలోకి

దారి తీసింది. శివుడు చేతులువాచి ఆమె వెంట పడుతున్నాడు. పార్వతి నిర్విణ్ణురాలై చూస్తూండి పొల్చింది.

శివమోహినీ లీలావిన్దాన్ని బ్రహ్మాది దేవతల్న కన్నుల పిండ్త గగా తిలకిస్తూన్నార్త . నంది సవ్వెరపోతున్నాడు. నారదుడు మహతి వీణమీశివరంజని రాగాన్ని వూర్త మ్రోగి స్తూన్నాత్త .

పుంపు జగన్మోహినీ, వెనుక శివతూ విశ్వాంతరాల్లోకి పిర్త గుల్న తీస్తూ కొంత సుపిటికి కనిపించలేదు. పార్వతి కైలాసం చేర్త కుంది. జగన్మోహినీ తేజోవుండలాల వుధ్య న్నంచి దూసి కుపాత్తూ శివజ్ఞో విశ్వ వుంతా తిప్పి, తిప్పి, కైలాసానికి చేర్త త్తూ, తన్ను తాకవద్దని శివజ్ఞో వారిస్తూ పార్వతి చెంతకు చేర్త తూండగా, శివుడు ఆమె నడుము చుట్టి మోకరిల్లాడు.

“చూశావయ్యూ, నీ ప్రాణేశ్వర డి ఆగడం!” అని అంటూ జగన్మోహినీ, శివతూ ఇంకేవు చేస్తూడో అని భయ పిత్త త్తూ పార్వతి చెంత నిలిచింది.

వెనువెంటనే జగన్మోహినీ రూపాన్ని చాలించి విష్ణుమహాపార్వతి ఎపుట సొత్కరించాత్త .

“అన్నా! నీవు విశ్వమోహన జగన్మోహినీ కేశవస్వావు వి! అంతా వీ శివకేశమా లీలా నాటకవు కద!” అన్నది పార్వతి విష్ణువజ్ఞో.

“అంతేనమ్మా, అంతే లే!” అంటూ నార దుత్త వుపాతి వార్చింపు త్తూ అక్కడికి వచ్చి జగన్మోహినీ, శివరంజని రాగాల్లోపారి, పిర్త ల లీలావిలాసాన్ని గాను చేస్తూ వుల్లోకాల్నూ తిరిగాత్త .

శిష్యుడు విష్ణుమూర్తి, “అవు తం సింగతే పురిచి, నీ జగన్మోహినీ విలాసాన్ని కల్గారా గ్రోలిన రాక్షసుల్ని మెచ్చుకుంటున్నాను! రసి పీపాసి అని పురుల సోత్తు!” అని అన్నాడు పుండరహాసిం చేస్తూ.

విష్ణుమూర్తి నవ్వు నవ్వి పౌర్వతితో, “అమ్మా పున్నుండు శివరంజనిగా పూగంగాదేవి దివి నుంచి భువికి అవతరించేవేళ కూడా, ఈ పుహాశిష్యుడు ఇలాగే పిరపశించి నీకు సవతిని తెచ్చేలాగుంది!” అని అంటూ అంతర్దానమై పైకుంతానికి చేరాడు.

తరువాతి కాలంలో విష్ణుమూర్తి ప్రజాపితకి, దేవమూర్తికి మిత్రుడుగా కులవాదతారం ఎత్తాడు. చిన్నతనం నుంచే గొప్ప జ్ఞాన సంపన్నుడై తపస్సు చేసి కపిల మహామునిగా ఘన పొందాడు. కపిల ధర్మ దేవమూర్తికి

చెప్పిన అనేక తత్వబోధలు సాంఖ్యయోగంగా ప్రసిద్ధి పొందింది. కపిలపుహర్షి పాతాళంలో ఒక గుహలో తపిస్తూ నిర్విరామంగా చేస్తూన్న కాలంలో, భూప్రేత సిగర చక్రవర్తి నూరవ అశ్వమేధ యాగాన్ని తలపెట్టాడు. ఇంద్రుడు యాగాన్ని పూయి చేసే కపిలపుహర్షి తపిస్తూనే ఉన్న గుహలో దాచాడు.

సగరుడి వెయ్యి మంది కుమారులు గుర్రాన్ని వెతుకుతూ పాతాళానికి బిలం త్రవ్వకాని వెళ్ళి, కపిలపుహర్షి గుహలో పూశారు. కపిల ధర్మ గుర్రాన్ని అపహరించి దాచి, దొంగజపిం చేస్తున్నాడని విధి పుకు పిడ్డారు. కపిల ధర్మ కళ్ళు తెరిచి చూసి నిరికి వారంతా భూడిద అయ్యారు.

ఆ భస్మిరాస్తి లప్పే విష్ణు పాదాల నుంచి పిట్ట స్వర్గంలో పుండాకినిగా ప్రవహిస్తున్న

గంగన్న ప్రవహింపజేసే పీతర్రులను తరింపి జేయడానికి సగరుడి మునిమనమడైన భగీరథుడు గొప్ప తపస్సు చేసి, గంగాదేవిని ప్రసన్నం చేసి కున్నాడు. గంగ ధాటిని తట్టుకొని భరించగల శిష్యుల తపస్సుతో ప్రసన్నం చేసి కున్నాడు.

గంగావతరణంలో శిష్యులు గంగాదేవిని చూసి పిరవళించి గుగ్గురు తన జటాజూటంలో గాఢంగా బంధించేసి కున్నాడు. తరువాత భగీరథుడి ప్రార్థనపేర్చు దీసిడలించి కొద్దిగా గంగను వదిలాడు. గంగ భగీరథుడి వెంట వెళ్ళి, అతని పితరుల భస్మరాసి లప్పేద్రవ హించి తరింపజేసింది.

పిరవు శిష్యులు గంగాధర్మ డ్యేరుజిల్లాడు. ఆ విధంగా గంగ పార్వతికి సవతి అయింది.

సినకసినందనాది పున్నులు అనబడే సినకుడు, సినందుడు, సినత్తుజాతుడు, సినత్తుపూరుడు అనే నలుగురు బ్రహ్మ పూసనిషితులు. ఎప్పిడూ బాలుర పలన ఉంటారు, విష్ణు భక్తి తత్పరు లౌవిష్ణు మత కీర్తిస్తూ, అన్ని లోకాలూ నిరాటంకుగా తిరుగుతూంటారు. వారు విష్ణు మత పూడగారి

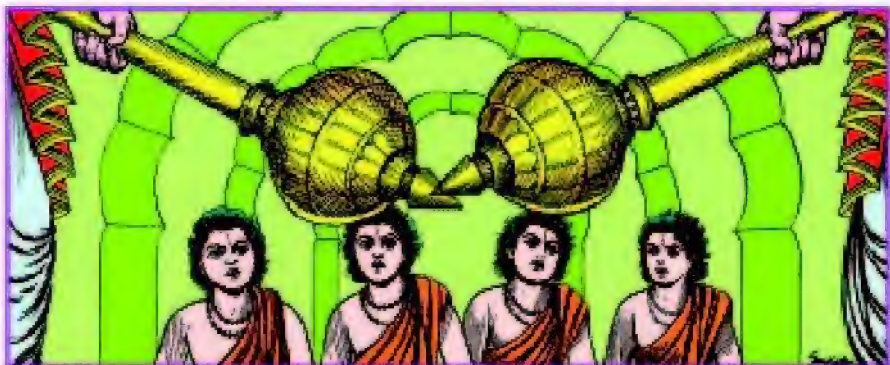
వైకుంఠానికి వెళ్ళారు. అన్ని ద్వారాలూ దాటి విష్ణు పుందిరద్వారం చేరుకున్నారు.

అక్కడ విష్ణు మతో సరిసమానమైన రూపంతో నాలుగు చేతులతో శంఖ, చక్ర, గద, అభయ పుద్రలు పట్టి ద్వారపాలకులైన జయ్యుడు, విజయ్యుడు ఇది నిపుయం కాదని పున్నులను వారించారు.

సినకసినందనాదులు, “పూకు విష్ణు సిందర్శనానికి నిపుయ సపుయలు లేమూ” అంటూ జయ విజయ్యలను లప్త పట్టకుండా విష్ణు పుందిరలోనికి వెళ్ళబోతూండే, ద్వారపాలకులు గదలు ఎత్తివారిని అడ్డు గించారు. సినకాది పున్నులు, “పురు విష్ణు ద్వారపాలకులు గా ఉండతగవు. రాని ప్తి పట్టండి!” అని శపించారు.

ద్వారం దగ్గర కలకలం విని, లక్ష్మి వెంట రాగా విష్ణు మతలు మీరు తెరుపుకొని అక్కడికి వచ్చాడు.

జయ విజయ్యలు పున్నులు తప్ప కిచ్చిన శాపాన్ని చెప్పుకొని ఆక్రోశించారు. పున్నులు తొందరపడి శపించినందుకు లోలోన చాలా విచారించారు.

సాహస యువకులు

ప్రిజలు నిప్పు ఉపయోగం తెలుసుకోవడా నికి పై ర్వం జరిగిన కథ ఇది: ప్రిజలకు నిప్పి గురించి తెలుసు కాని, ఆ కాలపుట్టంలోదాన్ని ఎలా తయారు చేయాలి తెలియదు. ఫిజీ దీవులలోని రోట్టూ పర్వతాలలోని ఒక గుహలో టుంబా అనే రాస్మిథు ఉండేవాడు. భయంకర కారుడైన టుంబా నోట్లో నిప్పు జ్వాలలు విరజిమ్మే కణకణలాడే కోరపిళ్ళు ఉండేవి. పెద్ద కొలిమినుంచి వెలువడే జ్వాలల్లా వాడు నోరు తెరిచినప్పటికీ అగ్నిజ్వాలలు వీచేవి.

అదన్ని హాత్తు ఆ రాస్మిథు ఎప్పుడూ తన గుహలో పెట్టుకుని గుర్రు పేట్టి నిద్రపోతూండే వాడు. అరుదుగానే వెలుపలికి వచ్చేవాడు. అతడు కొందపేర్లుంచి పెద్ద పెద్ద అంగలతో నడిచేప్పుడు వాడి ఉచ్చాస్య నిశ్వాసల ద్వారా

వెలువడే అగ్నిజ్వాలలకు దామీనున్న చెట్టు చేవులు భస్మివుయ్యేవి.

కొండ పొడతలంలో, సెప్పు ద్రం ఒడ్డున నిమేస్తాన్న గ్రాపున్లు, రాస్మిథు సీ గడగడలాడేవారు. వాడు గుహకు వదిలి రాకుండా నిద్ర పోతూనే ఉండాలని దేమణ్ణి ప్రార్థించేవారు.

ఆ గ్రాపుంలో లెబాయి, దకువా, పుసీలాకా, టుయ్ వేనె అనే నలుగురు చురుకైన కుర్రాళ్ళు ఉండేవారు. జ్వాలలు చివ్వు రాస్మిథు సీనప్పిడల్లా, వాడి నోటి నుంచి అగ్నిజ్వాలలు లాక్కుంటే ఎంత బాహు అని ఆలోచించేవారు.

“వు నవద్దే గనక నిప్పి ఉంటే వు న జీవితం ఎంత హర్షంగా ఉండేది!” అన్నాడు టుయ్ వేనె.

“మనస్థిలు రుచికరమైన వంటలు చేయగలరు!” అన్నాడు దకువా.

“చీకటి రాత్రులలో సేతం వు నకు మెలుగూ, వెచ్చదనం లభించేది,” అన్నాడు పుసీలాకా.

“మరి ఆలస్యం దేనికి? రండి ఇప్పుడే వెళ్ళి రాస్మిథి నుంచి కాస్త నిప్పిను దొంగిలించుకుని వచ్చేద్దాం!” అన్నాడు లెబాయి.

ధైర్యవంతు లెబాయి నలుగురు యువకులూ, కొన్ని ఎండిన కొబ్బరి ఆకులను తీసి కుని రాస్మిథు న్న గుహకు బయలుదేరారు. వాళ్ళు

కళ్ళతెరిచి చూశాడు. నలుగ్రుచ్చు వకులూ
వుండుతూ న్నకొబ్బరాకులతో, గ్రహితుంచి
వెలుపలికి పరిగెత్తుతున్నారు.

“నా నిప్పిన్న దొంగిలించే సోవాసిం
చేసిందెవరు?” అని గర్జిస్తూ లేచి
కూర్చున్న రాస్మిడు, “ఈ దీవిలో
నాదగ్గర మాత్రమే నిప్పి ఉండాలి,”
అంటూ నిప్పిలు కక్కుతూ కుర్ర
వాళ్ళ వెంటబడ్డాడు.

కుర్రవాళ్ళు వాడి చేతికి అంద
కుండా అట్ర తిరిగి, ఇట్ర తిరిగి
గ్రాపుసిప్పి పింట్ మళ్ళ ఒక కొండ
గ్రహిలోకి జొరబడి, గ్రహిద్వారానికి
అడ్డంగా ఒక పెద్ద బండవు పట్టారు.

“అహ! ట్రంబా నుంచి ఇక
వునం తప్పించు కున్నట్టే. వాడికి
బర్త మరెత్తడం అసిలు చేతకాదు. ఈ
బండవు అంగ్రుళం కూడా కోదిలించలేదు,”
అన్నాడు దకువాకా.

“అలా అని వునం ఎప్పటికీ గ్రహి లోపలే
ఉండిపోలేం కదా?” అని హేచ్చరించిన వాళ్ళం
దరిలోకి తెలివైన లెకబాయ్, “టుంబా పీడవది
లింపు కుని వున వుందరం వుంక ఇళ్ళకు
చేరే మాగ్గం అలోచించాలి,” అన్నాడు.

అంతలో గ్రహిద్వారం చేదిన ట్రంబా అట్రా,
ఇట్రా తిరుగుతూ, వాళ్ళను వెలుపలికి రమ్మని
కేళు పట్టసాగాడు. అల్లునా, వాళ్ళు ఉలు కూ
పెలు కూ లేకుండా అలాగే ఉండిపోయారు.
రాస్మిడికి ఆగ్రహంతో పీప్పిపిట్టినట్టుల్లుంది.
వాడి వు కుమితాల నుంచీ, చెవుల నుంచీ
వుంటలూ, పోగలూ రాసాగాల్లు. వాడి నుంచి
అంటు కున్న వుంటల కారణంగా వుట్టు
పిక్కల ఆదవిలో కార్త చిప్పు వ్యాపించింది.

రాస్మిడు న్నగ్రహి న్నబుదంచాల్లు. రాస్మిడు
గ్రుచ్చు పేట్టి నిద్రపావు న్నాడు. వాడి ఒక్కొక్క
శ్వాసితో పాట్ర, కణకణలాడే దంతాలు గల
నోటి నుంచి అగ్నిజ్వాల వెలుపలికి వస్తూ,
లోపలికి పాత్రా వింతగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ అగ్నిజ్వాలల వెలుతురులోనే యువ
కులు, ఏమాత్రం చప్పుడు కాకుండా మెల్లగా
అడుగులు వేసి కుంటూ గ్రహిలోపలికి వెళ్ళారు.
రాస్మిడికి నిద్రాభంగం కలగకుండా తవు
వెంట తెచ్చుకున్న ఎండు కొబ్బరాకులను వాడి
నోటి దగ్గర పట్టారు. వాటికి నిప్పింటు కున్నది.
యువకులు అవి తోత్సాంతో వెనుదిరగ
బోయారు. అప్పిడు ట్రంబా వేసే అనే యువ
కుడు వితివిచించిన ఉత్సాహంతో, గెంత
డుతో అతని చేతిలోని వుండుతూ న్నకొబ్బరాకు
ట్రంబా పీడమూకు తగిలింది. దాంతో వాడు

ఏప్రిల్ 2004

ఆ వేడి తగలడంతో వాడికి ఓర్పునశించింది. గృహ లోపలి యృ వకులకు కూడా బయట వేడిని భయించడం కష్టమయింది. ఎలాగైనా గృహలోపలి నుంచి బయట పడితేనే ప్రాణాలతో తప్పించుకోగలవు ని భావించాడు. టంబా సేత్రం అక్కడ నిలబడలేక పోయాడు. గృహకు అడ్డుగా ఉన్న బండ దగ్గర నిలబడి, “ఒరే, నాయనలారా, చుట్టూ వుంటుంది. పుర నన్ను లోపలికి ఆసువు తీసి పు కు నేనొక చక్కని పాట పాడి వినిపిస్తాను,” అన్నాడు వుంచిగా.

యృ వకులు టంబాను ఆటవిట్టించాలనుకుని, బండను కొద్దిగా పక్కకు తోశారు. దాన్ని చూసిన టంబా, “ఇంత చిన్న నందులో నేనెలా దూరగలను? బండను ఇంకొంచెం పక్కకు జరపండి,” అన్నాడు.

లోపల మళ్ళీ యృ వకులలో ఒకడైన లెకబాయ్ కి మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. దానిని తన మిత్రులకు మెల్లగా చెప్పాడు. నలుగురూ భుజంభుజం కలిపి బండను ఇంకొంచెం పక్కకు నెట్టారు. కొద్ది

వెనులుబాటు రాగానే టంబా అందులోకి తలదూర్చి లోపలికి చూశాడు. అంతే! లెకబాయ్, “ఇప్పిదే!” అని హేచ్చరించాడు. నలు గృహ కలిసే బండను ఒక్కసారిగా పుంధుకు తోశారు. ఏంబయ్య గృహ నుండో తెలుసుకునే లోగానే టంబా అలనగ్గు నుగ్గుంది. వాడి నోటి నుంచి దూరంగా పిడ్డ నిప్పిపిళ్ళ చల్లారి నల్లబడిపోయాయి.

బండను పక్కకు తోసి, యృ వకులు గృహనుంచి వెలుపలికి వచ్చారు. చుట్టుపక్కల గ్రామాల ప్రజలను పీలించి, “వేళా రావుణ్ణి చరాళాం. వాడి పిళ్ళ ఇకపై వుంటుంది విరజవృక్షాఅయినా, నిప్పిను వూత్రం పేవు తీసి కువచ్చాం. ఇక పుంధు వునకు రావుణ్ణి బెడద ఉండదు. నిప్పి ఉంది గనక, వున బతుకులు పుఖంగా సాగతాయి!” అన్నారు.

గ్రామస్థులు ఆ వూటలకు పిరవూనందం చెందారు. యృ వకుల సాహసాన్ని మెచ్చుకున్నారు. నిప్పిను తవులో తావు పించుకుని దుంపిలు, చేమిలు హాయిగా మందు కోగలిగారు.

వజ్రాలహారం

హేలాపిఠిలో గుప్తిధను డనే వ్యాపారి ఇంట్లో, సావులనే పిద్దాలు గేళ్ళ కుర్రవాడు పిని చేస్తాడేవాడు. సావులు తండ్రి గుప్తిధను డి ఇంట పినివాడు గామపూ హితాత్మగా వు రణించడంతో, అప్పటికే తల్లిని పొగట్టుకున్న సావులు, చిన్నతనంలోనే ఇంట్లో పినిలో చేరాడు. వాడు గుప్తిధను డి ఇంటి వెనుక మన్ను తోటలోని పాకలో మూటూండేవాడు.

గుప్తిధనుడు నెల తిరిగేసరికి సోములుకు జీతం రూబణా ఎంతో కొంత ఇస్తాడేవాడు. తిండి, బట్టా గుప్తిధను డి ఇంట్లోనే దొరుకుతూ ఉండడంతో, సావులు కు వేరే అవసరా లేవు లేక, ఆ దబ్బులన్నీ ఒక చిన్నదబ్బాలో వేసిదావు కునేవాడు.

గుప్తిధను డి ఇంట్లో ఎవరికి ఏ అవసరం వచ్చినా, సావులు వీడే ఆధారమేదావల్సి.

రోజులిలాగడు స్నిందగా - ఒకనాటి ఉదయం, సూరిలోంచి నీళ్ళతోడితెట్టెలు నింపితున్న సావులుతో, గుప్తిధనుడు,

“ఒరేయ్, సావులూ! బారెడు పొద్దెక్కి పొతున్నా ఇంకా పాలు పీండలేదేమిట్రా? పిల్లలు పాలకోపిం గోలపేతు తున్నారు!” అన్నాడు గట్టిగా గదవూర్లు స్పిన్నట్టు.

ఆపూటలకు సావులు రోషం తెచ్చుకుని, “అయ్యా! మా అమ్మానాన్నలు నాకు పేట్టినాబరు సావు శేఖరప్రిసాద్. అలా పీలవకుండా, మీరిలా ఒరేయ్ సావులూ అని పీలవడం ఏమీ బాగాలేదండీ!” అన్నాడు.

గుప్తిధనుడు నిర్భాంతపాయాడు. ఇంట్లో వాళ్ళందరికీ, వాణ్ణి సావులు అని పీలవడమే అలవాటు. అయినా, లోగడ ఎన్నడూ ఇలా దురుసుగా వాడు మాట్లాడలేదు. ఈ రోజు విడికేవుర్లు ఉందబ్బా, అనుకుంటూ, గుప్తిధనుడు, “అలాగేనండీ, సావు శేఖరప్రిసాద్ గారూ! కాస్త గేదెపాలు తీస్తారా?” అన్నాడు వేళాకోళంగా.

దాంతో తప్పిపడిన సావులు చెంబు పిట్టకుని పాలు తీయడానికి గొడ్లవావడిలోకి

వెళ్ళాడు ఉత్సాహంగా. కొద్దిసమీతర్వాత, సాములు పాలు పీండి తెచ్చిన చెంబు అందుకుంటూ, గుప్తధనుడి తల్లి, “ఒరే, సాములూ! నిన్నుగా ఇంట్లో కూర్చోయి నిండు కున్నా. అలా సంతకమెళ్ళి, కూర్చోయి పిట్టకురా!” అన్నది.

సాములుకు చర్రన కొప్పం పుంపు కొచ్చింది. వాడు వెచ్చిరగా, “డబ్బా, కూరల సంచీ ఇట్లు విడెయ్యండి!” అన్నాడు.

గుప్తధనుడి తల్లి ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో వాడికేసి చూస్తూ ఏదో అనబోయి వచ్చి కున్నది. కాస్తా పూర్వం మూడి, సాములు ప్రవర్తనను గమనించిన గుప్తధనుడు, వాడిలో వచ్చిన మార్పుకు ఏదో బలమైన కారణం మూడి మూట పందని భావించి, అదేమిటో తెలుపు కోవడానికి ప్రయత్నించసాగాడు.

ఇంట్లో అందరూ నిద్రపాతూండగా, ఆ నాటిరాత్రి గుప్తధనుడు, సాములుంటున్న పాకదగ్గరకు వెళ్ళి, లోపల వాడెంచేస్తున్నాడో గమనించేందుకు కిటికీలోంచి చూశాడు. ఆ సమయంలో వాడు గుడ్డిదీపం వెలుగులో ఒక వజ్రాల హారాన్ని తిప్పి తిప్పి చూస్తూ తెగ పురిసేపాడుకున్నాడు. ఆ హారం వాడికి అడవికి కట్టల కోసం పోయినప్పుడు, చెట్టు మీదికి కాకి గూడు కుదిగి వచ్చు కొప్పుకువేలాడుతూ కనిపించింది. ఆ హారాన్ని కాకి గ్రాభుంలో ఎవరి మెడనుంచో జారిపడగా, ఏదో తినే వస్తువని గూటికి తెచ్చి, కాదని తెలుపుకుని కొప్పుల్లో వదిలేసేమూట పడింది!

సాముడిలో వచ్చిన మార్పుకు, ఆ వజ్రాల హారం కారణమని గుప్తధనుడికి తెలిసి పోయింది.

చందమామ

ఈ విధంగా కొద్ది రోజులు గడిచాయి. ఆ ఏడు గుప్తధనుడి తోటలో అరటిగెలలు విరివిగాకాసినై. గుప్తధనుడు, సాములతో కాస్తవేటకారంగానే, “సామశ్శుప్రసాదగారూ! అరటి గెలలు దింపించి, సుగంధ పురి సంతలో అమ్ముకోవడా?” అన్నాడు.

అందుకు సాములు సంతోషంగా తల వైపాడు. ఆ సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ అరటి గెలలతో సంతకువెళ్ళారు. గుప్తధనుడు వాడిని అక్కడి కాణదారలకు అప్పగించి తిరుగు ప్రయాణానికి సీద్ధవు ముందగా, సాములు అయినతో, “నేను సంతలో కొద్ది సమీతిరిగి, దుకాణాల్లో ఎలాంటి వస్తువు అమ్ముజూపిస్తున్నారో చూసేరావాలనుకుంటున్నాను,” అన్నాడు.

“సరే, అలాగే వెళ్ళిరా,” అన్నాడు గుప్తధనుడు.

అరగంట తర్వాత వాడు తలవంచు కుని నేల చూపిస్తూ చూస్తూ, గుప్తీధనుడి దగ్గరకు వచ్చి, “అయ్యగారూ! తప్పు రి ఇష్టం. బయ్య లేరదావుంటారా?” అన్నాడు వెలగొంతుతో.

“అలాగే, సావు శేఖరప్రసాద్ గారూ!” అన్నాడు గుప్తీధనుడు.

ఆ వెంటనే సోములు దీనంగా ముఖం పేట్టి, “నేను తప్పు ఇంటి పినివాణ్ణి, అయ్యగారూ! తప్పు కళ్ళదబ్బి పిచ్చి పేరిగినవాణ్ణి. తప్పు గు నన్ను ఒరే సావులూ, అని పీల్చి నింతోషంగా మూట్టండి!” అన్నాడు.

ఒక్క అరగంట కాలంలో వాడిలో ఇంత పూర్పు ఎందుకొచ్చిందో గుప్తీధనుడికి అర్థంకాక వాడికి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. దానిని ప్రశ్నించిన సావులూ, “అయ్యగారూ, తమరు క్షమిస్తానంటే ఒక సంగతి చెబుతాను,” అన్నాడు.

ఏమిటి అన్నట్లు చూశాడు గుప్తీధనుడు.

“వారం రోజుల క్రితం నాకొక వజ్రాల హారం దొరికింది. దాంతో హారాన్ని అప్పుగా వచ్చిన డబ్బుతో ఇల్లూ, పొలాలూ కొని పునరాధారంగా బతగ్గలనని కలలుగుంటూ పుడిచిపెట్టాను ప్రవర్తించాను. తీరా ఇప్పుడు

దాన్ని అప్పుదావు ని నగలపు కాణంవాడి దగ్గరికి తీసుకువెళితే, అది నకిలీదని తేల్చే శాస్త్రం. కాదు, అది అసలు హాథు అని వాదించ బోతే పినివాళ్ళచేత నాలుగు తన్నించి పురీ బయటికి గెంటించాడు,” అంటూ వెలవెల బోతూ ను హారాన్ని చూపాడు.

దాన్ని ఒకసారి పరిశీలనగా చూసిన గుప్తీధనుడు, “సావులూ, ను మ్హాపిసివాడివి. పునపు పునపు ఎంతో జీవితం మూడి. కష్టపడి పిని చేసి, అదే ప్లిం కలిపిస్తూ, ఒక వజ్రాల హారం కాదు. ఎన్ను నా నింపాల్సి ఉండవచ్చు. అంతేగాని, ఎక్కడో దొరికిన హారాన్ని సొంతం చేసి కోవాలను కుని పుడిచి పిడదం ప్రపూద కరం. ఒకవేళ ఇది నిజమైన హారమే అయితే మూడే దాన్ని పొగొట్టుకున్నవాళ్ళు ఎంతగా బాధపడి మూటారో ఆలోచించావా? దొరికిన వెంటనే దాన్ని నువ్వు న్యాయాధికారికి అప్పగించి ఉండాలి. అమా?” అన్నాడు.

అమత అన్నట్లు తల ఊపాడు సావులూ.

“కష్టపడి సంపాదించినదే నిజమైన ధనం. పేగ్గా ధనం ఉన్నా లేకపోయినా నా పునీతి ఉందిగా, అణకువగా నడచు కోవాలి. అదే పునీతి అలంకారం,” అన్నాడు గుప్తీధనుడు.

రుజువు

వలభీనగరం వర్తకానికి ప్రసిద్ధి కెక్కిన రోజు లలో అనేక దేశాలవాళ్ళు అక్కడికి వచ్చే వాళ్ళు. ఒకసారి ఒక దోణ దేశాన్ని అ నగరానికి వచ్చి తన దగ్గర ఉన్న అల్లుడు వందల రూపాయలతో వర్తకానికి పనికి వచ్చే సరుకేమైనా ఉన్నదా అని పెద్ద వీధి అంతా తిరిగాడు.

ఆ సమయంలో ఎదురు పడిన ఒక అడవి అకస్మాత్తుగా అతని చెయ్యిపట్టుకుని, “నా దగ్గర ఉన్న కాజీసీ వ్యాపారం చేస్తావా?” అన్నది.

దోణ దేశాన్ని నిర్ధాంత పాలు, ‘నీ ఉబ్బు నే నెరగను, నువ్వెవరో కూడా నాకు తెలీదు,’ అన్నాడు.

జనం పొగయ్యారే గాని, ఎవరు అబద్ధ పూత్రులన్నదీ తెల్చుకోలేకపోయారు. “వీధిలో ఎందుకు ఘర్షణ పడతారు? న్యాయ స్థానం దగ్గరలోనే ఉన్నది. అక్కడికి వెళ్ళండి,” అని సిలహా ఇచ్చారు.

అడవి ఆ పరదేశిని చెయ్యి పట్టుకుని న్యాయాధికారి దగ్గరికి లాక్కుపోయి, “అయ్యో, ఈ వునిషీ నడివీధిలో నా ఉబ్బు అల్లుడు వందల బలాత్కారంగా నా వద్ద నుంచి లాగే సుకున్నాడు. నాకు న్యాయం చెయ్యండి,” అని వేధుకున్నది.

“సాక్ష్యం ఏమైతే ఉన్నదా?” అని న్యాయాధికారి అడిగాడు.

ఆమె లేదన్నది తల అడ్డంగా ఊపుతూ.

“నువ్వేమంటావా?” అని న్యాయాధికారి దోణ దేశాన్ని అడిగాడు.

“అయ్యో, వర్తకానికి సిర్రుకు కొందావు నీ నీ ఉదయపు ఈ నగరం చేరావు. నా కిక్కడ తెలిసినవారవరూ లేరు. ఈ మనిషి ఎవరో నాకు తెలీదు. నా దగ్గర అల్లుడు వందల లున్నాయి, నిజమే. అది నా ఉబ్బే,” అన్నాడు దోణ దేశాన్ని.

అడవి అబద్ధం ఆత్రుత్వం నుట్టు న్యాయాధికారి శంకించాడు. తన అన్నపూను ద

పిరపు కోవటానికి ఆయన ఒకప్పు క్రిపిన్నాడు . ఆయన దోణదేశస్థుడితో, “నీ పూట నవ్వు దగినదిగా లేదు . ఆపై డబ్బు ఆవు కొచ్చెల్లు,” అన్నాడు .

చేసింది లేక దోణదేశస్థుడు తన దగ్గర ఉన్న అల్లుడు వందలూ ఆ ఆడవు నిషీకి ఇచ్చేశాడు .

ఆమె అటువెళ్ళగానే న్యాయాధిపతి దక్షిణ దేశస్థుణ్ణి దగ్గరికి పిలిచి, “ఆమె వెనకే వెళ్ళి ఆమె దగ్గర ఉన్న డబ్బు లాగేసి కో. నీ కేపు ఇబ్బంది కలగకుండా నేను చూస్తాను , ” అన్నాడు .

దోణదేశస్థుడు గబగబా వెళ్ళి పేద్రవీధి గుండా సదు స్త్రీన్న ఆడవు నిషీని కలుసు కుని, ఆమె వద్ద నుంచి తన డబ్బు లాగేసి కోవటానికి ద్రియ త్నించాడు . కాని ఆడవు నిషీ డబ్బు వెడువ లేదు . ఆగడవకు చుట్టూ జనం పొగయ్యారు .

ఆడు నిషీ తిరిగి న్యాయాధికారియొద్దకు వచ్చి, “అయ్యో, తావు నా కిప్పించిన ఈ డబ్బును ఈ నిషీ తిరిగి లాక్కోవటానికి ప్రియ త్నిన్నాడు , ” అన్నది.

“నిజమే నా? ను రుుతే ఈ సంగతి ఎవడైనా చూశారా?” అని న్యాయాధికారి ఆమెను అడిగాడు .

“కాపర్తి వీళ్ళందరినీ అడగండి ఈ నిషీ డబ్బు లాక్కోవడానికి ప్రియ త్నించడం వీళ్ళంతా చూశారు , ” అంటూ ఆడవు నిషీ, తన వెనకే వచ్చిన గుంపును చూపించింది.

“అడగక్కర్లేదు లే, ఇంతకూ ఆ డబ్బు లాగేసి కున్నాడా?” అని న్యాయాధికారి అడిగాడు .

“నేను అసిలు లాక్కోనివ్వలేదు , ” అన్నదామె.

“అదే నేనూ అను కున్నాను . నీ దగ్గర నుంచి డబ్బు లాగ గల సితా ఆ నిషీకి లేదు . అతను అటు వంటి ప్రియ త్నం చేస్తా వందమంది పొగయ్యారు. కాని మొదటిసారి అతను నీ దగ్గర డబ్బు లాగేసి కున్నాడన్నామా మీ వెంట ఒక్కరూ లేరు. ఆ డబ్బు అతని దేనని రుజువయింది. వెంటనే ఆ డబ్బు అతని కిచ్చెయ్యి. మరోసారి ఇలా చేశావో, నిన్ను బందిఖానాలో పేట్టిస్తాను , ” అన్నాడు న్యాయాధికారి.

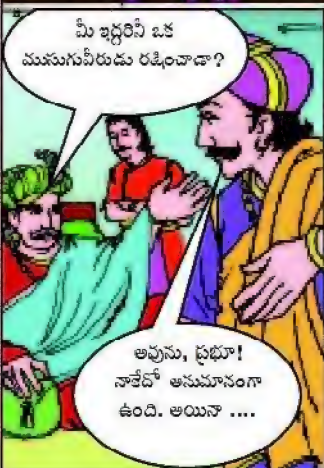

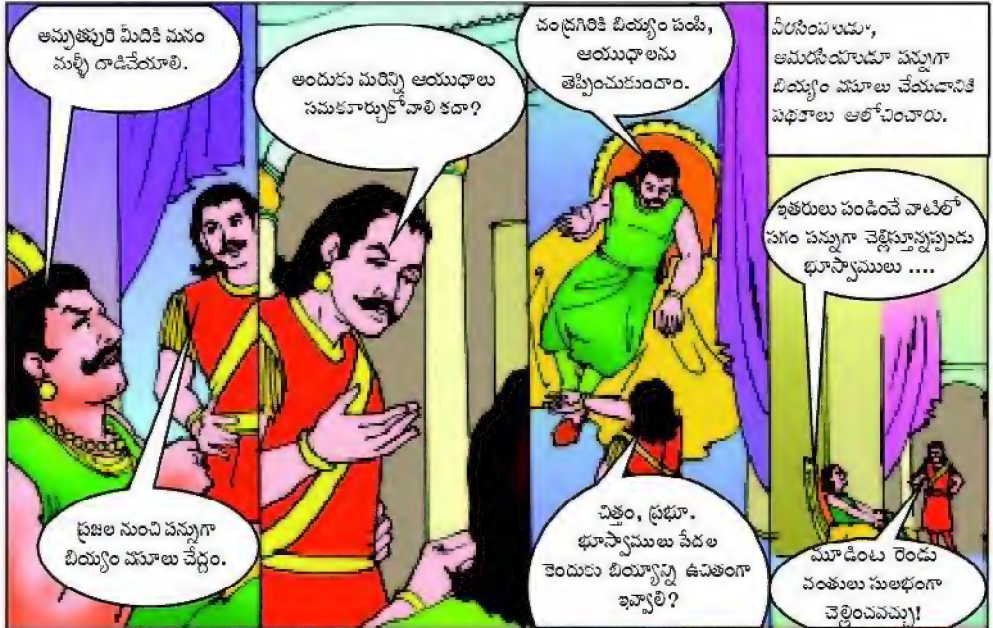
జయసంవత్సరం, శాంతిదేవ మహారాజుకు విశ్వాస పాత్రుడైన జైనగిర్ సామంతరాజు దగ్గరికి వచ్చి, శిశువుగా ఉన్న యువరాజు పతక హోరాన్ని ఇచ్చి భద్రపరచమన్నాడు. శాంతిపుర సీంహాసనాన్ని ఆక్రమించిన వీరిసేనాధిపతి, ప్రజల దృష్టిని మరలైపురు ముచ్చించడానికి అమృతపురి మీదికి వందెత్తాడు. అయితే హఠాత్తుగా చెలరేగిన తుఫాను, వెంటనే కారణంగా శిశువునలు నందిని నదినీరలో పోయాయి.

ఆర్య

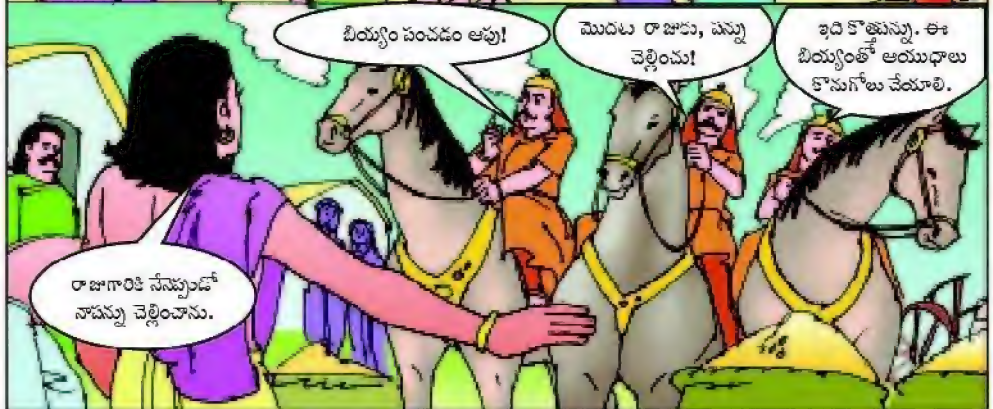
అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహసు గాథ

చిత్రాలు: గాంధీ అయ్య

గ్రామస్థులకు కావలసినంత బియ్యంపై రిఫ్యూనాథుడు విశ్రయిస్తున్నాడు.

నైనమల నాయకుడు కింద పడ్డాడు.

..... గ్రామస్థులు సిపాయిలతో పోరాడి వాళ్ళను పట్టే చెట్లకు బంధించారు.

మీకు ఎలాంటి హాసీ
చెయ్యం. మా ధాన్యం మేము
తీసుకవెళ్ళడానికి
అనుమతించండి.

ధాన్యం
తీసుకెళ్ళి,
భూస్వామికి
అప్పగించండి.

ఇప్పుడుమాడు.
గ్రామస్థులను వాళ్ళ ఇళ్ళ
చీరుకోనవ్వండి.

దయచేసి మమ్మల్ని విడిచిపెట్టండి!
మేము రాజాజ్ఞను
నెరవేర్చదలిచాం. అంతే.

ఇతడు మరణశిక్షను
తప్పించుకొన్న నాడి కదా?

కొత్తాయికు
కలురుచేస్తాం.
మీ విడుదలకు
అతడు ఏర్పాటు
చేస్తాడు.

-(ఇంకావుంది)

ఇంధనం పొదుపు చేద్దాం

తొతయ్య, బామ్మ రావడంతో వీణ ఎగిరి గంతేసింది. పైగా, వాళ్ళు ఒక నెల పాటు ఇక్కడే ఉంటారని తెలియడంతో ఇంకా సంతోషించింది. వు నవరాత్రి ఆస్వాద్యంగా దగ్గరికి తీసి కుంటూ, “సేల మఱు ఎలా గడిపావ,” అని అడిగింది బామ్మ.

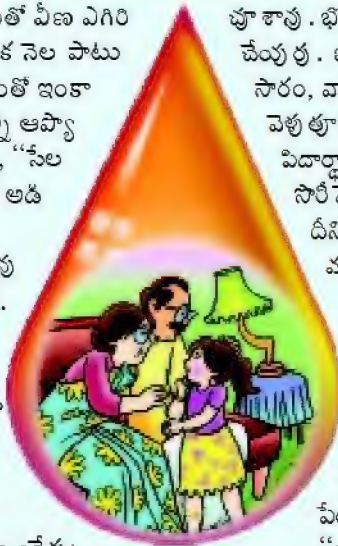
“చాలా ఆనందంగా గడిపాను బామ్మా. పై ప్రయత్నం వచ్చింది. నేను వంట చేయడం కూడా నేర్చుకున్నాను. వంట చేసి పుత్త ఇంధనం ఎలా పొదుపా చేయాలో, అమ్మ, పై ధా ఆంటినాకు నేర్పార,” అన్నది వీణ చాలా గొప్పగా.

“అలాగా! ఎప్పుడో ఏ వేం నోర్చు కున్నావో చెప్పుచూద్దాం,” అన్నది బామ్మ చిన్నగా నవ్వుతూ.

వు నవరాలు తాను నేర్చుకున్నవన్నీ అప్పగించింది. అంతా విన్న బామ్మ, “వు మ్మా చెప్పినవి బాగానే ఉన్నాయి. అయితే, ఒక ముఖ్యమైన విషయం వు రిచిపొంతా మా అది కుట్టంబ నిభ్యలందరూ ఆవరించ తగింది,” అన్నది బామ్మ.

“ఏమిటది?” అని అడిగింది వీణ అశ్చర్యంగా.

“ఈ సంగతి నేను చాలా ఇళ్ళల్లో గవు సందాను. ఎక్కడో ఎంపు కు ప్ప ఇంట్లోనూ

చూశాను. భోజనాలు అందరూ కలిసి చేయరు. ఒక్కొక్కరు వాళ్ళ వాళ్ళ ఇష్టానుసారం, వాళ్ళకు ఇష్టమైనప్పుడు వచ్చి తిని వెళ్ళతూ ఉంటారు. కాబట్టి భోజన విదార్థాలను ఒక్కొక్కరికేసిం, ఒక్కొక్క సారి వేడిచేయ గాల్సి ఉంటుంది.

దీనివల్ల అమూల్యమైన ఇంధనం వ ధా అమృతం కదా? ప్తేగా

ఆహారంలోని పోషకవిదార్థాలు నశించి పోతాయి! కుట్టంబ నిభ్యలందరూ భోజనాలకు ఒకసారి కూర్చుంటే ఈ ఇబ్బంది ఉండవు. ప్తేగా కుట్టంబ నిభ్యల వ ధ్యక్షమా వు రాగాలు పింపొంపు తాయి,” అన్నది బామ్మ.

“అమృత బామ్మా, వ్ర వస్తుంది నిజం.

ఇకపై న ఇంట్లో అందరం ఒకసారి భోంచేస్తాం. భోజన నిభ్యం - కుట్టంబ నిభ్యం!” అన్నది వీణ.

“చాలా సంతోషం. ఒకవేళ భోజనం చేయడానికి ఆలస్యం అయి పంపు కొండి, ఆహారవిదార్థాలను వు శ్చీ వేడిచేసి అవసరం లేకుండా హాట్-కేమలో పేట్టుకోవడం వుంచింది!” అంటూ బామ్మ వు నవరాత్రి ఆస్వాద్యంగా దగ్గరికి తీసి కున్నది.

బామ్మ సంచి వీణ ఎప్పుడో విలువలు న విషయం నేర్చుకున్నది!

DO YOU KNOW?

KNOW?

It takes millions of years to form oil

Still would you let it get waste?

Conservation

For more information, please contact the PPRC's conservation division. Please write to: conservation@pprc.org or PPRC, Hyderabad. We are a registered and Charitable Organisation under Indian Law.

I Agree to Conserve

Name: _____ Age: _____

Address: _____ Gender: _____

Signature: _____ Date: _____

PPRC

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION

P. B. Chowdhury Chowdhury, Room 10/10/10/10

Email: conservation@pprc.org or www.pprc.org

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

సముద్రం నుంచి ఉప్పు

సముద్ర జలం ఎందుకు ఉప్పుగా ఉంది? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పి లాగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలు జానపితకథలు ప్రాచుర్యంలో ఉన్నాయి. ఉప్పు బస్తాలతో వెళుతున్న బ్రహ్మాండమైన ఓడ సముద్రపు ధ్వంశంలో వుండిపోయిందని; సముద్రం, గాలి, మేఘాలు ఈ మూటిమధ్య గొడవ ప్రారంభమై సముద్రపు ధనం జరిగిందని - అందుకే సముద్ర జలం ఉప్పుగా ఉంటుందని రకరకాల కథలు జానపితపు లపుర్య ఉండేవి. అయితే సముద్ర జలం ఉప్పుగా ఉండడానికి నిజమైన కారణాలు ఏమిటి? నదీజలాలు తప్ప తే పొట్టు కొండలపై నుంచి రకరకాల ఖనిజలవణాలను ఇతర - విద్యార్థాలనూ తీసుకు వస్తాయి, ఇవన్నీ సముద్రగర్భంలో కరుగుతాయి. సూర్యతాపానికి సముద్ర జలాలు ఆవిర్భవతాయి. లవణాలు వూత్రం ఆవిరి కాకుండా అలాగే ఉండిపోతాయి గనక సముద్ర జలాలు ఉప్పుగా ఉంటాయని చెబుతారు.

ఇక ఉప్పు తయారీ చేయడం ఎలాగో తెలుసా? సముద్ర జలాలను ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన కల్యణాలలో పిలుచగా నిలువ జేస్తారు. ఎండ వేడికి నీరు ఆవిరైపోయి ఉప్పు వూత్రం పుగిలి పోతుంది. దీనిని సాకరించి శుభ్రంచేసి సాధారణ ఉప్పుగా ఉపయోగించుకుంటారు.

మన పరిసరాలు :

నీళ్లు లేని ఎడారి ప్రాంతాలలో

చెట్లు బతకడానికి, పేరగడానికి నీళ్లు చాలా అవసరం అని వునకు తెలుసు. ఎడారి ప్రాంతాలను తీసి కుంటే అక్కడి ఏ ఒక్క సస్తినిలలోనో తప్పి నీటి పుక్కనిపించవు. అయితే అలాంటి ప్రాంతాలలో కూడా బొప్పజెప్పుడు లాంటి కొన్ని మొక్కలు పేరుగుతాయి. వురి ఇవి నీళ్ళకేం చేస్తాయి? బొప్పజెప్పుడు ఆకులు ఎండమాశరీరకాండమే చూడడానికి ఆకుల అకారంలో కుప్పిస్తాయి. ఈ కాండాలలో నీరు నిలువ మూటూ, వర్షాలు లేని సమయంలోనూ ఆదుకుంటాయి. పేగ్గా, పీటి వేళ్ళ భూమిలో లోతుకు పొతుకు పొతాయి. వర్షం కురిసినప్పుడు ఏలెస్థంత ఎక్కువ నీటిని వెల్చి కాండానికి చేరుస్తాయి. కావాలంటే వునం కూడా కుండీలలో బొప్పజెప్పుడును పెంచవచ్చు. అప్పుడప్పుడు నీళ్ళు పోస్తూ ఉండాలి.

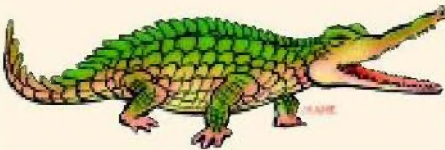
విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా ?

లతిపెద్ద ప్రాకే జంతువులు

చిత్తడి నేలలు , పూర్వపు ల ప్రాంత తటాకాలు , నదులు , జలాశయాలు , ఉష్ణమండల అడవులు అంటూ వివిధ ప్రదేశాలలో మొసళ్ళు తిరుగుతూ ఉంటాయి . సిరీసి పాలలో అంటే ప్రాకే జంతు మా లన్నిటిలోకీ ఇవే ఆకారంలో చాలా పెద్దవి.

మొసళ్ళలో దాదాపు ఇరవైమూడు రకాలు ఉన్నాయి . వీటన్నిటిలోకీ ఉష్ణనీళ్ళలో ఉండేవే చాలా పెద్దవి. ఇవి ఇరవై అడుగుల పొడవు వరకూ పేర్చుతాయి . దాదామీఊటన్ను బర్చు వాడతాయి . ఇవి పూడడానికి భయంకరంగా ఉంటాయి . వుఖ్యంగా బురద వేటల పేద పిచ్చుకుని పెద్ద పెద్ద వదునైన దంతాలు గల నోటిని తెరుస్తూన్నప్పుడు చూస్తూ పురి భయంకరంగా కనిపిస్తాయి .

మొసళ్ళు నేల మీదా, నీళ్ళలో నివసించే ఉభయ చరాలే అయి న్నప్పటికీ, నీళ్ళలోనే హాయిగా ఉంటాయి . ఇవి పిల్లలు , తాబేళ్ళు , ఒక్కోసారి అడవి పిందలు , ఆమకూడలు వంటి ఇతర పెద్దపెద్ద జంతు మనుషు పిట్టలు వింగేస్తాయి .

మొసలి నీళ్ళలోపల వు నిగి ఒక్కసారిగా ఇరవై నిమిషాలు ఉండగలదు . నేలపై ద గంటకు 14 కి.మీ. వేగంతో పరిగెత్తగలదు.

లోకజ్ఞానం :

పర్యాటక ప్రాంతాలు

1. గుర్జాన త్యం చూడాలంటే వునం ఏ రాష్ట్రానికి వెళ్ళాలి?

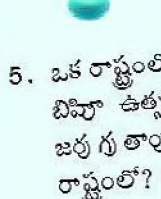

2. జరవా, సేంటీన టీవి తెగలు ఎక్కడ నివసిస్తారు ?

3. 1930లో దోణ భారతదేశంలో ఒక ఊరు ఉష్ణనిత్యా గ్రహానికి ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఆ ఊరు ఏది?

4. ఒకే వు క్కుతో చేసిన కంపు అద్దం ఏ రాష్ట్రంలో లభిస్తుంది?

5. ఒక రాష్ట్రంలో పూడు బిహూ ఉత్సవాలు జరుగుతాయి . ఏ రాష్ట్రంలో? ఆ ఉత్సవాలు ఏవి?

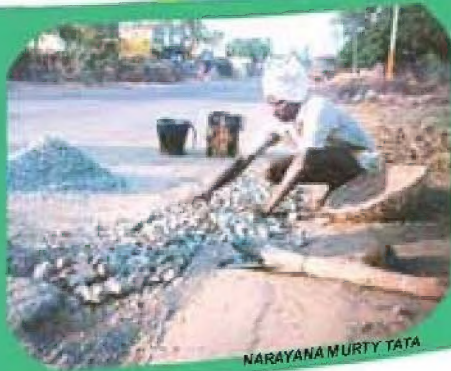
(నవూధానాలు 66వ మజిలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANA MURTY TATA

NARAYANA MURTY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పాఠశాలకు పంపి రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూర్తి అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన్ 2004 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

టి. రాజేశ్వరి

8-1-72/1, 'హనువు'

పేద వాడేర్ర

విశాఖపట్నం - 530 017.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మైదటి ఫోటో: ఎవరూ తేర నాటట్టు!

రెండవ ఫోటో: నవ్వుతో అంతా నీజట్టు!!

సమాధానాలు

1. గుజరాత
2. అందమాన, నికోబార్ దీవులు
3. వేదారణ్యం
4. కేరళలోని ఆరనప్పుల
5. అస్సాం : మామ బిహార్ ; కటి బిహార్ ; బోహగ్ బిహార్ .

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

ఏప్రిల్ 2004

66

చందమామ పు

చందమామ

నిర్వహిస్తున్న

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం పిల్లలతో ముచ్చటించేప్పుడల్లా, “చేశ భవిష్యత్తును గురించి గొప్పగా కలలు కనండి. నిరంతర కృషితో కన్న కలలను సాకారం చేసుకోండి,” అంటూ పిల్లలకు ఉత్తేజం కలిగిస్తూ వ్యవసాయ మనకు తెలుసు. యిట్టి దినం సందర్భంగా జనవరి 25వ తేదీ ఆయన దేశాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. ప్రసంగానంతరం కొందరు పిల్లల చేత ఒక ప్రమాణం చేయించారు. మన యువపాఠకుల కోసం పది అంశాల ఆ ప్రమాణం ఇక్కడ పొందుపరచుతున్నాం:

1. నేను శ్రద్ధగా చదివి, అంకితభావంతో పనిచేస్తాను. చేసే ప్రతి పనిలోనూ నైపుణ్యం సాధిస్తాను.
2. కనీసం పదిమంది నిరక్షరాస్యులకైనా చదవడం, రాయడం నేర్పుతాను.
3. కనీసం పదిమొక్కలైనా నాటి వాటిని జాగ్రత్తగా పెంచే బాధ్యతను చేపడతాను.
4. గ్రామ సీమలకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్ళి, అక్కడ తాగుడు, జూదం లాంటి దుర్వ్యవహారాలకు లోనైన వారిలో కనీసం ఐదుగురినైనా, ఆ వ్యవసాయ నుంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా చేస్తాను.
5. సోటి వున్నా వున్నా బాధలు పొగొట్టడానికి శాయ శక్తులా వ్రించు త్తిస్తాను.
6. ఎలాంటి కుల వుత్త భాషా భేదాలనూ పాటించను.
7. నిజాల్ని తీగా ఉంటూ, అవినీతి రహిత సివ్వా జం కోసం పొత్తు పడతాను.
8. ఆదర్శ పౌరుడిగా పెరిగి పెద్దవాడినైనా కుటుంబ గౌరవం పెంపొందడానికి కృషి చేస్తాను.
9. వూ నసీక, శారీరక వికలాంగుల పట్టాభివృద్ధిగా ఉంటూ, వాళ్ళ కూడా వుత్త అందరిలాగే వూ వూలు జీవితం సాగించడానికి దోహదపడేలా శ్రమిస్తాను.
10. నాదేశ అభివృద్ధి, నాదేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ వూ సీ ఆనందిస్తూ, సిగర్వంగా వాటిని చాటి చెబుతాను.

ఈపది అంశాలను సాధించడానికి మీరు చేసిందేమిటో వివరస్థూ క్షుణ్ణంగా ఒక వ్యాసం రాసి వచ్చే స్వాతంత్ర్యదినంలోగా మాకు పంపండి. ఈ సందర్భంగా మాన బాలబాలికలకు చందమామ ఒక వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహిస్తోంది. 8 నుంచి 15 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలు ఈ వ్యాసరచన పోటీలో పాల్గొనవచ్చు.

ఉత్తమ వైస్ వ్యాసం నవంబర్ 2004

సిండికలో ప్రిపు రింపిబడు త్తంది.

పోటీలో పాల్గొని
ఆకర్షణీయమైన
జూరమతులు
గెలుపొందండి!

ఆఖరు తేదీ
ఆగ్స్ట్ 31,
2004

సూచనలు, బహుమతుల వివరాలకు మే 2004 సంచిక చూడండి!

Tasty, Tasty
Chocolate...

Richy, Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and tiffins.